

Vlaams
Parlement

ingediend op **1149** (2016-2017) – Nr. 9
21 november 2017 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Lode Ceyssens en Ingrid Pira

over het ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen
inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Tinne Rombouts.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bart Nevens, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, Tinne Rombouts, Valerie Tældeman;
Gweny De Vroe, Lydia Peeters;
Rob Beenders, Bruno Tobback;
Johan Danen.

Plaatsvervangers:

Jelle Engelbosch, Sofie Joosen, Jos Lantmeeters, Jan Peumans, Grete Remen, Sabine Vermeulen;
Caroline Bastiaens, Sonja Claes, Jos De Meyer, Bart Dochy;
Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;
Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

Documenten in het dossier:

- 1149** (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 en 3: Amendementen
– Nr. 4: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
– Nr. 5: Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed
– Nr. 6: Advies van de Raad van State
– Nr. 7 en 8: Amendementen

INHOUD

I.	Algemene behandeling	4
1.	Toelichting.....	4
1.1.	Toelichting door de minister	4
1.2.	Toelichting van de amendementen nr. 1 tot en met 86	10
2.	Bespreking	17
2.1.	Algemene bespreking	17
2.1.1.	Tussenkost van Ingrid Pira	17
2.1.2.	Tussenkost van Bruno Tobback	18
2.1.3.	Tussenkost van Lode Ceysens	19
2.1.4.	Tussenkost van Axel Ronse.....	20
2.1.5.	Tussenkost van Gwenny De Vroe.....	21
2.1.6.	Tussenkost van Wilfried Vandaele.....	21
2.1.7.	Antwoorden van minister Joke Schauvliege	21
2.1.8.	Aansluitende discussie	22
2.2.	Artikelsgewijze bespreking	25
3.	Stemming	27
4.	Verzoek tot tweede lezing.....	28
II.	Tweede lezing	28
1.	Toelichting van de amendementen nr. 87 tot en met 96	28
2.	Bespreking	31
2.1.	Tussenkost van Lode Ceysens	31
2.2.	Tussenkost van Rob Beenders.....	31
2.3.	Tussenkost van Ingrid Pira	32
2.4.	Tussenkost van Lydia Peeters.....	38
2.5.	Tussenkost van Lode Ceysens	39
2.6.	Tussenkost van Axel Ronse.....	40
2.7.	Tussenkost van minister Joke Schauvliege	41
2.8.	Tussenkost van Tinne Rombouts	42
2.9.	Aansluitende discussie.....	43
3.	Stemming	44
3.1.	Artikelsgewijze stemming	44
3.2.	Stemming over het geheel	45
	Gebruikte afkortingen	46
	Tekst aangenomen door de commissie.....	47

De commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn agendeerde op 6 juni, 27 juni en 4 juli 2017 het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1149/1).

Op 6 juni 2017 gaf minister Joke Schauvliege de algemene toelichting bij dit ontwerp van decreet. Op 27 juni 2017 werd een reeks amendementen (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1149/2 en 1149/3) neergelegd staande de vergadering en toegelicht door de indieners.

Op 4 juli 2017 vond de bespreking en de artikelsgewijze stemming plaats. Daarbij was de indruk ontstaan bij de oppositie dat men het ontwerp de volgende dag in de plenaire vergadering zou behandelen met een mondeling verslag. Ingrid Pira vroeg dan ook een tweede lezing aan. Gezien een behandeling voor het reces niet langer mogelijk was, werd door de voorzitter van het parlement, mede op verzoek van de Groenfractie, het advies van de SARO en de Raad van State ingewonnen over de ingediende amendementen (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1149/5 en 1149/6).

De tweede lezing ving aan op 7 november 2017. Daarbij werd opnieuw staande de vergadering een reeks amendementen ingediend en toegelicht ingevolge het advies van de Raad van State (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1149/7). Om die reden en op vraag van de oppositie vond de bespreking en de stemming in het kader van de tweede lezing een week later plaats, op 14 november 2017.

I. Algemene behandeling

1. Toelichting

1.1. Toelichting door de minister

Minister *Joke Schauvliege* licht het ontwerp toe, dat een aantal kleinere aanpassingen in verschillende decreten bevat. Ze liggen in de lijn van de afspraken in het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Ze overloopt de belangrijkste wijzigingen.

1.1.1. Vernieuwd systeem van beleidsplanning

Eerste punt is een vernieuwd systeem van beleidsplanning. De Vlaamse Regering nam zich immers voor de planning te moderniseren en de ruimtelijke structuurplannen als instrument op de drie planningsniveaus te vervangen door ruimtelijke beleidsplannen. Dat wordt decretaal onderbouwd in de voorliggende wijziging van de VCRO. Het hoofdstuk over de ruimtelijke structuurplannen wordt vervangen door een hoofdstuk over ruimtelijke beleidsplannen. Dat wordt uiteraard begeleid door overgangsbepalingen.

Beleidsplannen bestaan volgens de nieuwe tekst uit een strategische visie voor de lange termijn en operationele beleidskaders voor de korte termijn. Dat biedt flexibiliteit: later kunnen beleidskaders toegevoegd worden, apart herzien en dergelijke meer. Het is dus een aanbouwmodel: een eerste beleidsplan, bestaande uit een strategische visie en een set beleidskaders kan gevolgd worden door bijkomende beleidskaders. De minister onderstreept het belang van de realisatiegerichtheid: de beleidskaders focussen op concrete acties.

De opmaak en de opvolging van ruimtelijke beleidsplannen is ingebed in een cyclisch planningsproces. De beleidsplannen worden onderbouwd door onderzoek, de uitvoering ervan wordt gemonitord. Ze worden verplicht geëvalueerd in de eerste helft van een legislatuur. Dat kan leiden tot een herziening, maar dat is niet noodzakelijk het geval.

Wat de totstandkoming en de onderbouwing betreft, voegt de minister nog toe dat niet werd ingeschreven dat er steeds een strategische milieueffectrapportage moet gebeuren, maar in de memorie is uitgelegd dat zij vaak wel degelijk verplicht is. Daarom wordt aangeraden haar standaard uit te voeren. Het levert hoe dan ook nuttige informatie bij de opmaak van het beleidsplan.

Er is geen strikte hiërarchie tussen de drie niveaus en dus ook geen goedkeurings-toezicht. Elk beleidsplan moet wel de verhouding aangeven met de plannen van de andere niveaus. Om mistoestanden te vermijden is de figuur van het voorbehoud ingeschreven. Die houdt in dat het gewest respectievelijk de provincie een niet-akkoord kan laten blijken met passages uit provinciale respectievelijk gemeentelijke beleidsplannen. Een dergelijk voorbehoud is dan een grondslag om later eventueel een RUP dat opgesteld wordt in uitvoering van de aangeduide passage, te schorsen.

Wat de bevoegdheidsverdeling tussen de drie planningsniveaus betreft, is een vernieuwde concretisering van het subsidiariteitsbeginsel ingeschreven. De abstracte verdeling die voor de structuurplannen in de VCRO stond, is vervangen door een verwijzing naar bevoegdheidsverdelende regels in diverse decreten, zoals het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet en het decreet Omgevingsvergunning.

Er wordt voorzien in een soepele overgang: lokale besturen kunnen kiezen wanneer ze de overstap maken. Ze kunnen hun structuurplan ook nog een keer herzien.

1.1.2. Soepele procedures om komaf te maken met verouderde voorschriften

Tweede belangrijke punt is de versoepeling van verouderde voorschriften, die vaak de inzet op verdichting en het vermijden van extra inname van open ruimte verhinderen. In het kader van het doel om het ruimtelijk rendement te verhogen, worden de procedures om komaf te maken met verouderde voorschriften sterk vereenvoudigd. Op die manier worden meer vergunningen mogelijk gemaakt die passen binnen de intensivering van het ruimtegebruik, de verweving van verschillende functies, het hergebruik van constructies en het tijdelijk toelaten van ruimtegebruik.

Het ontwerp bevat daartoe vier instrumenten. Het eerste is de vereenvoudiging van de wijzigingsprocedure van verkavelingen op verzoek van de eigenaar. Eigenaars van loten in een verkaveling kunnen nu reeds een verkavelingswijziging aanvragen, maar de procedure is omslachtig en kostelijk, zeker in grote verkavelingen. Alle kaveleigenaars moeten immers aangetekend op de hoogte worden gebracht door de eigenaar-aanvrager, gevolgd door een openbaar onderzoek. Het ontwerp bepaalt dat voortaan slechts één openbaar onderzoek wordt ingericht door de gemeente, waarin de kaveleigenaars een bijzonder statuut krijgen en individueel worden aangeschreven.

Tweede instrument is een vereenvoudiging van de herzienings- en opheffingsprocedure voor verkavelingen op initiatief van de gemeente. Op grond van artikel 4.6.6 VCRO kan een niet-vervallen verkavelingsvergunning, wat het niet-vervallen gedeelte betreft, op initiatief van de gemeente worden herzien of opgeheven. Deze herziening kan na verloop van vijftien jaar na de afgifte van de verkavelingsvergunning. Ook voor deze procedure wordt slechts in één openbaar onderzoek voorzien door de gemeente, waarin de kaveleigenaars een bijzonder statuut krijgen en individueel worden aangeschreven.

Derde instrument is dat verkavelingsvoorschriften van verkavelingen ouder dan vijftien jaar geen weigeringsgrond meer kunnen zijn voor aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning. Gedetailleerde voorschriften van oude verkavelingen staan vaak vergunningsaanvragen die ruimtelijk rendement nastreven, in de weg.

Daarom wordt ingeschreven dat enkel verkavelingsvoorschriften van verkavelingen die recenter zijn dan vijftien jaar, een weigeringsgrond vormen. Dat betekent niet dat alle voorschriften plots verdwijnen. Ze bestaan nog steeds en wie zich eraan houdt, zal ook nog steeds van de procedurele voordelen genieten die dit met zich meebrengt. Zo zal over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning die overeenstemt met de verkavelingsvoorschriften geen openbaar onderzoek gehouden moeten worden. Ook kunnen eigenaars van loten in oude, zonevrije verkavelingen nog steeds genieten van het statuut en de rechtszekerheid die daar bestaat. De nieuwe regeling geldt niet voor verkavelingsvoorschriften die betrekking hebben op openbare wegen en het openbaar groen. Die voorschriften blijven steeds een weigeringsgrond, ongeacht of ze al dan niet vijftien jaar oud zijn. Een herziening volgens de geëigende procedures is natuurlijk ook mogelijk.

Vierde instrument is de invoering van een vereenvoudigde procedure tot wijziging van verouderde inrichtingsvoorschriften van BPA's, APA's en gemeentelijke RUP's. Verouderde of te gedetailleerde voorschriften van BPA's en APA's en sommige voorschriften van gemeentelijke RUP's verhinderen vaak een beter ruimtelijk rendement. Zij geeft de verplichting van eengezinswoningen als voorbeeld. Veel oudere gemeentelijke plannen hebben een sterk opgedeelde zonering (gebouwen, tuinen enzovoort) en gedetailleerde bijhorende voorschriften over de functies van de hoofdbestemming, over (woning)typologieën, over bouwdieptes en bouwvolumes.

Dergelijke voorschriften kunnen op dit moment enkel aangepast of opgeheven worden met de opmaak van een nieuw gemeentelijk RUP, maar dat vergt tijd. Daarom wordt een soepele wijziging voorgesteld van verouderde voorschriften van BPA's en APA's, met de nodige garanties voor een gedegen afweging en voor inspraak. De hier vooropgestelde procedure moet, als uitzondering op de reguliere, een duidelijk afgebakend en voldoende beperkt toepassingsgebied hebben, onder meer opdat het bestaan van de onderscheiden procedures de toets van het gelijkheidsbeginsel zou doorstaan. De herziening of opheffing kan alleen betrekking hebben op inrichtingsvoorschriften en kan geen wijziging van de bestemming tot gevolg hebben. Dat is ook de reden waarom de procedure niet van toepassing is op provinciale en gewestelijke RUP's, die heel wat minder inrichtingsvoorschriften bevatten.

De procedure is geïnspireerd op die voor de wijziging van verkavelingsvoorschriften, vanuit de redenering dat inrichtingsvoorschriften een vergelijkbare soort onderwerpen bestrijken als verkavelingsvoorschriften. De procedure biedt voldoende garanties op inhoudelijke afweging, participatie en inspraak. Het doel is om gemeenten toe te laten voorschriften op te heffen of aan te passen zodat vormen van ruimtelijke rendementsverhoging worden bevorderd: intensivering van het ruimtegebruik, verweving van verschillende functies, hergebruik van constructies en het tijdelijk toelaten van ruimtegebruik.

1.1.3. Aanduiding van gebieden als watergevoelig openruimtegebied met het oog op de bescherming van de belangen van het watersysteem (signaalgebieden)

Derde belangrijk onderdeel wordt gevormd door watergevoelige openruimtegebieden. Het gaat om gebieden waarvan de bestemming niet of nog niet volledig werd gerealiseerd en waar een tegenstrijdigheid kan bestaan tussen de bestemmingsvoorschriften en de belangen van het watersysteem. Doorgaans gaat het om gronden die in de jaren zeventig bij de goedkeuring van de gewestplannen een harde bestemming kregen zoals industrie- of bouwgrond, maar nog steeds niet ontwikkeld werden. De omzendbrief 'Richtlijnen voor de toepassing van de watertoets voor de vrijwaring van het waterbergend vermogen in signaalgebieden' voorziet vandaag al in een bewarend beleid voor signaalgebieden binnen over-

stromingsgevoelig gebied waar een herbestemming nodig kan zijn. Er is echter een decretale verankering nodig.

De wettelijke basis wordt ingevoerd. Het gaat ook om het mandateren van lokale besturen om een RUP op te maken, wat vaak als vrijblijvend wordt ervaren. Er is in de beslissingen van de Vlaamse Regering ook geen timing opgenomen. Eigenaars blijven lang in het ongewisse. Het ontwerp beoogt daarom rechtszekerheid en een vlottere procedure.

Op grond van evaluatie van de voortgang van de realisatie van het vervolgtraject voor de signaalgebieden door de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, wordt voorgesteld om het juridisch kader voor een bewarend beleid in gebieden waarvoor de Vlaamse Regering een vervolgtraject goedkeurde, decretaal te verankeren. Dat is erop gericht dat Vlaanderen het voortouw neemt en bepaalde gebieden als watergevoelig openruimtegebied aanduidt met het oog op de vrijwaring van het waterbergend vermogen. Bij de aanduiding houdt de Vlaamse Regering rekening met een aantal aspecten: de juridische toestand van het gebied, het waterbergend vermogen, de feitelijke toestand en de eerder genomen beslissingen.

1.1.4. Verduidelijking van de mogelijkheden voor landbouwbedrijfsgebouwen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

Het vierde punt gaat over waardevol agrarisch gebied. Het gewestplanvoorschrift 'landschappelijk waardevol agrarisch gebied' wordt in de rechtspraak heel strikt geïnterpreteerd. Door die strenge rechtspraak is het quasi onmogelijk geworden om in die gebieden vergunningen voor professionele landbouw af te leveren, wat nooit de bedoeling is geweest. Met voorliggend ontwerp wordt uitdrukkelijk bevestigd dat landbouwbedrijfsgebouwen wel degelijk mogelijk zijn. Duidelijke randvoorwaarden moeten het behoud van het karakteristieke landschap garanderen. Op die manier sluit men nauw aan bij de initiële bedoeling van de regelgever.

1.1.5. Gewijzigde toezichtsregeling op lokale RUP'S en verordeningen

Een vijfde hoofdstuk heeft te maken met de toezichtsregeling voor lokale RUP'S en verordeningen. Thans is het zo dat de Vlaamse Regering een provinciaal RUP kan schorsen, waarna de provincieraad zijn initiële beslissing moet heroverwegen. Dat is een nuttig systeem in de gevallen dat het door de Vlaamse Regering vastgestelde gebrek remedieerbaar is. Dergelijke administratieve lus heeft echter geen enkele zin wanneer de Vlaamse Regering een niet-remedieerbaar gebrek vaststelt. Een heroverweging door de provincieraad geeft in dergelijk geval de indruk dat de provincieraad beleidsruimte heeft, terwijl dat in feite niet het geval is. Een nieuwe goedkeuring door de provincieraad zou aanleiding geven tot een nieuwe schorsing. De nieuwe regeling voorziet er daarom in dat de Vlaamse Regering kan schorsen of vernietigen. De regeling maakt duidelijk dat de schorsingsprocedure de voorkeursprocedure is en de vernietiging de uitzondering.

De vernietigingsmogelijkheid wordt eveneens ingevoerd voor provinciale stedenbouwkundige verordeningen. Ook deze kunnen behept zijn met een niet-remedieerbaar gebrek.

Een analoog toezicht wordt ingevoerd voor gemeentelijke RUP's en bij gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen. In het geval van verordeningen is dat een merkelijke versoepeling ten opzichte van het huidige toezicht. Momenteel bestaat er immers een goedkeuringstoezicht van de hogere overheid op verordeningen van lokale besturen.

1.1.6. Opheffing van reservatiestroken en afstand van meerwaarde bij werken uitgevoerd in reservatiestroken

Het zesde onderdeel heeft betrekking op de reservatiestroken en afstand van meerwaarde bij werken uitgevoerd in die reservatiestroken. Het ontwerp pakt het thema op twee manieren aan. Er wordt een decretale grondslag gecreëerd voor een gecoördineerde opheffing van meerdere stroken tegelijk, zonder dat er RUP's moeten aan te pas komen. Daarnaast wordt het principe ingeschreven dat de regeling rond afstand van meerwaarde in reservatiestroken die wel behouden blijven, gedifferentieerd kan worden.

De meeste reservatiestroken werden op het einde van de jaren 70 ingetekend op de gewestplannen. Intussen, 40 jaar later, moet worden vastgesteld dat een aantal van deze reservatiestroken nog steeds niet gerealiseerd is. Voor een relevant deel van deze reservatiestroken is de kans reëel dat de werken van openbaar nut nooit zullen worden gerealiseerd. Ondertussen blijven de eigenaars wel in onzekerheid leven. Slechts na gunstig advies van de bevoegde instanties en mits afstand van de gerealiseerde meerwaarde, kan een aantal werken worden uitgevoerd. Bovendien blijft onteigening steeds tot de mogelijkheden behoren, waardoor deze percelen nagenoeg onverkoopbaar zijn. Gelet op deze omstandigheden wordt ingeschreven dat de reservatiestroken, afgebakend in gewestplannen of APA's, door de Vlaamse Regering kunnen worden opgeheven voor 31 december 2018. Een planwijziging is dan niet langer nodig.

De VCRO bevat daarnaast thans een principieel bouwverbod voor percelen gelegen binnen een reservatiestrook. Pas als uit de adviezen van de bevoegde weg- of waterbeheerder blijkt dat de reservatiestrook niet binnen vijf jaar na afgifte van de vergunning zal worden aangewend voor de uitvoering van openbare infrastructuur, kan toch een vergunning worden verleend. Bij een onteigening na het verstrijken van vijf jaar wordt volgens de huidige bepalingen geen rekening gehouden met de waardevermeerdering. Het is aangewezen om een differentiatie te bepleiten in het systeem van afstand, en dat is ook wat thans voorligt.

Daarom wordt aan de Vlaamse Regering machtiging gegeven om te bepalen of en in welke mate bij onteigening na het verstrijken van de termijn van vijf jaar, bij het bepalen van de vergoeding rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering die uit vergunde, gemelde of vrijgestelde handelingen voortvloeit. Daarnaast wordt ook opgenomen dat steeds rekening wordt gehouden met de eventuele waardevermeerdering die voortvloeit uit handelingen die gericht zijn op het in goede staat onderhouden van bestaande, hoofdzakelijk vergunde constructies. Dergelijke investeringen worden steeds meegerekend bij onteigening.

1.1.7. Beperkte verruiming van de afwijkingsmogelijkheden voor onroerend erfgoed

De volgende bepaling gaat over de verruiming van de afwijkingsmogelijkheden voor onroerend erfgoed. Artikel 4.4.6 VCRO gaat over constructies die beschermd zijn als monument of die deel uitmaken van een beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap. Het voorstel bestaat erin om dit artikel binnen bepaalde perken te verruimen. Bedoeling is om, in het belang van het voortbestaan van het erfgoed, op een vlotte manier en zonder RUP, een aantal ingrepen te kunnen doen die passen binnen nieuwe functies van het erfgoed.

1.1.8. Historisch gegroeide tuincentra, zonevreemd wat betreft hun functie

Het achtste pakket heeft betrekking op historisch gegroeide tuincentra. Een groot aantal historisch gegroeide tuincentra binnen agrarisch gebied zijn naar aanleiding van schaalvergroting en brancheervaging zonevreemd geworden. Zolang

er sprake is van grondgebonden activiteiten is het tuincentrum in een agrarisch gebied zone-eigen. Zodra er in hoofdzaak een handelsfunctie wordt uitgeoefend, en in het bijzonder wanneer de directe relatie tussen het verkoopspanduct en de oorsprong van het product niet meer sitegebonden is, heeft men te maken met een zonevreemd bedrijf.

De constructies zijn bij een groot deel van de tuincentra wel degelijk vergund, maar het schoentje knelt bij de functiewijziging. Daardoor kan een dergelijk bedrijf geen toepassing maken van de basisrechten voor zonevreemde constructies en beschikt het ook niet over de mogelijkheid om een planologisch attest aan te vragen. Wat voorligt bevat een voorstel om dat op te lossen door toegang te verlenen tot het instrument van het planologisch attest.

1.1.9. Ruimtelijke impulsprojecten

Het negende pakket wordt gevormd door de ruimtelijke impulsprojecten. Het gaat om de mogelijkheid om ruimtelijke impulsprojecten te subsidiëren die aansluiten bij wat de regering van plan is in het kader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Het nieuwe instrument moet gaan naar heel concrete, realisatiegerichte projecten.

1.1.10. Beperkte uitbreiding van de mogelijkheden voor bepaalde bedrijven in gebieden voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën, regionale of lokale bedrijventerreinen

Een tiende pakket heeft betrekking op bedrijventerreinen. Het betreft een beperkte uitbreiding van de mogelijkheden voor bepaalde bedrijven in gebieden voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën, regionale of lokale bedrijventerreinen. De VCRO voorziet een mogelijkheid om ambachtelijke bedrijven of kmo's toe te laten in gebieden die op de gewestplannen zijn aangewezen als gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën en niet groter zijn dan 3 hectare. Daardoor kan bijvoorbeeld vermeden worden dat in een zeer klein gebied, aangewezen als gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën, maar gelegen te midden van woongebied, alleen maar nieuwe milieubelastende industrieën terechtkunnen.

Echter, ook in andere, in grootte beperkte gebieden kunnen ambachtelijke bedrijven gewenst zijn. Hierbij kan gedacht worden aan gebieden die op de gewestplannen zijn aangegeven als gebied voor milieubelastende industrieën, en die tussen 3 ha en 10 ha groot zijn; gebieden die op de gewestplannen zijn aangewezen als regionale bedrijventerreinen en kleiner zijn dan 10 ha en die reeds voor een substantieel deel zijn ingevuld. Het is gewenst om ook kleinere niet-milieubelastende bedrijven toe te laten in de zones kleiner dan 10 hectare, ook al omdat deze zones vaak aansluiten op woongebieden of andere gevoelige gebieden.

1.1.11. Aanpassing van de aankoopplicht

Een elfde pakket gaat over de aankoopplicht. De bestaande regeling verplicht het Vlaamse Gewest tot aankoop van een onroerend goed als de waardevermindering van dat goed ernstig is of de leefbaarheid van bestaand bedrijf in het gedrang komt, door de vaststelling van een RUP. Het eerste onderdeel van deze aankoopplicht maakt dubbel gebruik uit met planschade of kapitaalschade, maar bevat geen verjaringstermijn of beperkingen. Bovendien wordt de overheid op die manier gedwongen eigenaar van gronden in gevallen waar dat nodig noch gewenst is. Voor gevallen waar gronden geen of weinig economisch rendement meer hebben, bestaan vaak sectorale aankoopplichten.

Het eerste onderdeel van de aankoopplicht uit de VCRO wordt daarom opgeheven, om misbruik en ongewilde budgettaire gevolgen te vermijden. De aankoopplicht

voor het geval de leefbaarheid van een bestaand bedrijf in het gedrang komt, blijft wel behouden.

1.1.12. Sanctiesysteem bij niet-naleving van beslissingstermijnen inzake aanvragen tot omgevingsvergunning

Een twaalfde punt vormt het sanctiesysteem bij niet-naleving van beslissingstermijnen. De minister verwijst naar haar eerdere antwoorden op vragen over de *lex silencio*.

1.1.13. Integratie van de vergunning voor vegetatiewijziging in de procedure voor omgevingsvergunning

Een dertiende pakket heeft de integratie voor ogen van de vergunning voor vegetatiewijziging in de procedure voor omgevingsvergunning. Zij verwijst naar het Vlaamse regeerakkoord en het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid. Met voorliggend ontwerp wordt ook de vergunning voor het wijzigen van vegetaties of kleine landschapselementen geïntegreerd in de omgevingsvergunning.

1.1.14. Beperking van de toegang tot het beroep tegen vergunningsbeslissingen tot personen die tijdens het openbaar onderzoek bezwaar hebben ingediend

Een veertiende pakket heeft betrekking op de toegang tot het beroep tegen vergunningsbeslissingen voor personen die tijdens het openbaar onderzoek bezwaar hebben ingediend. De regering wil voorkomen dat wie geen bezwaar indient tijdens het openbaar onderzoek, nadien wel verder in beroep kan gaan. Er is wel in een uitzondering voor overmacht voorzien. Op die manier worden burgers en verenigingen aangemoedigd om zo snel mogelijk hun bezwaren kenbaar te maken en kunnen bezwaren van in het begin worden meegenomen door de overheid.

1.1.15. Aanpassing van de gevolgen van schorsings- en vernietigingsarresten op bepaalde exploitaties van ingedeelde inrichtingen en activiteiten

Laatste onderdeel is de aanpassing van de gevolgen van schorsings- en vernietigingsarresten op bepaalde exploitaties van ingedeelde inrichtingen en activiteiten. Op grond van het Milieuvergunningendecreet kan de exploitatie van een bestaande inrichting worden voortgezet na een schorsing of een vernietiging van de vergunning door de Raad van State tot er een definitieve beslissing is over de vergunningsaanvraag. Deze mogelijkheid tot verdere exploitatie wordt hernomen in het Omgevingsvergunningendecreet.

1.2. Toelichting van de amendementen nr. 1 tot en met 86

1.2.1. Toelichting door de Lode Ceyssens van de amendementen nr. 4 tot en met 86

Lode Ceyssens licht de amendementen van de meerderheid toe (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1149/3).

Amendement nr. 4 – Artikel 1/1 (nieuw)

Door het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit vergunningsplichtig te maken, wordt het mogelijk om een splitsing te weigeren wanneer men hierdoor wil ontsnappen aan de vergunningsplicht of de MER-plicht.

Amendement nr. 5 – Artikel 12/1 (nieuw)

Door de opheffing van het onderscheid tussen 'stedenbouwkundige voorschriften' en 'voorschriften' zonder meer, wordt alleen het eerste begrip behouden.

Amendement nr. 6 en 7 – Artikel 21

De Vlaamse Regering wint het advies in van de betrokken provincie- of gemeenteraad bij de vaststelling van beleidskaders die provinciale dan wel gemeentelijke beleidsplannen vervallen kunnen verklaren.

Amendement nr. 8 – Artikel 24/1 (nieuw)

Een stedenbouwkundige verordening die samen met een RUP wordt vastgesteld, kan geen voorschriften bevatten die van dezelfde orde zijn als de algemene of sectorale milieuvoorwaarden die door de Vlaamse Regering worden vastgesteld.

Punt 2° wil door de schrapping van "en 13°" de juridische betwisting vermijden die stelt dat begeleidende maatregelen alleen in een verordening kunnen worden vastgesteld en niet in een RUP.

Amendement nr. 9 – Artikel 25

Watergevoelig openruimtegebied ressorteert onder de eerste subcategorie van gebiedsaanduiding 'gemengd openruimtegebied' binnen de hoofdcategorie 'overig groen'. Dit wordt verduidelijkt.

Amendement nr. 10 – Artikel 26/1 (nieuw)

Dit artikel schrapt de verplichting van een schriftelijk advies tijdens de plenaire vergadering.

Amendement nr. 11 – Artikel 29

Provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen ook gemaakt worden ter uitvoering van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Amendementen nr. 12 en 14 – Artikelen 30 en 35

Deze amendementen herhalen de schrapping van de verplichting van een schriftelijk advies tijdens de plenaire vergadering, en de aanpassing van de terminologie aan het BRV.

Amendement nr. 13 – Artikel 34

Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen kunnen gemaakt worden ter uitvoering van het provinciaal beleidsplan ruimte of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Amendement nr. 15 – Artikel 41

De punten 1° en 5° betreffen opnieuw de afschaffing van het onderscheid tussen 'stedenbouwkundige voorschriften' en 'voorschriften' zonder meer.

De punten 2° en 3° betreffen de schrapping van punt 13° om de juridische betwisting te vermijden die stelt dat begeleidende maatregelen alleen in een verordening kunnen worden vastgesteld.

Punt 4° van het amendement herneemt wat reeds in het ontwerp van decreet was opgenomen.

Amendementen nr. 16 en 17 – Artikel 42

Deze amendementen betreffen de invoering van schorsings- en vernietigingsgronden in het kader van de procedure voor de provinciale stedenbouwkundige verordeningen voor het departement.

Amendementen nr. 18 en 19 – Artikel 48

Punt 2°/1 betreft het aanbrengen van gevelisolatie tot 26 centimeter. Dit wordt niet langer aanzien als volume-uitbreiding bij een verbouwing, legt de spreker uit.

Punt 4° maakt zorgwonen ook mogelijk voor inwonende kinderen.

Amendement nr. 20 – Artikel 51/1 (nieuw)

Dit amendement past het as-builtattest aan en biedt daarmee een oplossing voor het historisch passief. Het attest is een louter technische beoordeling van de legaliteit van het bouwproject dat gerealiseerd wordt, en is een optelsom van de stedenbouwkundige vergunning, de decretale tolerantiemarges (het zogeheten metsershaar), de tijdens het bouwproces uitgevoerde niet-vergunningsplichtige handelingen, de tijdens het bouwproces uitgevoerde vrijgestelde handelingen, en de tijdens het bouwproces uitgevoerde meldingsplichtige handelingen binnen de gebouwen. Het wordt opgesteld door de architect en is facultatief.

Amendement nr. 21 – Artikel 57

Gevelisolatie tot 26 centimeter is niet afwijkend van stedenbouwkundige voorschriften.

Amendementen nr. 22 en 23 – Artikelen 60/1 en 60/2 (nieuw)

Deze amendementen betreffen paarden uit de hobbysector in landbouwgebied en sluiten nauw aan bij een nietig verklaarde omzendbrief. Er zijn strikte voorwaarden in opgenomen voor de oppervlakte en er is duidelijk ingeschreven dat het maximum 200 m² is, wat het artikel strenger maakt dan de vroegere omzendbrief.

Amendementen nr. 24 en 25 – Artikelen 60/3 en 60/4 (nieuw)

Deze amendementen maken mogelijk om in bepaalde gebieden aangegeven in de plannen van aanleg naast de ontginning van primaire grondstoffen ook effectief over te gaan tot de mechanische bewerking van de ontgonnen delfstoffen. De tijdelijke infrastructuur voor ontginning en mechanische behandeling is daarmee toegelaten. De constructies moeten wel verwijderd worden na de ontginning.

Amendementen nr. 26 en 27 – Artikelen 60/5 en 60/6 (nieuw)

Deze amendementen voorzien in de mogelijkheid voor het vergunningverlenende bestuursorgaan om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften van verouderde, aanvullende BPA's, een gelijkaardige regeling als voor verkavelingsvoorschriften ouder dan vijftien jaar. Dit betekent evenwel niet dat de oude BPA's verdwijnen. Ze blijven bestaan en wie zich eraan houdt, zal nog steeds een beroep kunnen doen op de inhoud ervan.

Amendementen nr. 28 en 29 – Artikel 66

In deze amendementen wordt het tuinbouwkundige begrip 'doorkweek' vervangen door 'conditioneren'. Met de nieuwe datum van 1 mei 2000 wordt aansluiting gezocht bij de regeling inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Amendementen nr. 30 tot en met 32 – Artikelen 68/1 (nieuw), 68/2 (nieuw) en 70

Deze amendementen staan in functie van de realisatie van de as-buittattesten, waarbij de valideringsbeslissing geschrapt wordt en waardoor de beroepsmogelijkheid bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen kan worden opgeheven.

Amendement nr. 33 – Artikel 70/1 (nieuw)

Dit amendement betreft het kosteloze uittreksel uit het plannen- en het vergunningenregister, ook voor omgevingsambtenaren en stedenbouwkundige inspecteurs.

Amendement nr. 34 – Artikel 71

Het amendement schrapt in punt 1° de informatieplicht van de notaris in verband met as-buittattesten, terwijl punt 2° herneemt wat reeds in het ontwerp was bepaald.

Amendement nr. 35 – Artikel 71/1 (nieuw)

Het amendement maakt een notariële akte niet langer nodig voor de bijstelling van de omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden waarbij enkel de voorschriften worden gewijzigd zonder gevolgen voor de perceelconfiguratie of de zakelijke rechten.

Amendement nr. 36 – Artikel 72

Het opheffen van de valideringsbeslissing inzake as-buittattesten impliceert dat deze beslissingen niet langer moeten worden vermeld in de bepaling in verband met de informatieplicht met betrekking tot overeenkomsten.

Amendement nr. 37 – Artikel 73

Het amendement betreft de schrapping van de informatieplicht met betrekking tot publiciteit, gezien de schrapping van de valideringsbeslissing inzake as-built.

Amendement nr. 38 – Artikel 83/1 (nieuw)

Het amendement betreft de uitbreiding van artikel 7.4.2 van de VCRO, in het kader van het beoogde ruimtelijk rendement, tot gebied voor stedelijke ontwikkeling en gebied voor kernontwikkeling.

Amendement nr. 39 – Artikel 84

De Vlaamse Regering bepaalt tegen 31 december 2018 welke reservatiestroken achterhaald zijn en opgeheven worden. Het amendement voegt toe dat ook de bijhorende rooilijn als opgeheven moet worden beschouwd, ook voor reservatiestroken die reeds voor het ontwerp van decreet werden opgeheven.

Amendement nr. 40 – Artikel 85

Het amendement bepaalt de opheffing van de wijziging van de wegenis volgens de eenvoudige procedure op grond van artikel 7.4.4 van de VCRO.

Amendement nr. 41 – Artikel 85/1 (nieuw)

Het schrappen van de valideringsbeslissing inzake as-buitattesten impliceert dat deze beslissingen niet meer moeten worden opgenomen in het vergunningenregister.

Amendementen nr. 42 en 43 – Artikelen 88 en 88/1 (nieuw)

De gemeentelijke en gewestelijke RO-inspecteurs worden van rechtswege ook inspecteurs handhaving omgeving.

Amendement nr. 44 – Artikel 88/2 (nieuw)

Het amendement betreft de wijziging van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid in de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. Doel is om geen probleem te krijgen met het statuut van de zitting hebbende leden.

Amendement nr. 45 – Artikel 94

De meldingsplicht van zorgwonen wordt uitdrukkelijk toegevoegd aan het toepassingsgebied van de omgevingsvergunning.

Amendementen nr. 46, 47, 48, 55, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 69, 70 – Artikelen 97, 98, 99, 106, 113, 121, 123, 130, 131, 132, 136, 141 en 217

Deze amendementen betreffen de schrapping van de sanctionering voor de niet-naleving van de beslissingstermijn.

Amendement nr. 49 – Artikel 100

Er wordt geopteerd voor een eenvoudige regeling met alleen voor de ingedeelde inrichtingen of activiteiten de mogelijkheid om na een procedure tot splitsen van de ingedeelde inrichting of activiteit eventueel bij een andere bevoegde overheid terecht te komen.

Amendementen nr. 50, 52 en 53 – Artikelen 100/1 (nieuw), 106 en 106/1 (nieuw)

Als voor de uitvoeringsfase zowel een vergunning in toepassing van VCRO als DABM nodig is, dan dienen deze gezamenlijk te worden aangevraagd, zowel in de gewone als de vereenvoudigde procedure.

Amendementen nr. 51 en 54 – Artikelen 104, 111 en 120

Het schepencollege of de deputatie kan voorbijgaan aan het advies van de gemeentelijke of provinciale omgevingsambtenaar indien het niet binnen de voorgestelde termijn wordt overhandigd.

Amendementen nr. 56 en 65 – Artikelen 115 en 136

Bezwaren in het openbaar onderzoek moeten gemotiveerd zijn, niet langer louter pro forma.

Amendement nr. 60 – Artikel 126/1 (nieuw)

Het amendement preciseert dat geen splitsingen meer mogelijk zijn met eenvoudige melding aangezien het invloed kan hebben op de milieureglementering. De meldingsplicht blijft behouden wanneer de splitsing geen gevolgen heeft inzake milieuvergunning of VLAREM.

Amendementen nr. 64 en 65 – Artikel 136

Het eerste punt betreft de schrapping van het artikel over de uitwerking van een sanctiesysteem betreffende het niet naleven van beslissingstermijnen. Het tweede stelt dat het betrokken publiek een inhoudelijk standpunt, opmerking of bezwaar ingediend moet hebben om naderhand nog in beroep te kunnen gaan.

Amendement nr. 66 – Artikel 136/1 (nieuw)

Het amendement betreft de verschuiving van de in artikel 107 van het Omgevingsvergunningendecreet opgenomen bepaling naar artikel 106 van dit ontwerp van decreet.

Amendement nr. 67 – Artikel 137

De meldingen worden gedaan bij de overheid die in eerste aanleg bevoegd is voor de vergunningsaanvraag. Het amendement wijzigt daarmee artikel 15 van het Omgevingsvergunningendecreet, en biedt een oplossing voor de regeling van afsplitsbaarheid van projecten.

Amendement nr. 68 – Artikel 138

De spreker verwijst naar het decreet dat van toepassing op projecten die onderworpen zijn aan de meldingsplicht voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen, en de beperking tot de handelingen waarvoor de Vlaamse Regering bepaalt dat de vergunningsplicht vervangen wordt door de meldingsplicht. Welnu, de meldingsplicht voor zorgwonen wordt toegevoegd aan het toepassingsgebied van omgevingsvergunning. De sanctionering van de ordetermijn wordt geschrapt.

Amendement nr. 71 – Artikel 147

Het amendement betreft de aanpassing van de terminologie: 'voortzetten' wordt vervangen door 'verder uitvoeren'. Bij de opheffing van het instandhoudingsmisdrijf buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied wordt geen rekening gehouden met de nog steeds mogelijke kwalificatie als voortgezet misdrijf. Verjaring van misdrijven begint pas te lopen vanaf het laatst bewezen feit. De vervanging van het woord 'voortzetten' wijzigt niets aan de strafbaarstelling van het zonder vergunning of tegen de vergunning in uitvoeren van een vergunningsplichtige functiewijziging. Het misdrijf van de functiewijziging wordt gekwalificeerd als een aflopend misdrijf.

Amendement nr. 72 – Artikel 148

Het woord 'voortzetten' wordt vermeden, legt de spreker uit.

Amendement nr. 73 – Artikel 150

Het amendement voegt toe dat de navolgende processen-verbaal die herstel of regularisatie vaststellen, ook dienen overgemaakt te worden.

Amendementen nr. 74 tot en met 77 – Artikel 168/1 tot en met 168/4 (nieuw)

In het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning van 25 april 2014 kreeg de bemiddeling door de hoge raad geen plaats meer. Dit wordt nu toegevoegd. Bemiddeling heeft een akkoord als einddoel.

Amendement nr. 78 – Artikel 193

Het amendement betreft de rechtzetting van artikel 56 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid, hetgeen reeds gerealiseerd is.

Amendement nr. 79 – Artikel 194

De Vlaamse Regering kan na het inwinnen van het advies van provincie of gemeente bij de vaststelling van beleidskaders van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen ook onderdelen van provinciale of gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen vervallen verklaren.

Amendement nr. 80 – Artikel 195

Het amendement betreft de mogelijkheid dat de provincieraad bij de vaststelling van beleidskaders van het provinciaal beleidsplan ruimte ook onderdelen van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen vervallen verklaart, na het inwinnen van het advies van de gemeenteraad. Het aanduiden van passages die niet langer geldig zijn, moet gebeuren bij de definitieve vaststelling.

Amendement nr. 81 – Artikel 215/1 (nieuw)

De wijziging kan maar in werking treden op het ogenblik dat de door het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning doorgevoerde wijzigingen in werking treden.

Amendementen nr. 82 en 83 – Artikel 216

De amendementen geven de Vlaamse Regering de bevoegdheid de artikelen 76 en 77 in werking te laten treden en er zo voor te zorgen dat eerst een regeling voor eigenaars in watergevoelig openruimtegebied wordt uitgewerkt die leidt tot een volwaardige vergoeding of compensatie. De datum van inwerkingtreding wordt in functie daarvan door de regering aangepast.

Amendement nr. 84 – Artikel 217

Het amendement betreft opnieuw de eerder vermelde niet-uitwerking van een regeling ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen.

Amendement nr. 85 – Artikel 218

Het amendement betreft opnieuw de eerder genoemde wijziging van de datum van inwerkingtreding voor watergevoelig openruimtegebied.

Amendement nr. 86 – Artikel 222

Dit amendement betreft de inwerkingtreding van de rechtstreekse wijzigingen aan de VCRO.

1.2.2. Toelichting van de amendementen nr. 1 tot en met 3

Ingrid Pira licht de amendementen van haar fractie toe (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1149/2).

Amendementen nr. 1 en 2 – Artikelen 78 en 79

De eerste twee amendementen beogen de schrapping van de artikelen 78 en 79, die volgens haar een verzwakking inhouden van het generieke beschermingsniveau

van alle landschappelijk waardevol agrarisch gebied zonder onderscheid in uitbreidingen en nieuwe inplantingen, en zonder grondige of gebiedsgerichte benadering. Bovendien voorziet de Vlaamse Regering gebiedsgericht in planningsprocessen met het oog op de afbakening van de gebieden voor de agrarische en natuurlijke structuur, waar de gewestplanbestemming kwalitatief herzien wordt in functie van de beoogde differentiatie van de agrarische structuur, de natuurlijke structuur en de landschappelijke structuur. De voorliggende wijziging betekent een voorafname op deze processen.

Deze versoepeling zal leiden tot meer verharding in het buitengebied, waardoor de bijkomende doelstelling om tegen 2050 twintig procent van de verharding in het buitengebied te ontharden (ongeveer 9000 hectare) nog moeilijker te realiseren wordt.

Amendement nr. 3 – Artikel 115

Dit amendement strekt ertoe punt 2° te schrappen in artikel 115. Deze regeling leidt immers tot een omvorming van het inspraakrecht tot een inspraakplicht als voorwaarde om nog toegang tot de rechter te hebben. De Raad van State vermoedt dat dit in strijd is met het Verdrag van Aarhus omdat het recht op toegang tot de rechter door deze bepaling op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan mogelijks wordt aangetast. De regeling dreigt niet langer een invulling te geven aan de plicht van de verdragsstaten om een ruime toegang tot de rechter te verschaffen.

Bovendien blijkt uit schriftelijke vraag nr. 587 van 20 april 2017, ingediend door de indienster van dit amendement, dat de Vlaamse Regering geen enkel idee heeft van het aantal ingediende administratieve beroepen zonder voorafgaandelijk bezwaar in het openbaar onderzoek. De stelling dat dit zal leiden tot minder administratieve beroepen en bijgevolg minder beroepen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen kan dus op geen enkele manier hard gemaakt worden.

2. Bespreking

2.1. Algemene bespreking

2.1.1. Tussenkoms van Ingrid Pira

Ingrid Pira noemt het ontwerp van groot belang voor de toekomst van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen, onder andere in het licht van de aangekondigde betonstop. Volgens haar fractie werd echter onvoldoende rekening gehouden met de pertinente opmerkingen van de Raad van State, de Minaraad en de SARO. Ze verwijst daarbij naar de toelichting die ze eerder gaf bij haar eigen amendementen.

Ook de meerderheid diende te elfder ure talloze amendementen in, waarvan een aantal de versoepeling in bijvoorbeeld landschappelijk waardevol gebied nog verder doordrijven, met name voor de oprichting van stallen buiten de beroepslandbouw, en de inspraak van de burger verder beperken, met name door aan de omvorming van recht tot plicht nog de verplichting toe te voegen om het bezwaar te motiveren. Ze roept de vraag op wie bepaalt of een bezwaar gemotiveerd genoeg is. Het lid heeft daarom met haar fractieleider aan de parlementsvoorzitter gevraagd een aanvullend advies te vragen aan de Raad van State en de SARO over de meerderheidsamendementen.

Verder is haar fractie het niet eens met het voornemen het ontwerp de volgende dag plenair te behandelen zonder schriftelijk verslag.

Tot slot deelt het lid mee dat haar fractie, ingeval de amendementen van de meerderheid worden goedgekeurd, voor de eindstemming een reflectienota zal aankondigen. Zij heeft niet alleen bezwaren tegen de inwerking van de amendementen op het ontwerp maar ook tegen de werkwijze zelf. Verzameldecreten verdienen op zich al geen legistische schoonheidsprijs maar door daar een rits amendementen aan toe te voegen, die op een drafje afgehandeld worden en zonder schriftelijk verslag aan de plenaire vergadering voorgelegd, maakt men er een vuilnisbak in het kwadraat van. Op die manier kan geen kwaliteitsvolle regelgeving tot stand komen. Men verliest immers constant het geheel uit het oog.

Nog erger is dat men het advies van de Raad van State ontloopt om met de nieuwe artikelen 60/3 en 60/4 op maat van de firma Hens in Brasschaat de verwerking van bouw- en sloopafval in ontginningsgebieden mogelijk te maken. Het lid, dat het dossier goed kent, kon haar ogen niet geloven toen ze het las. Dat dit amendement niets te maken heeft met de vernietiging van de milieuvergunning door de Raad van State vorig jaar in september, na een bezwaar van een bewonersgroep, maakt men haar niet wijs. Zij vraagt zich af waar de indieners van dat amendement mee bezig zijn. Dat het parlement aan zoiets meedoet noemt zij plat dienstbetoon. Wat is het antwoord van de minister?

Tinne Rombouts, voorzitter, repliceert dat het ontwerp geen verzameldecreet betreft, maar een aanpassing van de VCRO. Verder heeft elk parlementslid het recht amendementen in te dienen.

2.1.2. *Tussenkoms van Bruno Tobback*

Bruno Tobback sluit zich aan bij de opmerkingen van Ingrid Pira over de agenda. Op één dag de talloze amendementen bespreken in de commissie en de volgende dag het ontwerp plenair behandelen, noemt hij redelijk absurd. Een en ander vraagt meer overweging, en een reflectienota zou dan ook nuttig zijn. De amendementen zorgen immers voor fundamentele wijzigingen in vergunningsprocedures en -voorwaarden, die evenwel op geen enkel moment zijn voorgelegd aan de normale advisering.

Hij heeft hoe langer hoe meer de indruk dat de ambitie van deze regering erin bestaat om in de ruimtelijke ordening terug te gaan naar het tijdperk van het dienstbetoon. In wat voorligt, staat een aantal op maat geschreven normen en regels. Dat 200.000 ha landschappelijk waardevol agrarisch gebied opnieuw vogelvrij wordt verklaard, wordt gemotiveerd met een verwijzing naar enkele vonnissen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen waardoor iemand zijn zin niet kreeg. Voor situaties die in veel gevallen illegaal tot stand gekomen zijn en die men doelbewust uit de hand heeft laten lopen, herschrijft men de wet zodat niemand te veel last heeft van zijn eigen overtredingen. Dit is na jaren moeizame opbouw van een minimuminstrument voor de verdediging van het algemeen belang en langetermijndoelstellingen op het vlak van ruimtelijke ordening, een terugkeer naar het belijden van grote principes met bijhorende waslijst van uitzonderingen die ervoor zorgen dat geen enkel privébelang wordt geraakt. Die oude aanpak heeft ervoor gezorgd dat Vlaanderen er uit ziet zoals vandaag.

Daar komt nog bij dat men de mogelijkheid om naar de rechter te stappen beperkt voor wie niet sterk genoeg staat of geen grond in eigendom heeft. Men wordt verplicht om alle openbare onderzoeken te volgen. Alle amendementen komen neer op dienstbetoon. Op de helft kan de naam van een belanghebbende geplakt worden. Men organiseert opnieuw het conflictmodel en het is dan ook niet toevallig dat de beroepsmogelijkheden worden beperkt. Wat wordt verkocht als betonstop en verdichting is pure belangenverdediging. Het beleid gaat over niets anders meer dan dat laatste. Wat voorligt, is een droevig werkstuk.

Wat de toelichting van de minister betreft, stelt het lid ook vast dat de minister op geen enkel advies inging. Hij geeft als voorbeeld de mogelijke strijdigheid met het Verdrag van Aarhus van de beperking van de beroepsmogelijkheid, dat nog verder verstrengd werd in de amendementen. Kan zij hem geruststellen? Verder wordt voortdurend verwezen naar een toekomstig kader van ruimtelijke beleidsplannen, dat nog niet bestaat en waarvan inhoud, vorm noch timing bekend zijn. Geen enkele van de rechtstreeks betrokkenen weet waar hij aan toe is. Ook de mogelijkheid om te schrappen in gemeentelijke en provinciale plannen wordt niet nader bepaald. Het lid vreest dat vacuüms zullen ontstaan, die misschien sommigen goed zullen uitkomen, en vraagt dan ook om uitleg.

In de adviezen wordt ook aangegeven dat de nieuwe regeling voor de vervallenverklaring van verkavelingsvoorschriften het ruimtelijk rendement niet zal versterken of toch zeker niet op een verstandige manier. De VVSG merkt terecht op dat er geen enkele mogelijkheid bestaat om het gebruik te sturen naar locaties die het best in aanmerking komen voor verdichting. Het initiatief ligt immers bij de eigenaar. Zo is totaal niet in ontsluitingsvoorwaarden voorzien, evenmin als in regels voor de nagestreefde verdichting. Daar is niet op geantwoord.

Met signaalgebieden dreigt hetzelfde probleem als met zonevreemde bossen: aankondigingen die gevolgd worden door kaarten die men niet kan waarmaken, alleen al omdat het Rubiconfonds absoluut niet de middelen heeft om alle vergoedingen te betalen. Het lid verzekert in dit verband dat hijzelf voor het vergoeden van de aantasting van eigendomsrecht is. Wat antwoordt de minister?

2.1.3. *Tussenkoms van Lode Ceyssens*

Lode Ceyssens verzekert dat zijn fractie niet om de agendering op de plenaire vergadering van 5 juli 2017 verzocht heeft. Hij legt uit dat de mogelijkheid om paardenstallen op te richten geldt in het agrarische gebied in zijn totaliteit en niet alleen in de agrarisch waardevolle. Om te vermijden dat men in open ruimte zou bouwen, wordt in het amendement een band gelegd met de vergunde woning. Bovendien is de vergunning voorwaardelijk en vervalt zij zodra de stal vijf jaar niet meer gebruikt is waarvoor hij opgericht is.

Het geval in Brasschaat is hem onbekend, maar verwerking ter plaatse mogelijk maken in een ontginningsgebied lijkt hem evident om transportkilometers uit te sparen.

Verder vereist rechtszekerheid volgens hem dat iedereen het openbaar onderzoek ernstig neemt. Men mag transparantie eisen van initiatiefnemers maar evengoed dat wie zich betrokken voelt, zich kenbaar maakt vanaf het begin en niet wacht tot alle vergunningen zijn afgeleverd. Ook een bezwaar van tien regels op een groezelig papiertje is een geldig bezwaar. De drempel is helemaal niet zo hoog als Bruno Tobback laat uitschijnen.

Wat de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden betreft, wordt in het ontwerp geopperd om dichterbij de initiële bedoeling van de decreetgever, dat wil zeggen dat in een dergelijk gebied alle handelingen en werken zijn toegestaan die in gewoon agrarisch gebied mogelijk zijn, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. Bij de beoordeling van dat criterium zal de aanvrager aan de hand van een afweging moeten aantonen dat de handelingen en de werken inpasbaar zijn in het gebied. Per vergunningsaanvraag zal een individuele afweging noodzakelijk blijven en een vergunning kan dus slechts worden verleend indien op basis van die afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde landschappelijk inpasbaar is in het gebied, of indien de aanwezige, karakteristieke landschapselementen en -opbouw niet in gevaar worden gebracht, zoals duidelijk in het eerste en het tweede lid vermeld staat. Elke beoordeling is

concreet en geval per geval, besluit hij. Het gaat zeker niet om een generieke maatregel.

Daarop staat hij stil bij een aantal belangrijke elementen van de Codextrein. Hij noemt de decretale onderbouw van beleidsplanning en de samenwerking daarin tussen bestuursniveaus, de verruiming van het ruimtelijk rendement van bebouwde ruimte (meer bepaald de verkavelingsvoorschriften ouder dan vijftien jaar, die niet langer een weigeringsgrond kunnen zijn voor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning), duidelijkheid over de handelingen die nog mogelijk zijn in signaalgebieden, de eerder genoemde regeling voor landschappelijk waardevol gebied, het planologisch attest voor historische tuincentra met voldoende agrarische band, administratieve vereenvoudiging (door de genoemde beperking van de toegang tot het beroep en de provinciale omgevingsambtenaar, en de vereenvoudigde procedure tot wijziging van verouderde inrichtingsvoorschriften van BPA's), de opheffing van het eerste onderdeel van de aankoopplicht, en een aangepast handhavingsbeleid.

Artikel 55 legt op dat de oprichting van een tweede bedrijfswoning inpandig moet zijn of fysiek aansluiten bij bestaande bedrijfsgebouwen. Kan de minister dat laatste begrip verduidelijken? Behoort ook de eerste bedrijfswoning daartoe?

Ook in de amendementen wordt de administratieve last gereduceerd en het ruimtelijk rendement bevorderd. Verder vindt hij het – voorlopig niet verplichte – as-built-atteest, waarin de architect attesteert dat de woning gebouwd is zoals vergund en ook de vrijgestelde handelingen en marginale afwijkingen kan opnemen, een zeer sterk instrument, dat garanties verleent aan toekomstige kopers. Het gaat niet om een regularisatie, onderstreept hij daarbij. Hij vermeldt ook nogmaals de eerder toegelichte mogelijkheid om voorbij te gaan aan het advies van de omgevingsambtenaar als dat niet tijdig overhandigd is, de uitbreidingsmogelijkheid tot 26 cm omwille van isolatie, de uitbreiding van zorgwonen tot mensen met meer dan één minderjarig, inwonend kind, het vervallen verklaren van onderdelen van ruimtelijke structuurplannen die strijdig zijn met het BRV, en de bepaling door de Vlaamse Regering tegen 31 december 2018 welke reservatiestroken worden opgeheven.

2.1.4. *Tussenkomst van Axel Ronse*

De fractie van *Axel Ronse* stelt twee principes voorop: waar met het oog op het algemeen belang niet meer kan gebouwd worden, moet de deur op slot; waar volgens de samenleving wel kan gewoond, gerecreëerd en ondernomen worden, moeten de regels zo soepel mogelijk zijn. Welnu, wat voorligt, geeft de minister de mogelijkheid om waterzieke gebieden te vrijwaren mits billijke, financiële of planologische compensatie. Zijn fractie wacht al lang op die belangrijke stap. Verkavelingsvoorschriften versoepelen met het oog op verdichting noemt hij geen dienstbetoon. Dat de woonuitbreidingsgebieden niet opgenomen zijn, betreurt het lid, dat meteen suggereert om dit zo snel mogelijk te regelen in aansluiting met het Instrumentendecreet. Hij kijkt alvast uit naar de resultaten van de bevraging van de gemeenten daarover.

Hij verzekert dat zijn fractie in geen enkel geval dienstbetoon goedkeurt. Procedures vereenvoudigen moet echter uitgaan van de praktijk. De regeling voor ontginningsgebieden stelt duurzaam beheer van materiaal, kringlopen en afvalstoffen als voorwaarde. Ook in de regeling voor historisch gegroeide tuincentra staan beperkingen. Een ander voorbeeld wordt gevormd door de flexibiliteit ten aanzien van ambachtelijke activiteiten in industriegebieden, die daar op grond van bestemming en algemeen belang al konden maar door een strikt geïnterpreteerde omzendbrief werden tegengehouden. Bijkomend voordeel is dat geen andere, minder wenselijke ruimte hoeft aangesneden te worden. Zijn fractie is tevreden met wat voorligt, vat hij samen.

2.1.5. *Tussenkoms van Gwenny De Vroe*

De fractie van *Gwenny De Vroe* is dat ook. Zij waardeert de definitie van zorgwoningen en de creatie ervan in zonevreemde woningen, maar hoopt nog op iets soortgelijks voor gemeenschappelijk wonen, dat nu nog problemen ervaart op het vlak van vergunningsverlening, eigendomsverwerving en fiscaliteit.

Verder is zij tevreden met de stappen in de verhoging van het ruimtelijk rendement. Bij het schrappen van de verplichting tot voorafgaande kennisgeving bij de opheffing of herziening van niet-vervallen verkavelingsvergunningen, vraagt zij de minister om goede opvolging van het effect.

De opheffing van de afstand van meerwaarde bij werken in reservatiestroken biedt eindelijk antwoord op de onzekerheid van de betrokken eigenaars. Het is een stap in de richting naar meer rechtszekerheid. Interessant in dat verband is ook de beperking van de toegang tot het beroep tegen vergunningsbeslissingen tot wie tijdens het openbaar onderzoek bezwaar indiende.

Zij is voorts ook tevreden met het amendement over de inwerkingtreding van de regeling voor signaalgebieden. Planologische ruil wordt terecht als mogelijkheid naar voren geschoven. Voor haar fractie mag pas een kaart met rechtsgevolgen vastgesteld worden op voorwaarde van een volwaardige vergoeding, die minstens het behoud van kapitaal, dus de reële koopwaarde garandeert. De waarde van een dergelijke kaart hangt voor haar fractie immers af van de manier waarop ze omgaat met het eigendomsrecht, hoewel ook natuur uiteraard ontzettend belangrijk is.

Ook de voorgestelde wijziging in het aanbrengen van gevelisolatie, is meer dan gewenst. Wat het juridisch kader voor stallen voor weidedieren betreft, biedt wat voorligt, een beperkte opening voor hobbyisten en lokale besturen. Straks is ook nog een initiatief voor de professionele paardensector nodig, merkt ze op, om te vermijden dat die over de grens trekt.

Tot slot is ze heel tevreden met het amendement om het artikel in te trekken met betrekking tot de sancties voor de niet-naleving van beslissingstermijnen, omdat dit niet de beste manier is om tot behoorlijk bestuur te komen.

2.1.6. *Tussenkoms van Wilfried Vandaele*

Wilfried Vandaele kijkt voor de middelen uit naar het Instrumentendecreet, waarin bepaald zal worden welke voor schadeloosstelling ingezet kunnen worden en hoe men aan die middelen zal raken. Hij gewaagt van het sluitstuk van het hele verhaal. Kan de minister bevestigen dat het in de maak is?

2.1.7. *Antwoorden van minister Joke Schauvliege*

Minister *Joke Schauvliege* noemt het ontwerp de eerste stap in de uitvoering van de principes in het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen: de verdere inname van open ruimte tegengaan en werk maken van administratieve vereenvoudiging. Zij verzekert dat ook de lokale besturen deze principes ingang willen doen vinden. Zij spreekt tegen dat de perceptie zou leven dat voortaan de deur voor alles wordt opengezet.

Het ontwerp biedt daartoe nieuwe instrumenten aan zoals de aanpak van verouderde verkavelingsvoorschriften, de vernieuwing van het zorgwonen, de reservatiestroken en de signaalgebieden.

Ook zij noemt de beperking van het beroep een administratieve vereenvoudiging tegen eindeloos procederen. Het alternatief van de oppositie is haar bekend: met een bulldozer op het terrein alles platgooien. Zo ging dat vroeger volgens haar, maar deze meerderheid doet het anders: stapsgewijs en goed doordacht.

De minister ziet het, wat de tweede bedrijfswoning betreft, ruim: het is niet alleen de bedrijfswoning op zich waar de aanbouw kan gebeuren.

Voor de woonuitbreidingsgebieden verwijst ze naar de conceptnota. De antwoorden op de bevraging worden deze week verwacht. Ook zij denkt dat het Instrumenten-decreet duidelijk zal maken hoe de compensatie op het terrein in haar werk gaat. Positief is dat de lokale besturen enthousiast reageren.

Volgens haar biedt de VCRO al veel mogelijkheden om met gemeenschappelijk wonen aan de slag te gaan. Zij onderstreept dat ze lokale besturen, die vaak zeer vernieuwende ideeën hebben, meer ruimte en vertrouwen wil geven. De vrees dat men alles zomaar zal laten volbouwen, is volgens haar onterecht. Oude voorschriften vervallen verklaren, moet men motiveren. Zij verwijst ook naar verdere verduidelijkingen in een omzendbrief die volgende vrijdag aan de regering wordt voorgelegd.

Voor haar antwoord op de vraag naar de beperking van het beroep verwijst ze naar de bladzijden die de memorie van toelichting daaraan wijdt. Volgens haar is wat voorligt, conform het Verdrag van Aarhus. Zij wijst erop dat in uitzonderingen is voorzien, zoals bij overmacht. Als de burger zijn bezwaren in het openbaar onderzoek kenbaar maakt, kan de overheid er rekening mee houden, merkt ze op, en misschien al bijsturen. Doel is juist de verzuchtingen van de burger zo vlug mogelijk in de procedure in te brengen en de inspraak te vervroegen.

Voor het kader voor ruimtelijke beleidsplannen verwijst ze naar het BRV en de uitvoeringsbesluiten bij het goedgekeurde ontwerp. Het is volgens haar logisch dat dit nog niet gedetailleerd geregeld is.

Wat de signaalgebieden betreft, herinnert ze eraan dat de eerdere aanpak op basis van ruimtelijke uitvoeringsplannen van lokale besturen niet goed heeft gewerkt. De Vlaamse aanpak die nu in de plaats voorligt, is een eerste stap, die evenwel niet op zich staat maar deel uitmaakt van een proces.

2.1.8. Aansluitende discussie

Bruno Tobback stelt vast dat het ontwerp bijzonder weinig garanties biedt om de inname van de open ruimte te beperken. Integendeel, er komen alleen mogelijkheden bij. Dat blijkt bij de verkavelingsvergunningen en de landschappelijk waardevolle gebieden en zelfs voor de signaalgebieden is er eigenlijk geen geld. Hij merkt op dat de minister veel vertrouwen wil schenken aan de lokale besturen maar zelf memoreert dat zij degenen waren die moeilijke beslissingen niet wilden nemen. Volgens hem moet men hen samen met de verantwoordelijkheid ook voldoende middelen geven, zoals een planbaten en -schaderegeling, zodat zij de rekening niet hoeven te betalen. In wat voorligt, zit zelfs geen begin van oplossing daarvoor.

De mogelijkheid om opmerkingen te maken in het openbaar onderzoek, die de minister als creatie van deze regering naar voren schuift, bestond al. Daar is niets aan veranderd. Het enige verschil is dat men dat nu verplicht moet doen als men zijn beroepsrecht niet wil verliezen. In dat verband wil hij weten welke normen voor communicatie de minister over dat onderzoek oplegt. Gevolg is in elk geval een grotere werklast bij degenen die het organiseren, want het ontwerp nodigt uit om zoveel mogelijk opmerkingen in te dienen, al was het maar om rechten veilig te stellen. De praktijk leert trouwens dat de overgrote meerderheid van beroeps-

procedures tegen een beslissing door de aanvrager zelf worden gestart. Daar zal volgens hem niet veel aan veranderen. Is dat de beoogde administratieve vereenvoudiging?

Bij de lokale besturen ontmoet de minister naar eigen zeggen enthousiasme maar in hun advies stellen ze wel dat ze in het duister tasten over wat ze wel en niet kunnen en moeten, en hoe dat allemaal gaat werken. Het lid vraagt zich ook af waarom de toekomstige decreten waarnaar men voortdurend verwijst voor antwoorden op de gestelde vragen, nu nog niet voorliggen. Dan waren misschien ook niet zoveel amendementen nodig geweest.

Wat het verleden betreft, heeft hij op geen enkel moment wat dan ook laten afbreken. Wat hem wel stoort, is dat de minister geen enkele poging doet om te vermijden dat dingen gebouwd worden die achteraf moeten afgebroken worden. Met heldere regels en correct toezicht weet iedereen waaraan hij vanaf het begin aan toe is, maar dan moet men natuurlijk ook wel die regels durven toepassen in de plaats van achteraf een as-buittattest af te leveren. Niet alleen de initiatiefnemer beschikt over een eigendomsrecht, onderstreept hij. Er is ook dat van de anderen. In wat voorligt, zit echter geen enkele aanzet om voortaan op die manier met regels en rechten om te gaan. Nochtans is net dat waar ruimtelijke ordening voor dient. Het is precies de oude manier van een oogje dichtknijpen die het beleidsdomein doorheen de jaren zo verziekt heeft.

Wat de ontginningsgebieden betreft, ziet hij niet hoe de aanvoer van afbraakstoffen transport vermindert. Kan Lode Ceyssens dat uitleggen?

Ingrid Pira denkt niet dat het verschil in visie tussen meerderheid en oppositie zo groot is als de minister beweert. De oppositie steunt de principes van het witboek. Dat 6 ha open ruimte per dag verdwijnt, moet stoppen. Er is ook een gemeenschappelijk aangenomen Klimaatresolutie (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 992/2). Haar fractie is evenwel bezorgd over de uitwerking. Het RSV heeft sinds 1997 geen grip weten te krijgen op wat er op het terrein gebeurt.

De eerste aanzetten van de uitwerking van het BRV liggen thans voor en roepen vragen op, zoals over waardevol agrarisch gebied. De bijkomende mogelijkheid om stallen te zetten, is niet de goede richting. De versoepeling op het vlak van verkavelingsvergunningen en BPA's bevat geen bepaling die expliciet de verhoging van het ruimtelijk rendement als doel oplegt. De formulering is te zacht en te weinig dwingend.

Zij is zich bewust dat kwaliteitsvol beleid tijd vergt, maar wijst er tegelijk op dat de afkondiging van de toekomstige betonstop een rush heeft ontketend op onbebouwde percelen. Zij vraagt dan ook aandacht voor wat in afwachting moet gedaan worden. Zij begrijpt dat het Instrumentendecreet nodig is voor men kaarten van bossen, signaal- of woonuitbreidingsgebieden kan concretiseren. Wanneer komt dat er? Wanneer worden planbaten en -schade effectief geharmoniseerd? Is dat nog voor deze legislatuur te verwachten?

Wat het beroep betreft, waarschuwt ook zij voor het aanzuigeffect, dat reeds door Bruno Tobback werd vermeld. Zij blijft erbij dat de aanpassing van het ontginningsgebied al te toevallig enkele maanden na de genoemde vernietiging komt.

Lode Ceyssens erkent dat men ook de delfstoffen naar de menginstallatie kan rijden maar dan worden ze volgens hem twee keer vervoerd.

Volgens hem ligt in de oude verkavelingen het ruimtelijke rendement voor het oprapen. De voorschriften van vroeger zijn immers ruimteverslindend, zoals de beperking tot één bouwlaag of één wooneenheid, of een minimumafstand tot de

perceelgrens. Door wat voorligt, kunnen de huizen uit de jaren zestig en zeventig afgebroken worden en de percelen efficiënter benut.

Verder bevestigt hij dat planbaten en -schade thuishoort in het Instrumenten-decreet, dat inderdaad heel belangrijk is om het BRV tot uitvoering te brengen. Hij vraagt even geduld.

De opmerking over het openbaar onderzoek begrijpt hij niet. Hij dacht dat alle partijen het erover eens waren dat inspraak zo vlug mogelijk in het proces moet georganiseerd worden. Ervoor pleiten dat mensen op het einde naar de rechter stappen, staat daar haaks op.

Wat handhaving betreft, merkt hij op dat niet alle bouwvovertredingen overlast bezorgen. De afwijking van de vergunning blijft wel. In theorie kan men alles inspecteren, maar feitelijk wordt niet altijd conform de vergunning gebouwd. Dankzij de mogelijkheid om met het as-buittattest zekerheid te geven aan een toekomstige koper, zullen bouwers zich volgens hem beter aan de regels houden.

Gweny De Vroe drukt nogmaals de hoop uit dat op het terrein voldoende wordt opgevolgd dat de versoepeling op het vlak van verkavelingsvoorschriften effectief het ruimtelijke rendement verhoogt.

Bruno Tobback is het eens dat het openbaar onderzoek zo goed mogelijk moet geregeld worden, maar over zijn organisatie en bekendmaking staat juist helemaal niets in het ontwerp. Het enige wat men doet is de mogelijkheden achteraf verminderen. Het is de VVSG zelf die waarschuwt voor meer opmerkingen om rechten te vrijwaren. Dat is geen betere participatie maar administratieve verzwaring. Misbruik en uitputting van beroepsprocedures bestaan maar in een rechtstaat moet men daarmee leven. In wat voorligt, wordt niet gegarandeerd dat voortaan meer rekening zal gehouden worden met de opmerkingen die in het onderzoek naar voren komen.

Lode Ceyssens ontkent dat de burger de toegang tot een onafhankelijke rechter wordt ontzegd. Er wordt hem enkel gevraagd zich reeds bij het begin van een procedure uit te spreken. Als daardoor meer bezwaren komen, is dat zo. Het lid bestrijdt ook dat de onderzoeken vandaag in het grootste geheim zouden verlopen. Regels voor bekendmaking bestaan al.

Tinne Rombouts treedt bij dat de overheid ervoor moet zorgen dat mensen die denken dat ze in hun rechten geschaad worden, gebruikmaken van het openbaar onderzoek. Dat is net de bedoeling ervan. Volgens haar is de overheid verplicht om bezwaarschriften correct te behandelen en opmerkingen correct te beantwoorden, rekening houdend met de wetgeving en in het kader van het algemeen belang. Dat er meer bezwaarschriften zouden binnenkomen, ziet zij niet als probleem, op voorwaarde dat dit in het begin van de procedure gebeurt.

Bruno Tobback wil weten wat iemand kan doen die het niet eens is met de aanpassingen die aan een project gebeuren na – en mogelijk juist op grond van de reacties op – het openbaar onderzoek, terwijl hij het niet oneens was met het originele project. Mag die nog naar de rechter stappen?

Tinne Rombouts antwoordt dat de wijziging een nieuwe mogelijkheid tot bezwaar opent.

Minister *Joke Schauvliege* verwijst naar pagina 149 van de memorie van toelichting. Wijziging van de aanvraag is een van de genoemde uitzonderingen, bevestigt ze.

Ingrid Pira blijft erbij dat volgens de VVSG mensen niet aangespoord worden om in een zo vroeg mogelijk stadium hun bezwaren te uiten maar wel om hun rechten te vrijwaren voor later. Daarom waarschuwt men voor een aanzuigeffect. Verder leert de ervaring van burgemeesters dat mensen de gele aanplakbiljetten vaak niet gelezen hebben. In het ontwerp staat niets om de deelname aan het onderzoek te versterken.

Ze stelt tot slot vast dat weinig argumenten worden aangevoerd om haar te doen twijfelen aan het verband dat ze signaleerde tussen een bepaald amendement en het concrete geval dat ze noemde.

Tinne Rombouts denkt dat Ingrid Pira de woorden van de VVSG anders interpreteert. Zelf ziet zij geen enkele reden waarom burgers vanzelf tegen elke aanvraag een bezwaar zullen indienen om hun rechten te verdedigen. Volgens haar zijn mensen voldoende verstandig.

Lode Ceyssens vraagt om het positief te bekijken. Een bezwaar indienen tijdens het openbaar onderzoek maakt mogelijk dat aanpassingen worden gedaan of oplossingen worden gezocht, waarna het project wordt gerealiseerd maar ook rekening wordt gehouden met de buurt. Naar de rechter stapt men daarentegen voor een vernietiging.

2.2. Artikelsgewijze bespreking

Bruno Tobback vraagt waarom het amendement nr. 4 dat een nieuw artikel 1/1 invoegt, voorstelt om in artikel 5.1.1, 12°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, in punt a) de woorden "inrichting of activiteit" te vervangen door de woorden "ingedeelde inrichting of activiteit", terwijl die al in de inleidende zin staan en dus op al de punten slaan. *Lode Ceyssens* legt uit dat het om een woordelijke verfijning gaat. Door ook in punt a) expliciet dezelfde terminologie te gebruiken, worden misverstanden vermeden. *Bruno Tobback* vraagt daarop welk probleem met dit amendement wordt opgelost. Welke conflicterende interpretaties heeft men ontdekt die deze wijziging aan de tekst van het ontwerp van decreet nodig maken? *Lode Ceyssens* zijn geen voorbeelden bekend. De indieners hebben gebruikgemaakt van de toevoeging van punt d) aan het artikel om meteen de terminologie af te stemmen. Niet elke aanpassing hoeft om een concreet geval te gaan. *Bruno Tobback* blijft de complicatie van een reeds heldere formulering nodeloos vinden. Het lijkt hem ook niet erg waarschijnlijk dat de indieners alleen taalkundig gemotiveerd zijn.

Vervolgens vraagt hij of hij uit het amendement nr. 8, dat een nieuw artikel 24/1 invoegt, mag afleiden dat, wanneer de beoogde maximale milieudruk bereikt is en de globale milieudoelstelling voor een bepaald gebied dus niet gehaald wordt, nieuwe vergunningen of aanpassingen wel geweigerd mogen worden op basis van de bepalingen in die verordeningen. *Lode Ceyssens* ontkent dat. Dat staat er niet.

Bruno Tobback concludeert dat stedenbouwkundige verordeningen die een milieudoelstelling bevatten, in dat geval zinledig zijn. Waarom schaft men ze niet af? Het is het een of het ander. *Lode Ceyssens* verwijst naar de toelichting. Hij voegt er nog aan toe dat voor individuele bedrijven de VLAREM-voorwaarden blijven gelden. Daar doet dit geen afbreuk aan. Dat ontkent *Bruno Tobback* niet maar de vraag blijft of dergelijke verordeningen de mogelijkheid om vergunningen te verlenen in een bepaald gebied, wel degelijk beperken indien de doelstellingen voor dat gebied niet zijn gehaald. *Lode Ceyssens* herhaalt zijn eerdere toelichting dat wat voorligt, betekent dat men in een RUP geen strengere voorwaarden kan opleggen dan wat VLAREM voorschrijft voor bedrijven. *Bruno Tobback* blijft erbij dat de verordening wel een milieudoelstelling kan beogen die impact heeft op die

bedrijven. *Lode Ceyssens* bevestigt dat, maar ze mag in geen geval strenger zijn dan de geldende VLAREM-regels. *Bruno Tobback* repliceert dat dit geldt voor een individueel bedrijf, maar wat als de maximale belasting van een bepaald gebied bereikt is? Kunnen dan op basis daarvan geen nieuwe vergunningen, die immers zorgen voor bijkomende belasting, verleend worden? Dat lijkt hem ook de logische betekenis van een omgevingsvergunning. *Lode Ceyssens* antwoordt dat men voor individuele bedrijven altijd terugvalt op VLAREM.

Bruno Tobback concludeert uit het amendement nr. 10, dat een nieuw artikel 26/1 invoegt, dat door de schrapping van het schriftelijk advies de toegankelijkheid van de opmerkingen in het kader van de openbaarheid van bestuur kleiner wordt.

Lode Ceyssens antwoordt dat er nog het verslag van de plenaire vergadering is, waarop *Bruno Tobback* vraagt of dat zeer uitgebreid en gedetailleerd moet zijn. *Lode Ceyssens* denkt dat een verslag van een plenaire vergadering vrij volledig moet zijn.

Bruno Tobback vraagt of het amendement nr. 13, dat artikel 34 aanpast, mogelijk maakt dat een gemeente met een GRUP afwijkt van zijn eigen ruimtelijk structuurplan, wat door *Lode Ceyssens* ontkennend wordt beantwoord. Het mag er niet mee in strijd zijn. Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan blijft krachtens artikel 196 zijn doorwerking naar uitvoeringsplannen behouden tot het vervangen wordt door een gemeentelijk beleidsplan ruimte.

Bruno Tobback vindt de schrapping van het bindend advies in amendement nr. 17 intern consequent. Vraag is echter of die procedure niet lichter was dan achteraf problemen proberen op te lossen met een schorsing. Is voorkomen niet beter dan genezen? *Lode Ceyssens* herinnert aan de aanbevelingen van de commissie-Sauwens. Een bindend advies is een contradictio in terminis, want eigenlijk een beslissing. *Tinne Rombouts* bevestigt de consensus over de afschaffing, die hier consequent is doorgetrokken.

Bruno Tobback constateert dat het amendement nr. 29 over de tuincentra (de aanpassing van artikel 66) voor een verdere versoepeling zorgt. Op zijn verzoek preciseert *Lode Ceyssens* dat met het woord 'conditioneren' niet verpakken wordt bedoeld. Hij citeert de verantwoording: "Daarbij moet duidelijk zijn dat conditioneren meer is dan louter bloemen, planten en bomen aankopen en deze water geven om ze in dezelfde conditie te houden voor de verkoop. Conditioneren betekent dat er handelingen en bewerkingen worden gedaan, zoals het geven van voedings- en meststoffen, ompotten en dergelijke meer om de bloemen, planten en bomen klaar te maken voor de verkoop.". Volgens hem is dat duidelijker gedefinieerd dan het eerdere 'doorkweek'.

Bruno Tobback werpt in het algemeen bij de schrapping van de sanctiemogelijkheden voor stilzwijgende beslissingen met amendement nr. 48 de vraag op waarom men ze wil schrappen, terwijl ze slechts in 0,27% van de gevallen voorkomen. Is dat lage percentage niet juist aan hun bestaan te danken? *Tinne Rombouts* verwijst naar het advies van de VVSG.

Bruno Tobback vraagt naar de concrete voorbeelden die aanleiding waren tot het amendement nr. 51, dat artikel 104 wijzigt, en wel zodanig dat er geen gevolgen meer zijn als het verslag van de gemeentelijk omgevingsambtenaar ontbreekt. En hoe gaan in die gevallen de antwoorden op de talrijker geworden opmerkingen uit het openbaar onderzoek geformuleerd worden? Waar gaan die terug te vinden zijn? *Lode Ceyssens* antwoordt met een citaat uit de verantwoording: "(...) moet de beslissing over de vergunningsaanvraag onder andere een verwijzing naar de aard van de standpunten, opmerkingen en bezwaren die zijn ingediend tijdens het openbaar onderzoek in de aanleg in kwestie, en de wijze waarop daarmee

werd omgegaan bevatten en een motivering van de beslissing, onder meer rekening houdend met de beoordelingsgronden (...)”. Hij besluit dat het feit dat kan voorbijgegaan worden aan het verslag, niet betekent dat de beslissing over de vergunningsaanvraag niet duidelijk moet gemotiveerd zijn. Op de vraag van *Bruno Tobback* of dit het werk van het schepencollege niet bemoeilijkt, antwoordt *Lode Ceyssens* dat niemand hierop zit te wachten, maar dat er wel mee voor gezorgd wordt dat ook bij gebrek aan advies een vergunning kan afgeleverd worden, of een weigering. Hij relateert ook het probleem met een verwijzing naar het lage percentage. Aangezien dit noch op concrete problemen gebaseerd is, noch een vereenvoudiging inhoudt, concludeert *Bruno Tobback* dat men de stedenbouwkundig ambtenaren uit het proces wil halen. *Lode Ceyssens* erkent dat dit waar zou zijn als echter niet in het amendement stond dat men pas kan voorbijgaan aan het verslag indien het niet ter beschikking is van het college van burgemeester en schepenen uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn.

Tot slot merkt *Bruno Tobback* bij het amendement nr. 79, dat artikel 194 aanpast, op dat hij dit een bijzonder eigenaardige aanpak vindt in de overgangsfase. Men kan daardoor immers in situaties komen zonder dat er gemeentelijke beleidsplannen zijn die al dan niet gedeeltelijk de plaats kunnen innemen. Het advies dat de regering inwint, is ook niet bindend. Kan men trouwens een volledig gemeentelijk structuurplan schrappen? Het lijkt *Lode Ceyssens* in de praktijk onmogelijk dat het BRV na advisering indruist tegen alle elementen van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan tegelijk. *Bruno Tobback* repliceert dat het gemeentelijke of provinciale advies niet bindend is. De Vlaamse Regering kan tegen dat advies in delen van plannen schrappen. Hoe past dat in de aangekondigde beleidsplanning die niet hiërarchisch meer zou zijn? *Lode Ceyssens* antwoordt dat de Vlaamse Regering die beslissing moet motiveren. *Bruno Tobback* repliceert dat dit niet wegneemt dat het haaks staat op de autonomie van de gemeenten die men elders verdedigt. *Lode Ceyssens* legt uit dat de realisatie van het BRV op sommige punten vereist dat men gemeentegrenzen overstijgt. Hij geeft economische knooppunten en open ruimte als voorbeeld. Dat kan ingaan tegen wat eerder in een gemeentelijk plan is ingeschreven. *Tinne Rombouts* verzekert dat de Vlaamse Regering niet zomaar dergelijke dingen zal doen, maar het bovenlokale belang telkens moet motiveren en met redenen omkleden. *Bruno Tobback* ziet nog steeds een tegenspraak met de logica van het niet-hiërarchische verhaal.

3. Stemming

De amendementen nr. 1 tot en met 3 worden verworpen met 9 stemmen tegen 2.

De artikelen 1 tot en met 60 en de daarbij horende amendementen nr. 4 tot en met 21 worden aangenomen 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

De amendementen nr. 22 tot en met 26 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

De artikelen 61 tot en met 114 en de daarbij horende amendementen nr. 27 tot en met 55 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Artikel 115 en amendement nr. 56 hierop wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

De artikelen 116 tot en met 221 en de daarbij horende amendementen nr. 57 tot en met 86 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

4. Verzoek tot tweede lezing

Alvorens tot de eindstemming kan worden overgegaan, verzoekt *Ingrid Pira* om een tweede lezing over het geheel van het ontwerp van decreet.

II. Tweede lezing

1. Toelichting van de amendementen nr. 87 tot en met 96

Lode Ceyssens somt de amendementen op waarover de Raad van State een opmerking maakte: amendementen nr. 3, 20, 23, 31, 39, 43, 50, 51, 53, 54, 56, 57, 65, 73, 75 tot en met 77, 81 en 86. Behalve voor het eerstgenoemde, dat is ingediend door *Ingrid Pira*, licht hij voor elk daarvan toe waarom er nu wel of niet een aanpassing wordt voorgesteld.

Voor de volgende amendementen wordt een nieuw amendement op de in eerste lezing aangenomen tekst voorgesteld: amendementen nr. 23, 31, 39, 43, 50, 75 tot en met 77, 81 en 86.

Amendement nr. 20 – Artikel 51/1

Bij amendement nr. 20 vraagt de Raad van State ter wille van de rechtszekerheid, de invulling van het begrip 'metsershaar' als criterium voor de technische tolerantie­marge nader te bepalen of de Vlaamse Regering opdracht te geven tot nadere bepaling. Dat is echter nagenoeg onmogelijk omdat de gekozen materialen de technische tolerantie­marges bepalen. Bij baksteen wordt normalerwijze gewerkt met halve stenen. Cellenbeton daarentegen kan wel eenvoudig en juist verzaagd worden, waardoor de technische tolerantie­marge kleiner is. Dakpannen en leien worden dan weer zo weinig mogelijk verzaagd, terwijl bij platte daken gemakkelijk tot op de millimeter juist kan gewerkt worden. Het is onbegonnen werk om al die en nog vele andere mogelijkheden materiaal per materiaal decretaal te bepalen of ze in een besluit van de Vlaamse Regering vast te leggen. Daar komt nog bij dat er door innovatie telkens weer nieuwe materialen bij komen. Op dit onderdeel van het advies kan dan ook niet ingegaan worden, besluit het lid.

Amendement nr. 23 – Artikel 60/2 – nieuw amendement nr. 87

Daarop bespreekt hij het oorspronkelijke amendement nr. 23 met betrekking tot de weidedieren. De indieners van het nieuwe amendement nr. 87 stellen voor om paragraaf 3 van het in te voegen artikel 4.4.8/2 van de VCRO te vervangen door wat volgt:

"§3. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel, onder meer inzake de berekening en de vaststelling van de termijn van vijf opeenvolgende jaren opgenomen in paragraaf twee, eerste lid."

De Raad van State merkte in zijn advies op dat de draagwijdte van de machtiging aan de Vlaamse Regering onduidelijk is en dient te worden gepreciseerd, door de aard aan te geven van de erin beoogde regels en criteria aan te reiken voor de invulling ervan. Gelet op de vraag naar specificatie van de machtiging, wordt erin voorzien dat de machtiging van de Vlaamse Regering minstens deze aspecten omvat die de Raad van State in zijn advies als onduidelijk heeft aangemerkt, zijnde de vijf opeenvolgende jaren waarin geen weidedieren worden gehouden.

Amendement nr. 31 – Artikel 68/2 – nieuw amendement nr. 88

Het volgende amendement nr. 88 met betrekking tot artikel 68/2 van de in eerste lezing aangenomen tekst, over de validering van het as-buittatstest, betreft een

rechtzetting. De Raad van State merkte terecht op dat het initiële amendement geen rekening hield met de wijziging van het decreet van 9 december 2016.

Amendement nr. 39 – Artikel 84 – nieuw amendement nr. 89

Amendement nr. 89 vervangt artikel 84 van de in eerste lezing aangenomen tekst over de reservatiestroken. Het vijfde lid van paragraaf 1 wordt daarbij opgeheven. In zijn advies merkte de Raad van State op dat de draagwijdte van de in amendement nr. 39 opgenomen machtiging onduidelijk is en moet worden gepreciseerd. Het is echter niet de bedoeling verder te gaan dan de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering. Indien de Vlaamse Regering nadere regels zou wensen uit te werken, kan zij zich daarvoor baseren op artikel 20 van de BWHI.

Amendement nr. 43 – Artikel 88/1 – nieuw amendement nr. 90

Amendement nr. 90 vervangt artikel 88/1 van de in eerste lezing aangenomen tekst. Met betrekking tot dat artikel wordt een tekstuele wijziging gesuggereerd, en wel door “behoudens een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering tot beëindiging van de aanstelling” op een andere plaats in de tekst te zetten. Die suggestie wordt in het amendement meegenomen.

Amendement nr. 50 – Artikel 100/1 – nieuw amendement nr. 91

Amendement nr. 91 vervangt artikel 100/1 van de in eerste lezing aangenomen tekst. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State die stelde dat er een discrepantie is tussen de verantwoording van amendement nr. 50 en het aangenomen amendement zelf.

Amendement nr. 53 – Artikel 106/1

Bij amendement nr. 53 met betrekking tot artikel 106/1 gebeurt de voorgestelde aanpassing door de Raad van State niet. Dit omdat het hier gaat over de vereenvoudigde procedure, die nooit van toepassing is op projecten waarvoor een MER moet worden opgesteld. Het amendement wordt dan ook niet gewijzigd.

Amendementen nr. 51, 54 en 57 – Artikelen 104, 111 en 120

Bij de amendementen nr. 51, 54 en 57 over de verslagverplichtingen van de omgevingsambtenaar merkt de Raad van State op dat dit niet mag leiden tot het niet nakomen van het Verdrag van Aarhus. Het uitgangspunt van de Raad van State dat er essentiële informatie in het dossier ontbreekt als het verslag van de omgevingsambtenaar ontbreekt, is niet terecht. De verplichtingen die voortvloeien uit het aangehaalde verdrag en de aangehaalde richtlijn rusten niet alleen op de omgevingsambtenaar. Als er geen verslag van de omgevingsambtenaar is, zal de motiverings- en informatieverplichting volledig bij de bevoegde overheid komen te liggen. Die kan niet volstaan met het verwijzen naar dit verslag voor bijvoorbeeld de behandeling van de bezwaren maar zal de bezwaren ook moeten behandelen of zich minstens het verslag van de omgevingsambtenaar eigen moeten maken. De amendementen worden dan ook niet aangepast.

Amendementen nr. 56 en 65 – Artikelen 115 en 136

Deze amendementen gaan over de beroepsprocedure die pas kan gevoerd worden nadat men eerst bezwaar bij het openbaar onderzoek heeft ingediend. In een eerder advies stelde de Raad reeds vragen bij de verenigbaarheid van de vereiste dat een bezwaar moet zijn ingediend om naderhand nog een administratief beroep en bijgevolg ook een procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen te kunnen indienen, met de Aarhusverplichting een ruime toegang tot de rechter te voorzien.

Volgens de Raad kon het antwoord op deze vraag niet eenduidig worden beantwoord in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Grondwettelijk Hof. Met de amendementen nr. 56 en 65 werd verduidelijkt dat het moet gaan om een gemotiveerd bezwaar, standpunt of opmerking. De Raad meent dat de voorwaarden om een administratief of jurisdictioneel beroep te kunnen indienen daarmee nog verder worden verstrengd en daardoor in strijd komen met het recht op toegang tot de rechter. Vooreerst kan worden gewezen op het feit dat het niet gaat om een verstrenging, maar om een verduidelijking. Een 'standpunt, opmerking of bezwaar' houdt logischerwijze reeds een inhoudelijk standpunt in. Dat werd reeds toegelicht in de memorie bij het ontwerp van decreet: "Uit deze bewoordingen blijkt dat het moet gaan om inhoudelijk bezwaren en geen louter pro forma bezwaar. Dit wordt ook verduidelijkt in de toelichting hierboven.". Dit werd opnieuw toegelicht bij het amendement nr. 56.

Daarnaast is ook niet gezegd dat de verstrengde inspraakplicht strijdt met de bepalingen van het Verdrag van Aarhus. Waar de Raad in zijn eerder advies zelf nog aangaf dat de vraag naar verenigbaarheid niet eenduidig te beantwoorden is, verwijst de Raad nu bij het amendement naar enerzijds een passage uit de 'United Nations Economic Commission for Europe – The Aarhus Convention. An Implementation Guide', en anderzijds een aantal richtlijnen en de recente interpretatieve mededeling van de Commissie van 28 april 2017 betreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden. In eerste instantie is het hierbij van belang dat de citaten steeds betrekking hebben op artikel 9, lid 2, van het Verdrag, dat betrekking heeft op de herzieningsprocedure inzake de inspraakprocedures. Artikel 9, lid 3, van het Verdrag, dat overigens niet werd omgezet in Europees recht en dat betrekking heeft op het algemeen recht op toegang tot de rechter in milieuzaken, wordt niet aangehaald. Bovendien gaat het om een niet-verordenende Guide van de VN waarin staat dat het te restrictief zou kunnen zijn. De enige rechtspraak die ter zake wordt aangehaald is het eerder vermelde arrest van de Hof Van Justitie van 15 oktober 2009, dat reeds naar aanleiding van het eerdere advies van de Raad van State werd onderzocht. Opmerkelijk hierbij is dat de Commissie zelf ook stelt dat het niet-deelnemen aan de administratieve procedure voor de goedkeuring van een besluit een rol kan spelen bij de ontvankelijkheid van latere betwistingen ervan. Vervolgens verwijst ze naar het eerder behandelde arrest van het Hof van Justitie om toch weer te staven dat de inspraakplicht zou strijden met het recht op toegang tot de rechter.

Nochtans werd de exacte draagwijdte van het citaat uit dat arrest reeds geschetst. In dit geval oordeelde het Hof dat ten aanzien van een milieuvereniging die had kunnen inspreken tijdens de milieuvergunningsprocedure toch bijkomende voorwaarden kunnen worden gesteld om de beslissing naderhand aan te vechten. Het amendement wordt dus aangegrepen om verder in te gaan op de verenigbaarheid van de eigenlijke inspraakplicht. Nochtans worden geen nieuwe, doorslaggevende elementen aangevoerd die de beoogde regeling onderuithalen, besluit het lid. Het amendement wordt dan ook niet aangepast.

Amendement nr. 73 – Artikel 150

Bij amendement nr. 73 stelt de Raad van State een discrepantie vast tussen het betrokken amendement en de verantwoording. De Raad beveelt aan ook dat aspect van het amendement te verantwoorden. Het betreft de opheffing van de regeling voor het bijkomend overmaken van gemengde processen-verbaal. Er was in het oorspronkelijke artikel 6.2.4 bepaald dat wanneer in een proces-verbaal naast misdrijven inzake ruimtelijk ordening ook misdrijven in verband met schendingen van het decreet Omgevingsvergunning of van titel V DABM werden vastgesteld, dit nog bijkomend diende overgemaakt te worden aan de voor milieu bevoegde diensten. Na de opheffing van de figuur van de beboetingsambtenaar en de oprichting

van het Departement Omgeving is dit niet meer nodig. Er wordt dan ook niet op de opmerking ingegaan.

Amendementen nr. 75 tot en met 77 – Artikelen 168/2, 168/3 en 168/4 – nieuwe amendementen nr. 92 tot en met 94

Amendement nr. 92 vervangt artikel 168/2 van de in eerste lezing aangenomen tekst. Dat komt tegemoet aan de vraag van de Raad van State om de bij amendement nr. 75 beoogde invoeging van artikel 6.3.12/2 in de VCRO, op dezelfde wijze te laten gebeuren als in amendement nr. 74, namelijk via de invoeging van drie nieuwe artikelen in het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Hetzelfde gebeurt bij de amendementen nr. 93 en 94.

Amendement nr. 81 – Artikel 215/1 – nieuw amendement nr. 95

Amendement nr. 95 vervangt artikel 215/1 van de in eerste lezing aangenomen tekst. Dit betreft een rechtzetting van een door de Raad van State opgemerkte materiële vergissing.

Amendement nr. 86 – Artikel 222 – nieuw amendement nr. 96

Amendement nr. 96 vervangt artikel 222 van de in eerste lezing aangenomen tekst. Doel is de door de Raad van State voorgestelde vereenvoudiging in schrijfwijze in artikel 222 over te nemen.

2. Bespreking

2.1. Tussenkoms van Lode Ceyssens

Nieuw amendement nr. 97 – Artikel 193

Lode Ceyssens refereert aan zijn uiteenzetting met betrekking tot de reeds ingediende amendementen en de verklaring voor de vertraging in de behandeling van deze amendementen, met name een materiële vergissing bij de adviesaanvraag van de Raad van State. Er is in overeenstemming met de oppositie een week over gegaan om de ingediende amendementen door te nemen. Het extra amendement houdt verband met de vermelde vertraging. De inwerkingtreding van de integratie van de socio-economische vergunning, de omgevingsvergunning en de natuurvergunning is niet langer haalbaar per 1 januari 2018. Voordien is nog een besluit van de Vlaamse Regering nodig en moet een decretale basis worden opgesteld voor de Codextrein. Het amendement stipuleert louter dat de inwerkingtreding door de Vlaamse Regering verder kan worden bepaald.

2.2. Tussenkoms van Rob Beenders

Rob Beenders legt een stemverklaring af. Sp.a is niet overtuigd om het ontwerp van decreet goed te keuren. De amendementen bemoeilijken volgens de spreker nog de lezing van het ontwerp van decreet. Tegelijk ziet hij ook wel positieve dingen, maar de globale positieve doelstellingen van het BRV vindt het lid niet terug.

Belangrijkste pijnpunt is voor sp.a het amendement in verband met het recht van de burger om beroep aan te tekenen. Het advies van de Raad van State en andere adviesorganen bevestigt het vermoeden dat dat strijdig is met de Europese en internationale regels die dat recht op beroep garanderen. Iets goedkeuren dat op juridisch drijfzand wordt gebouwd, biedt voor de burger nog minder houvast. Het is niet duidelijk wat al dan niet als pro-formabezwaar moet worden beschouwd,

stelt Rob Beenders. De toelichting duidt dat evenmin. Er wordt alleen nog meer rechtsonzekerheid gecreëerd, wat de schending van de internationale regels nog erger maakt, aldus het lid. De ambitie om het aantal administratieve beroepen te reduceren en zo het leven van de bestuurders te vereenvoudigen, vindt wel enige bijval. De uitvoering bepaalt evenwel alles, stelt Rob Beenders. De beste manier om die procedures te doen afnemen en te garanderen dat de overheid ze wint, lijkt hem besloten te liggen in heldere procedures en correcte beslissingen. Als die regels en beslissingen niet voldoen aan de hoge standaard van een beschaafd land, dan verdient de burger enige bescherming via gerechtelijke en administratieve beroepsprocedures. Dat is volgens sp.a vooralsnog niet het geval met wat voorligt. Vereenvoudiging van procedures klinkt goed, maar kan ertoe leiden dat bepaalde projecten niet op een goede manier gerealiseerd worden, meent het lid. Hij toetste die redenering aan enkele grote projecten, ook juridisch, zoals bij Ringland. Rob Beenders is ervan overtuigd dat met wat aan beroepsprocedure voorligt, men nooit hetzelfde resultaat had kunnen bereiken. Sp.a is evengoed voorstander van minimale procedures maar wil daarbij een maximale bescherming van de burger door duidelijke regels. Er zijn voldoende tegenstrijdigheden om een tegenstem te verantwoorden, besluit het lid.

2.3. Tussenkoms van Ingrid Pira

Ingrid Pira noemt het voorliggende ontwerp van decreet zeer omvangrijk. Het voert talrijke wijzigingen in aan de VCRO en zet bovendien de eerste stappen richting de ambities van het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, dat de toekomstige ruimtelijke ordening en dus de betonstop bepaalt. Die ambities delen alle partijen, meent het lid.

Er staat volgens haar ook heel wat op het spel in Vlaanderen. Met een bebouwingsgraad van meer dan 27 percent is het de meest verkavelde regio van Europa en er verdwijnt nog dagelijks zes hectare open ruimte. De hoge verhardingsgraad zorgt dan weer voor moeilijke waterinsijpeling, oorzaak van enerzijds droogte en anderzijds overstromingen. Daarnaast kampt Vlaanderen door de verspreide bebouwing met autoafhankelijkheid, mobiliteitsproblemen, files, luchtvervuiling, hoge energie- en nutsvoorzieningskosten, minder natuur en biodiversiteit enzovoort. Minister-president Geert Bourgeois heeft naar aanleiding van de Vlaamse klimaatop een zeer duidelijk verband gelegd tussen de aanpak van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen en het halen van de klimaatdoelstellingen, herinnert Ingrid Pira. Dat vindt het lid terecht.

Intussen groeit ook de consensus over waar men heen wil. Ingrijpen op de dynamiek is volgens haar, hoewel noodzakelijk, niet eenvoudig. Om het geweer van schouder te veranderen, is moed nodig om duidelijke keuzes te maken. Dat vergt duidelijke en transparante wetgeving, afstappen van oude politieke praktijken inzake ruimtelijke ordening en een goede samenwerking met burgers en bewoners. Los van de goede elementen in het ontwerp van decreet, en van het feit dat Groen over de amendementen genuanceerd zal stemmen, ontgoochelt volgens Ingrid Pira het ontwerp van decreet op al de vermelde punten.

Gebrek aan transparante wetgeving

Er is in eerste instantie een gebrek aan transparante wetgeving, stelt het lid. De opmaak van het ontwerp van decreet nam heel wat tijd in beslag. De Vlaamse Regering keurde het ontwerp van decreet een eerste keer principieel goed op 15 juni 2016, waarop adviesaanvragen volgden. Op 25 november 2016 volgde een tweede goedkeuring met het oog op een adviesaanvraag aan de Raad van State. Op 24 maart 2017 volgde de derde en laatste goedkeuring. Pas op 4 mei 2017 werd het ontwerp van decreet bij de voorzitter van het parlement ingediend en op 16 mei is het rondgedeeld aan alle volksvertegenwoordigers.

De bespreking werd driemaal uitgesteld en ging uiteindelijk van start op 27 juni 2017. Toen bleek dat de meerderheid maar liefst 86 amendementen had ingediend. Bedoeling was om in de plenaire vergadering van 5 juli 2017 over de Codextrein te stemmen. Het punt werd door Groen van de agenda gehaald en over het reces heen getild. De fractie meent dat die 86 amendementen, die op zeer korte termijn moesten worden verwerkt en besproken, een transparante en inhoudelijke discussie verhinderen. Ze wijzigen het ontwerp van decreet op fundamentele punten. Het lid vraagt zich dan ook af hoe een decreet transparant kan zijn als net vóór de stemming 86 amendementen worden ingediend die niet meer gecontroleerd worden door adviesgroepen en Raad van State.

Op 4 juli 2017 vroeg Groen aan de voorzitter van het parlement om enkele amendementen voor advies voor te leggen aan de Raad van State en de SARO. De motivatie is rechtstreeks gezocht in de doelstellingen van de Vlaamse Regering zoals geformuleerd in het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. De SARO verleende advies op 13 september 2017 en de Raad van State op 20 oktober 2017. Het lid merkt op dat de SARO in zijn tweede advies stelt teleurgesteld te zijn over het feit dat het omstandige eerste advies van 5 oktober 2016 niet heeft geleid tot grondige aanpassingen aan het ontwerp van decreet.

De meerderheid kwam een week voor de lopende bespreking met nog enkele amendementen die moesten aantonen hoezeer er met de tweede adviezen rekening is gehouden. Het lid komt tot de conclusie dat met het tweede advies van de SARO geen rekening is gehouden en ook het tweede advies van de Raad van State leidde niet tot inhoudelijke wijzigingen, maar enkel tot wetgevingstechnische aanpassingen. Dat noemt het lid een magere troost waaruit blijkt dat vele van de amendementen die in juni nog werden ingediend gewoon slordige wetgeving zijn, die na doorlichting van de Raad van State niet juist blijken. Dat ze aangepast worden, vindt het lid dan ook niet meer dan normaal.

Gebrek aan moedige keuzes

Het ontbreekt vooral aan moedige keuzes, stelt Ingrid Pira. Het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen stelt volgens haar terecht: "De huidige 'ruimtelijke staat' van Vlaanderen toont vooral aan dat een aantal situaties moeten omgebogen worden.". Een van de meest prominente strategische doelstellingen behelst dan ook het bestaande ruimtebeslag beter te benutten en open ruimte maximaal te vrijwaren. Dat roept meteen ook de verwachting op dat elke nieuwe regelgeving die wordt voorgesteld in het parlement, die doelstelling ondersteunt en faciliteert. Het lid ziet evenwel verschillende zaken die vrij problematisch zijn en juist het halen van de vooropgestelde doelen bemoeilijken of onmogelijk maken.

Watergevoelige openruimtegebieden

Met het voorliggende ontwerp van decreet komt er een bouwstop in een aantal watergevoelige openruimtegebieden. Dat is ook voor het lid een positief element op zichzelf. Vraag is of het nu zal lukken en vooral wat er intussen moet gebeuren. Reeds in 2013 bakende de Vlaamse Regering 11.399 hectare overstromingsgebieden af, die 0,83 percent van het Vlaamse grondgebied beslaan. Voor 2439 hectare, verspreid over 135 overstromingsgebieden, oordeelde de Vlaamse Regering dat er prioritair maatregelen moesten worden uitgewerkt. De stand van zaken noemt het lid bedroevend. De uitwerking van de prioritaire overstromingsgebieden stroopt. Men blijft intussen wel bouwen in de bedoelde overstromingsgebieden. In 2015 werden nog 9 vergunningen afgeleverd in de overstromingsgebieden waarvoor de Vlaamse Regering besliste dat een harde bestemming onverantwoord is. In 2016 liep dat op tot het drievoudige. Het bouwen in overstromingsgebieden blijft onverminderd doorgaan tot de maatregelen in voorliggend ontwerp van decreet van start gaan. Amendement nr. 82, dat ook de SARO ondersteunt, zegt zelfs dat het bouwen in

watergevoelige gebieden zal blijven duren tot er een billijke vergoedingsregeling is voor eigenaars, dus tot over het Instrumentendecreet gestemd is. Het lid kan zich daarin vinden, maar vraagt zich wel af waarom de idee van tijdelijke bevroering van de gevoelige overstromingsgebieden gaan aanhang vindt, in elk geval tot de wetgeving helemaal op orde is. In dezelfde zin diende het lid ook het voorstel van resolutie betreffende de bevroering en de rationele schrapping van overbodige woonuitbreidingsgebieden in (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 926/1). Daarbij stelt ze vast dat Wilfried Vandaele het idee genegen is maar toch het beleid blijft steunen.

Bij de maatregelen in het ontwerp van decreet voor watergevoelige openruimtegebieden heeft Groen dan ook nog vragen en bedenkingen. Artikel 24 van het ontwerp van decreet stelt dat gebieden die aangeduid worden als 'watergevoelig openruimtegebied' ressorteren onder de categorie 'overig groen'. In die bestemmingscategorie is de mogelijkheid om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften een stuk soepeler dan in de categorie 'ruimtelijk kwetsbaar gebied'. Welke zijn de afbakeningscriteria? Over hoeveel hectare gaat het? Wat met signaalgebieden die niet worden aangeduid als 'watergevoelig openruimtegebied'?

Landschappelijk waardevolle agrarische gebieden

Over de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden citeert Ingrid Pira uit artikel 25 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp van gewestplannen en gewestplannen. Het zijn "gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen."

De bouwvoorschriften in landschappelijk waardevol gebied worden nu versoepeld, gemotiveerd vanuit de idee dat het de facto onmogelijk geworden is om nog stedenbouwkundige vergunningen af te leveren voor het uitvoeren van bouwwerken in landschappelijk waardevol gebied. Zowel de Raad van State als de Raad voor Vergunningsbetwistingen zouden een zeer strikte interpretatie van die bepaling hanteren. Maar die stelling klopt volgens het lid niet. Bovendien wordt zo een generieke versoepeling van de bouwrechten in waardevol agrarisch gebied ingevoerd. De artikelen 78 en 79 van het ontwerp van decreet bepalen dat in landschappelijk waardevol agrarisch gebied "alle handelingen en werken mogen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in de grondkleur aangegeven bestemming, evenals handelingen en werken die de landschapsontwikkeling en -opbouw tot doel hebben."

De versoepeling valt volgens haar niet te rijmen met de doelstelling uit het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen om tegen 2050 de verhardingsgraad in de bestemmingen landbouw, natuur en bos met minstens een vijfde of met 20 percent terug te dringen ten opzichte van 2015. Dat komt neer op 9000 hectare verharde oppervlakte in landbouw- en natuurgebied die moet worden 'onthard'. De versoepeling zal volgens het lid dan ook leiden tot meer verharding. Dat maakt die doelstelling, die al ambitieus is, nog moeilijker haalbaar.

Bijkomend rijst voor het lid ook de vraag waarom dat nu geregeld moet worden. Waarom al een versoepeling invoeren, terwijl men nog wacht op de concrete invulling via het Instrumentendecreet?

Groen vraagt in de eigen amendementen nr. 1 en 2 de schrapping van artikelen 78 en 79 van het ontwerp van decreet. Ook de SARO heeft moeite met de generieke regeling. In hun eerste advies – dat een verdeeld standpunt toonde – is gevraagd

naar een grondiger onderzoek van de problematiek en om die ook in een ruimer perspectief te plaatsen.

Extra stallen voor weidedieren

Wat betreft extra stallen voor weidedieren is volgens Groen met de bezwaren ten gronde van de SARO geen rekening gehouden. Met de amendementen nr. 22 en 23 vraagt de meerderheid om de invoering van nieuwe artikelen 60/1 en 60/2 met betrekking tot stallingen voor weidedieren en stelt zo zelfs een verdere versoepeling voor van bouwvoorschriften in agrarisch gebied. Artikel 60/2 maakt het mogelijk om stallingen voor weidedieren te plaatsen die geen betrekking hebben op een effectief beroepslandbouwbedrijf, en dat in gebieden met een gebiedsaanduiding die tot de categorie 'landbouw' behoren. Het amendement gaat zo in tegen de principes zoals vastgelegd in het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Het zal de 'verpaarding' van het landbouwgebied verder in de hand werken en mogelijks ook de prijzen van landbouwgrond verder doen stijgen.

Het lid vermeldt de mogelijkheden die al bestaan binnen het kader van het Vrijstellingendecreet om stallingen te bouwen: schuilhokken, vrijstelling vergunning bijgebouwen woning, functiewijziging bestaande constructies, enzovoort. Het amendement voorziet nu in een bijkomende mogelijkheid om stallingen voor niet-landbouwdoeleinden te bouwen in agrarisch gebied. De voorwaarden voor het bouwen van de stalling zijn bovendien zeer ruim en komen feitelijk neer op de mogelijkheid om een semimanege te bouwen: de maximale oppervlakte bedraagt 200 m². Een paard heeft volgens het lid een oppervlakte van 10 tot 15 m² nodig. Er zijn bovendien geen volumebeperkingen opgenomen.

Ook het tijdelijk karakter van de stallingen noemt het lid problematisch vanwege in de praktijk oncontroleerbaar en onuitvoerbaar. Het werkt bovendien zonevreemde activiteiten in landbouwgebied in de hand. Wie zal de handhaving op zich nemen? In hoeverre is het tijdelijke karakter van de stallingen conform het decreet Omgevingsvergunning?

Ook de SARO uit diverse bedenkingen bij de amendementen nr. 22 en 23. Het lid citeert: "Indien een decretale oplossing in de VCRO wordt ingeschreven dan moet deze oplossing afgestemd worden met de doelstellingen van het Witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen inzake het verhogen van het ruimtelijk rendement, het verminderen van de verhardingsgraad en het vrijwaren van het agrarisch gebied voor beroepslandbouw. Bovendien vraagt de raad dat de principes inzake omkeerbaarheid, controleerbaarheid, beperking van het volume en van ongewenste verdere ontwikkeling of doorgroei, effectief worden ingeschreven in het decreet.". Ook de Raad van State heeft in zijn advies van 20 oktober 2017 bedenkingen bij het amendement nr. 23.

Mogelijkheid tot afwijken van oude BPA's

Via de amendementen nr. 26 en 27 wordt een nieuwe onderafdeling 9 aan de VCRO toegevoegd, waarbij in de mogelijkheid wordt voorzien om af te wijken van oude BPA's. Zo was in het ontwerp van decreet reeds voorzien voor oude verkavelingen. Ingrid Pira vindt dat op zichzelf geen slecht idee, op voorwaarde dat afwijking enkel kan in functie van de verhoging van het ruimtelijk rendement. Zonder die insteek kan de bepaling ook voor heel andere, niet wenselijke zaken worden toegepast. Het lid denkt dan onder meer aan zonevreemde functiewijzigingen. 'Ruimtelijk rendement' mag dan een algemene doelstelling zijn van de VCRO, Ingrid Pira acht het aangewezen om die doelstelling te expliciteren in vermeld artikel.

Onlogisch vindt Pira wel dat de regeling geen betrekking kan hebben op de wegenis, terwijl in veel oude verkavelingswijken de wegen veel te breed en over-

gedimensioneerd zijn. Wegen nemen er vaak meer ruimte in dan de woningen zelf. Om het ruimtelijk rendement te verhogen lijkt een inperking van de wegen voor het lid dan ook zinvol. Onderzoek naar verdichting van een naoorlogse woonwijk wees uit dat wegenis 18 percent van de wijk in beslag neemt en woningen slechts 17 percent. De verhouding wegenis/woningen verkleinen, klinkt dan logisch.

Ook de SARO formuleerde bedenkingen bij de amendementen nr. 26 en 27 inzake de generieke regeling die wordt ingevoerd voor alle BPA's ouder dan 15 jaar. Ze herhalen de bedenkingen van het advies van 5 oktober 2016 ten aanzien van verkavelingen ouder dan 15 jaar. De regeling, aldus de SARO, moet gericht zijn op de verhoging van het ruimtelijk rendement van de bestaande bebouwing via verdichting, renovatie en hergebruik. De SARO vraagt daarom in artikel 60/6 expliciet op te nemen dat de afwijkingen moeten kaderen binnen die doelstelling. De SARO dringt erop aan om in het artikel minimaal op te nemen dat moet worden aangetoond hoe de maatregel bijdraagt aan "een kwalitatieve verhoging van het ruimtelijk rendement en dit op plaatsen waar die rendementsverhoging verantwoord is". De Vlaamse Regering komt aan dat verzoek slechts beperkt tegemoet, aldus de SARO. De regeling zou bovendien moeten kaderen in een globale visie rond verdichten en ontlichten voor een ruimer plangebied.

Gebrek aan een goede politieke ethiek

Toegelaten handelingen in ontginningsgebieden

Groen is het meest verontwaardigd over de amendementen nr. 24 en 25. Een goede en nieuwe ruimtelijke ordening staat of valt voor Ingrid Pira met een goede politieke ethiek: geen vriendjespolitiek of dienstbetoon dus. Het verbaasde dan ook dat twee amendementen rechtstreeks verband houden met de vernietiging in 2016 van een milieuvergunning door een bewonerscomité. Door puur politiek gelobby bij Vlaamse parlementsleden wordt dat nieuw leven ingeblazen. De amendementen beogen een regularisatie van milieuvergunningen die geschorst werden door de Raad van State, maar nadien stilzwijgend gedoogd werden. Die zouden geregulariseerd worden.

Ingrid Pira geeft twee voorbeelden ter illustratie: zandgroeve Kerkeveld en betonbedrijf Hens (Brasschaat). Als argumentatie wordt aangehaald dat ontginningsactiviteiten intussen moeten vertrekken vanuit een duurzame ontwikkeling. Dat zou betekenen dat handelingen die nodig of nuttig zijn voor de mechanische bewerking van de ontgonnen delfstoffen moeten worden toegelaten. Dergelijke ontginningsgebieden zijn per definitie tijdelijk en hebben zo goed als altijd landbouw of natuur als nabestemming. De belangrijkste reden om de mechanische bewerking van de delfstoffen niet ter plaatse te vergunnen is dat met die activiteit de nabestemming in het gedrang komt. Men organiseert eigenlijk activiteiten in een landbouwgebied, die op kmo-zone thuishoren. Er kan voor het lid zeker geen sprake zijn van 'duurzame ontwikkeling' als bepaalde activiteiten de omgeving, het milieu en het potentieel van de nabestemming schenden.

Nevenwerking is ook dat bedrijven die al verschillende jaren flagrant de milieuwetgeving schenden, beloond worden. De tijdelijke vergunningen die in bovengenoemde dossiers zijn verleend, waren in strijd met de wet, zoals uitgewerkt in het gewestplan. Het lid betreurt ten eerste dat in Vlaanderen burgers en bewoners zich alsmaar meer moeten organiseren, en naar de rechterlijke macht moeten stappen om de overheid te dwingen haar eigen wetgeving na te leven. Het tart voor haar alle verbeelding dat een rechter, in voorkomend geval de Raad van State, burgers gelijk geeft, om dan te moeten zien hoe door het lobbywerk van een bedrijf, de plaatselijke schepenen of de burgemeester, via een amendement de wetgeving op maat van dergelijke bedrijven wordt herschreven. Dat wordt dan bovendien als 'duurzame ontwikkeling' verkocht, aldus Ingrid Pira.

Het 'amendement-Hens' toont volgens het lid aan hoe burgers en burgercomités schaamteloos buitenspel gezet worden. Met dit amendement, dat eerder toevallig ontdekt werd, herkent het lid de trekken van de onvervalste stokoude politieke praktijk van vriendendienst. Men neemt de burgers niet ernstig, klaagt ze.

Beroepen tegen stedenbouwkundige vergunningen worden bemoeilijkt

Het wordt voor de burger ook moeilijker om beroep in te dienen tegen stedenbouwkundige vergunningen, stelt het lid. Burgers zijn mondiger, overheid en burger moeten juist de handen in elkaar slaan, en er moet vertrouwen groeien tussen burger en overheid om samen meer te realiseren dan wanneer beide partijen de hakken in het zand zetten. Een belangrijke kritiek in het advies van de Raad van State betrof dan ook artikel 115, dat de toegang tot beroep tegen vergunningsbeslissingen regelt. De Raad stelde dat het ontwerp strijdig is met de internationale verdragsverplichtingen in het kader van het Verdrag van Aarhus over inspraak voor burgers in milieuaangelegenheden. Het lid citeert de Raad: "Door de ontworpen regeling wordt het inspraakrecht van het betrokken publiek omgevormd tot een inspraakplicht als voorwaarde om nog een toegang tot de rechter te hebben. De vraag rijst of het recht op toegang tot de rechter door de ontworpen bepaling niet op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan wordt aangetast, en de regeling derhalve niet meer zou stroken met de plicht van de Verdragsstaten om een ruime toegang tot de rechter te verschaffen.". De Raad van State stelt in zijn advies verder dat het aanbeveling verdient om de mogelijke gevolgen van de rechtspraak op de ontworpen bepaling aan een grondig onderzoek te onderwerpen.

Enkele van de in laatste instantie ingediende amendementen werpen echter extra belemmeringen op die het inspraakrecht van burgers bemoeilijken. Amendement nr. 56 op artikel 115 en amendement nr. 65 op artikel 136 leggen de lat nog hoger voor burgers. De inspraakplicht tijdens het onderzoek wordt verzwakt door te stellen dat het om gemotiveerde standpunten, opmerkingen of bezwaren moet gaan in plaats van pro-formareacties. Een gedetailleerde omschrijving van 'gemotiveerd' versus 'pro forma' ontbreekt. En wie moet erover oordelen? Die onduidelijkheid kan betekenen dat ook bezwaren van burgers die wel op tijd – met name tijdens het openbaar onderzoek – zijn ingediend, toch nog genegeerd kunnen worden. In de toelichting bij het oorspronkelijke ontwerp van decreet vond men een motivatieplicht niet nodig. Initieel werd die gevraagd door Boerenbond, Voka en UNIZO als afwijkend standpunt binnen de Minaraad. Kan het zijn dat men de procedure hoe dan ook wil bezwaren?

De SARO gaat zowel in het eerste als het laatste advies niet ten gronde in op die maatregelen maar verwijst naar het omstandige eerste advies van de Raad van State. De SARO dringt er in zijn laatste advies wel op aan om de geplande wijzigingen – zoals ook de Raad van State het formuleert – te onderwerpen aan een grondig juridisch onderzoek. De Raad meent dat er duidelijkheid nodig is vooraleer een dergelijke regeling wordt ingevoerd in de VCRO.

De Raad van State zelf gaat met haar laatste advies van 20 oktober 2017 nog dieper in op de maatregel van het beperken van de toegang tot de rechter, met meer motiveringen en verwijzingen naar Europese regelgeving. Zo vraagt de Raad van State zich ook af wat onder 'gemotiveerd' moet worden verstaan. De Raad stelt daarbij nogmaals de verenigbaarheid met het verdrag van Aarhus en met de Europese regelgeving ter zake, in vraag.

Instrumenten

En dan zijn er nog de instrumenten, stelt Ingrid Pira. Voor haar is onderhand duidelijk dat het Instrumentendecreet het sleutelelement is. Dat decreet moet de instrumenten creëren die het slot, dat nu op de harde bestemmingen zit, kan openen

zodat ruilen, verhandelen enzovoort mogelijk worden. Ook de harmonisatie van de planbaten en -schade zou met dat decreet geregeld worden. De verwachtingen worden dan ook alsmaar groter naarmate de legislatuur vordert, maar het wordt alsmaar vooruit geschoven als het om behandeling in het parlement gaat. Toch lijkt het de logische eerste stap. Zo bleek ook uit de discussie over de kaart die de meest kwetsbare zonevreemde bossen moest beschermen. Ze is afgevoerd, mede omdat de vergoeding voor eigenaars niet voldoende was uitgewerkt.

Hetzelfde speelt ook met voorliggend ontwerp van decreet, aldus het lid. Logisch zou volgens haar zijn om het Instrumentendecreet af te werken en pas in tweede instantie de aansluitende regelgeving uit te werken.

Besluit

Ingrid Pira komt tot een bondig besluit. In 2016 is de betonstop aangekondigd en op 23 november 2016 is de Klimaatresolutie goedgekeurd (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 992/2). Het voorliggende ontwerp van decreet moest de eerste stap zijn om de betonstop concreet te vertalen. Ongeacht de positieve elementen in het ontwerp van decreet, is Groen bijzonder ontgoocheld: over de 86 amendementen die te elfder ure zijn ingediend en de al complexe VCRO nog complexer en onoverzichtelijker maken; over de SARO die duidelijk zegt dat er met adviezen geen rekening is gehouden en over versoepelingen zoals in het waardevol agrarisch gebied.

De grootste verontwaardiging is er evenwel over het feit dat de Vlaamse Regering enerzijds burgerparticipatie omarmt – wat blijkt uit het toekomstverbond tussen regering, stad en actiegroepen in Antwerpen – maar anderzijds en tot twee keer tegen het negatief advies van de Raad van State in, het de burger moeilijker maakt om in beroep te gaan tegen vergunningen voor grote projecten. En dan wordt het ontwerp van decreet stiekem ook nog aangepast met betrekking tot een milieuvergunning die burgers met succes door de Raad van State lieten vernietigen. Twee keer zet het voorliggende ontwerp van decreet de burger op een manifeste manier buitenspel. Groen kan dat niet aanvaarden. Er zijn wetten, parlementen en gemeentebesturen nodig om wat in het verleden is scheefgegroeid recht te trekken, stelt het lid, maar veel meer nog moeten burgers van in hun woonplaats voorstellen kunnen doen of wat uitgevoerd wordt, kunnen controleren.

Groen keurt het ontwerp van decreet dan ook niet goed en stelt een genuanceerde houding ten aanzien van de amendementen voorop.

2.4. Tussenkoms van Lydia Peeters

Lydia Peeters wil ondanks de kritiek van de oppositiepartijen vooral onderstrepen dat het ontwerp van decreet heel wat positieve elementen bevat. Het focust op een verhoging van het ruimtelijk rendement en werkt daarmee voort op wat altijd al vooropstond, stelt het lid. Men moet afstappen van de verkaveling zoals die eerlang gekend was. Met betrekking tot de verkaveling geeft Lydia Peeters aan dat het in de toekomst veel eenvoudiger wordt om die te wijzigen. Bovendien kan een verkavelingsplan dat meer dan vijftien jaar oud is niet langer als weigeringsgrond gehanteerd worden. Ook verouderde voorschriften in plannen van aanleg en uitvoeringsplannen ouder dan vijftien jaar, kunnen gemakkelijker gewijzigd worden. Open Vld legt graag de nadruk op die positieve elementen die volmondig steun krijgen.

Ook de regeling inzake reservatiestroken zit goed volgens het lid. Die zorgde jarenlang voor juridische onzekerheid van wie in de buurt eigendommen had. Open Vld is blij met de opgenomen regeling die aan de vele verzuchtingen tegemoetkomt.

Het lid verzekert dat naast noodzakelijke technische amendementen, er ook inhoudelijke amendering is, bijvoorbeeld over de weidedieren. Voor Open Vld is het van belang dat weidedieren over een stal kunnen beschikken. De onzekerheid is volgens het lid gecreëerd door het vernietigen van de omzendbrief over stallen voor weidedieren. Het amendement komt tegemoet aan de verwachtingen en noden en biedt een mogelijkheid tot oplossing. Het gaat daarbij niet altijd om een stal van 200 m², licht Lydia Peeters nog toe: het gaat om een stal van 120 m² per hectare, met een absoluut maximum van 200 m². Ingrid Pira leest het volgens Lydia Peeters verkeerd. Men komt daarmee tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State na de eerste lezing.

Ander belangrijk amendement gaat over de watergevoelige overstromingsgebieden. Er wordt nog heel wat gebouwd, stelt Ingrid Pira, maar er wordt door lokale overheden ook heel wat geweigerd, werpt Lydia Peeters daartegen op. Dat hoewel er nog geen definitieve kaart is vastgesteld. Open Vld wil rond de watergevoelige overstromingsgebieden in elk geval een regeling uitgewerkt zien. Die moet ook garanties bieden met betrekking tot een vergoedingssysteem. Het amendement voldoet aan die verwachting met de koppeling aan het Instrumentendecreet en een volwaardige vergoeding voor eigenaars. Een boskaart-bis is geen optie.

Een reeks amendementen bepaalt dat er geen boete kan worden opgelegd aan lokale besturen voor de niet-naleving van de beslissingstermijn. Ook dat is voor Open Vld een zeer gewichtig element. De problemen met het Omgevingsloket hoopt Lydia Peeters opgelost te zien per 1 januari 2018, maar de vertraging in beslissingen rond vergunningen mag volgens haar niet zonder meer aan lokale besturen toegeschreven worden.

Het bijkomend amendement nr. 97 betreft uitstel voor de inkanteling van de socio-economische vergunning en de natuurvergunning of vegetatiewijziging in de omgevingsvergunning. Het thema is meermaals besproken in de commissie. De decretaal bepaalde datum van 1 januari 2018 zou gehaald worden, zo luidde het telkens. Het lijkt haar inderdaad beter uit te stellen dan overhaast de invoering te realiseren. Ze hoopt dat het niet tot talmen leidt bij de Vlaamse Regering en dat de inkanteling integraal en niet getrapt kan gebeuren.

2.5. Tussenkoms van Lode Ceyssens

Lode Ceyssens stelt dat er een adviesaanvraag is gebeurd bij de Raad van State, en dat iedereen hoopte dat dat eerder zou gebeuren. Bij 17 amendementen zijn er kanttekeningen geplaatst. 9 van die amendementen zijn uiteindelijk ook aangepast. Het ging onder meer ook om tekstuele aanpassingen, zinssneden die wijzigen en verschuivingen van passages. Er is volgens het lid zeker rekening gehouden met de adviezen van de Raad van State.

Ook Lode Ceyssens refereert graag aan de goede elementen in de Codextrein en de amendering. Zo was er lang een lacune inzake het as-buittatst. De gemeenten leveren bouwvergunningen af en dat aan reguliere en redelijke doorlooptijden. De te langdradige voortrajecten zijn intussen opgelost. Eenmaal de vergunning afgeleverd en uitgevoerd, kan het dat men alsnog beslist om een kleine wijziging aan te brengen, om diverse redenen. Bij een verkoop jaren later, vraagt de notaris de stedenbouwkundige gegevens op en de gemeente kan enkel meegeven dat er een woning vergund is en dat er geen stedenbouwkundige inbreuken zijn vastgesteld. Als de koper enkele jaren later wil verbouwen kan het zijn dat hij pas als hij op de gemeente met zijn plan aankomt, vaststelt dat er aan de woning een aantal zaken anders zijn gebouwd dan vergund. In het beste geval kan dat geregulariseerd worden, in het slechtste leidt het tot drama's, bijvoorbeeld met een verkeerde inplanting. Een woning is zowat de belangrijkste aankoop in een leven en toch is niet alle informatie beschikbaar, oppert het lid. Het as-buittatst is een eerste stap

in de goede richting. Vooralsnog op vrijwillige basis kan de architect dat attest opmaken. Het dient tevens als een soort garantie bij verkoop van de woning, zoals de carpass een meerwaarde heeft gebracht in de autoverkoop. Het as-builtonest kan de kleine afwijkingen met eerder bouwtechnische redenen legaliseren.

Verkavelingsvoorschriften en BPA's van meer dan vijftien jaar oud vormen niet langer een weigeringsgrond. Dat vindt het lid ook zeer positief. Als men evenwel decretaal alles wil regelen, dan kunnen de gemeenten afgeschaft worden, geeft het lid aan Ingrid Pira mee. De gemeentebesturen krijgen de kans om oude verkavelingen veel ruimte-efficiënter te gebruiken. Ruimtelijk rendement wordt ingecalculleerd en het lid denkt niet dat men waar ook in omgekeerde zin wil werken. Hij acht de gemeentebesturen in elk geval besluitvaardig genoeg om ter zake beslissingen te nemen.

Het college van burgemeester en schepenen kan voorbijgaan aan de gemeentelijke of provinciale omgevingsambtenaar. Dat ontheft hen niet van de motiveringsplicht. Het kan voor het lid niet dat een Vlaming in welke gemeente ook gegijzeld wordt omwille van een ambtenaar die weigert of in de onmogelijkheid verkeert om zijn advies uit te brengen.

Bij renovatie kan het bouwvolume voortaan met 26 centimeter worden uitgebreid, zonder vergunningsaanvraag. Ook zorgwonen is uitgebreid en kan in de toekomst ook voor zorgbehoevenden met minderjarige kinderen. Een ander winstpunt inzake ruimtelijk rendement is dat de Vlaamse Regering bij de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen onderdelen van provinciale of gemeentelijke structuurplannen die daarmee strijdig zijn, vervallen kan verklaren. De Vlaamse Regering kan ook een aantal reservatiestroken opheffen.

Dat het Instrumentendecreet de sleutel is tot winst voor het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, kan Lode Ceyssens alleen maar beamen. Hij meent dat in de lopende legislatuur het geweer voor het eerst effectief van schouder is veranderd. De harde bestemmingen zijn decennia geleden vastgelegd en zijn door alle overheden als verworven beschouwd. Als Vlaanderen dan het geweer van schouder verandert, moet het ook de verantwoordelijkheid opnemen en de burger die slachtoffer wordt correct vergoeden, stelt het lid. Eerst het Instrumentendecreet afronden en dan pas de Codextrein, waar Ingrid Pira op aanstuurt, lijkt hem vreemd gezien de druk die Groen zelf achter de Codextrein heeft gezet.

Dat men de toegang tot de rechter zou willen bemoeilijken, klopt volgens het lid hoegenaamd niet. Inspraak zonder inzicht, leidt tot uitspraak zonder uitzicht, stelt Lode Ceyssens. Het is zaak van de burger zoveel mogelijk aan te sporen tot deelname aan het beleid. Dat houdt niet in dat men het beleid een openbaar onderzoek laat organiseren, adviezen laat vragen en pas helemaal, na beslissing, aan de alarmbel gaat hangen. De burger moet kunnen meedenken aan het prille begin van een project, dus tijdens het openbaar onderzoek. Het zo organiseren dat men pas aan het einde van een traject naar een rechter kan trekken, hoort niet. Een burger moet van bij het begin betrokken zijn. Zowel de initiatiefnemer als de mogelijk bevoordeelde of benadeelde partij kan er baat bij hebben dat iedereen weet welke meningen er leven.

2.6. Tussenkoms van Axel Ronse

Axel Ronse is blij met het resultaat: een sterk ontwerp van decreet en sterke amendementen na een grondige lezing van de adviezen. N-VA toetst het ontwerp van decreet en het proces aan bepaalde principes. In eerste instantie is het gelezen met een BRV-bril, vanuit een bezorgdheid om de open ruimte, en de ruimtetoe-name. Er zijn een aantal zeer positieve evoluties te noteren, zoals met de verka-

velingsvoorschriften, de BPA's, en meer ruimtelijk rendement dat mogelijk wordt, waar er al bebouwd is.

Het verhaal van de signaalgebieden in het BRV-perspectief noemt het lid graag historisch, met de bescherming die decretaal mogelijk wordt. Niet alle signaalgebieden zijn ook waardevol gebied en dus moet het mogelijk zijn om voor een aantal bijvoorbeeld nog een aantal landbouwactiviteiten toe te laten, maar andere zonder verder omhaal als puur natuurgebied te bestemmen. Axel Ronse sluit zich aan bij de stelling dat men in de tussenperiode verstandig moet omspringen met vergunningen die er vooralsnog mogelijk zijn.

Ook het principe van de vereenvoudiging houdt N-VA graag voor. Het as-built-atteest is een mooi voorbeeld, stelt Axel Ronse, net als de inkanteling van de socio-economische vergunning en de vegetatiewijziging in de omgevingsvergunning. Ook het lid betreurt de vertraging van de omgevingsvergunning.

Voorts moet ook de toets van de rechtszekerheid gunstig afgesloten worden. Dat uit zich op diverse niveaus, onder meer in de reservatiestroken.

Het principe van de trechterprocedure vormt voor N-VA een positief element, terwijl sommigen er nogal minachtend over doen, aldus het lid. Het bleef overeind na het advies van de Raad van State, dat er zich zeker niet vernietigend over uitsprak. Men gaat ervan uit dat elkeen minstens een bezwaar indient als hij of zij een vergunning wil aanvechten. Het is ook nu reeds zo dat men pas bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen terechtkomt nadat de procedure bij de deputatie uitgeput is. Het is goed dat er via de VCRO rechtszekerheid gecreëerd wordt. Het lid benadrukt dat het niet de bedoeling is om de toegang tot de rechter te beperken, maar juist om meer mensen ertoe aan te zetten bezwaren in te dienen waar nodig, zodat een overheid daarmee rekening kan houden. Dat voorkomt processen.

N-VA voelt zich niet aangesproken als er geïnsinueerd wordt dat men zich zou hebben laten leiden door oude politieke praktijken inzake de ontginningsgebieden. Er wordt ook een concreet bedrijf genoemd. Het gaat niet om een vergunning die afgeleverd wordt, oppert het lid, maar wel om de decretale mogelijkheid die ontstaat. Men moet nog altijd een vergunning aanvragen. Dat de nabestemming van een bedoeld gebied zou kunnen wijzigen, klopt niet. Volgens het lid moet de nabestemming dezelfde blijven. Waar er sprake is van toevoeging van grondstoffen om de grondstof te verrijken, lijkt het hem normaal en komt dat tegemoet aan een aantal cradle-to-cradle-evoluties. De hele heisa ter zake, snapt het lid dan ook niet.

Voor N-VA wordt met het voorliggende ontwerp van decreet een historische stap gezet naar een Vlaanderen dat verantwoordelijkheid opneemt voor zijn open ruimte, dat stimuleert om meer ruimtelijk rendement te creëren door te bouwen waar al gebouwd is en dat beschermt waar nodig. Axel Ronse noemt 2017 in die zin een scharnierjaar waarin zowel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen als het Instrumenten-decreet moeten slagen. De eerste horde wordt nu genomen met de VCRO.

2.7. Tussenkomen van minister Joke Schauvliege

Minister *Joke Schauvliege* bevestigt het belang van voorliggend ontwerp van decreet. Over de verouderde voorschriften die belemmerend werken voor wie vernieuwend en creatief wil bouwen, is al menig woord gezegd, stelt de minister. Het ruimtelijk rendement vergroten wordt in dat kader moeilijk. Het decreet moet soelaas bieden door de bepaling dat oudere verkavelingsvoorschriften en BPA's niet langer als weigeringsgrond kunnen gelden. Het ontwerp van ontwerp van decreet staat volgens de minister bol van mogelijkheden om op alle beleidsniveaus aan de slag te kunnen en is de eerste belangrijke stap om de principes van het BRV te concretiseren.

De minister is het resoluut oneens met de stelling dat de burger geen inspraak meer zou hebben. Men beweert dat de burger niets meer zou kunnen doen als de overheid iets zou veranderen na het openbaar onderzoek en hij geen bezwaar heeft ingediend vooraf. Dat klopt niet, herhaalt ze. Het ontwerp van decreet stipuleert expliciet dat bij een wijziging na openbaar onderzoek het absoluut nog mogelijk is om nog stappen te zetten. Het voorbeeld van Oosterweel en Ringland wordt aangegrepen als typerend, maar de minister stelt dat het juist een voorbeeld is van hoe door een actiegroep in de procedure is ingegrepen. En er is een oplossing uit de bus gekomen. Ze stelt dat het juist de bedoeling is om de inspraak zo vroeg mogelijk in de procedure te laten gelden. Bij de omgevingsvergunning komt die zelfs in de voorfase. Het indienen van een bezwaar in de fase van openbaar onderzoek, heeft het voordeel dat men sneller rekening kan houden met die bezwaren en dat projecten mogelijk sneller afgerond kunnen worden. Doelloos opmerkingen formuleren, kan niet meer. Er moet een bezwaar ingediend worden dat ook inhoudelijk onderbouwd is. Het is dan aan de initiatiefnemer om uit te maken of er al dan niet op wordt ingegaan. Doet men dat niet, dan bestaat nog de mogelijkheid om er verder tegen in beroep te gaan.

Met betrekking tot de signaalgebieden beaamt de minister dat het om een belangrijke decretale basis gaat. Het is absoluut de intentie om in het licht van een ingrijpende verandering van het eigendomsrecht mensen heel correct te vergoeden. Ook in die zin is er volgens de minister eerst duidelijkheid nodig vooraleer men op het terrein doorgaat. Een draagvlak vinden noemt ze niet evident. De Vlaamse Regering wil daar werk van maken. Doen alsof er niets is en zeggen dat er in watergevoelige gebieden volop wordt gebouwd, is flagrant onwaar, geeft de minister nog mee. Er is ook nog de watertoets en die wordt ook lokaal toegepast. Met betrekking tot de watergevoelige openruimtegebieden wou Ingrid Pira weten wat er al dan niet nog kan. Minister Schauvliege verwijst naar artikel 76, §3, van het ontwerp, waarin de nog toegestane activiteiten worden opgesomd. Dat gaat van kleinschalige infrastructuur voor sociale, educatieve en recreatieve zaken, over nutsleidingen, tot kleinschalige infrastructuur gericht op landbouw of hobbylandbouw en het doel om watergevoelige openruimtegebieden te beheren. Voorts stipuleert een algemene bepaling dat werken voor algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact ook nog kunnen.

Inzake het landschappelijk waardevol agrarisch gebied moet de minister Ingrid Pira opnieuw tegenspreken. Het lid stelt dat alles kan en dat wat in het ontwerp van decreet staat een versoepeling en een wijziging betekent. Dat klopt niet. Er wordt enkel duidelijkheid gecreëerd over wat de initiële bedoeling van de decreetgever was. Die werd fout geïnterpreteerd en juist dat wil men verhelpen. De formulering is dusdanig dat misverstanden niet meer mogelijk zijn op het terrein, stelt de minister.

De minister beschouwt het ontwerp van decreet als een mijlpaal met goede instrumenten om op het terrein het vernieuwend wonen te stimuleren en het ruimtelijk rendement te verhogen. Er is heel wat vraag naar vele aspecten van het ontwerp van decreet. De minister vindt niet goedkeuren een gemiste kans.

2.8. Tussenkoms van Tinne Rombouts

Tinne Rombouts sluit nog aan bij het verhaal van Ingrid Pira die de geschiedenis met de timing terecht schetst. Het lid wil wel expliciet toevoegen dat alle stappen die zijn gezet, steeds in overleg met de commissie zijn genomen. Zeker wat betreft timing en besprekingen is altijd in consensus besloten wanneer het ontwerp van decreet en amendementen zouden worden besproken. Ook voor het advies dat is gevraagd aan de Raad van State is door de commissie hetzelfde besluit genomen.

2.9. Aansluitende discussie

Rob Beenders komt terug op wat er al dan niet als 'pro forma' moet worden beschouwd. De onduidelijkheid ter zake zorgt voor bijkomende rechtsonzekerheid, stelt het lid. Dat is volgens hem een fundamenteel punt van kritiek dat dreigt het hele ontwerp van decreet op juridisch drijfzand te brengen. De minister geeft wel aan hoe ze het in de praktijk uitgevoerd wil zien. De teksten laten het evenwel in het ongewisse. De Raad van State geeft in dat verband duidelijke opmerkingen die niet eens worden weerlegd. Met de amendementen bemoeilijkt dat juridisch nog meer het hele verhaal. De sp.a volgt de fundamentele kritiek ter zake. Het lid veronderstelt dat er in werkelijkheid meer juridische oorlogen gevoerd zullen worden. Misschien gaan die zelfs tot bij het Grondwettelijk Hof of het Europees Hof van Justitie om alles uit te putten. Dan wordt niet veel tijd en energie bespaard, wel integendeel. Het lijkt Rob Beenders dan ook van belang te weten wie gaat interpreteren en beslissen. Dat maakt het voor de burger moeilijk om bezwaarschriften in te dienen, legt hij uit. Het lid is ervan overtuigd dat de doelstelling halen en tijdswinst realiseren zoals aangevoerd in de meerderheid, niet kan met een ontwerp van decreet op juridisch drijfzand.

Ingrid Pira herhaalt dat de Raad van State tot tweemaal toe een vernietigend advies uitspreekt over het voornemen om de toegang tot de rechter voor de burger te beperken. Het lid stelt dat men dan maar moet afwachten wat uit de bus komt aan gerechtelijke procedures. Ze begrijpt niet waarom men met de opmerkingen ter zake geen rekening houdt.

Wat betreft het 'amendement-Hens', geeft Ingrid Pira aan dat het ook daar wachten is op wat er gebeurt met de milieuvergunning die is vernietigd. Het lid gaat niet over één nacht ijs en ziet geen spoken, verduidelijkt ze. Als er gebeurt wat ze zelf vermoedt, en dat naar aanleiding van het amendement dat voorligt, dan betreurt ze enorm de gang van zaken in het parlement. Hopelijk is men dan zo eerlijk te erkennen dat er meer aan de hand is, aldus Ingrid Pira.

Het lid weerlegt ook dat ze beweert dat er volop gebouwd wordt in de signaalgebieden. Ze merkte op dat men er blijft bouwen. Dat bevestigt het antwoord dat ze kreeg op een schriftelijke vraag, met name dat het aantal uitgereikte vergunningen toeneemt. Met amendement nr. 82 over het Instrumentendecreet is Groen het eens: wachten op dat Instrumentendecreet tot de bouwstop doorgaat. Zo weten eigenaars hoe het zit. Alleen is niet duidelijk hoe lang dat nog duurt. En wat intussen? Ingrid Pira heeft aangedrongen op voortgang met de Codextrein en maatregelen, maar meent vooral nog altijd dat goede regelgeving essentieel is. In de tussentijd vindt ze bevriezing de enige oplossing voor woonuitbreidingsgebieden en de signaalgebieden.

Lode Ceyssens is het absoluut niet eens met de laatste opmerkingen van Ingrid Pira. De betonstop wordt alvast verkeerd zo benoemd. De doelstellingen van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen behelzen enerzijds rendementswinsten en anderzijds het vrijwaren van open ruimte. Er worden stappen gezet voor het eerste doel. Om open ruimte te vrijwaren waar de overheid decennia mogelijkheden heeft gelaten, is het Instrumentendecreet nodig om de burger te vergoeden. Er wordt volop aan gewerkt maar als men daarop zou wachten, dan zou volgens Lode Ceyssens Ingrid Pira niet aflaten om de Codextrein sneller te laten vorderen. Voorts stipt het lid nog aan dat Groen de zogenaamde betonstop of ruimte-innamestop onmiddellijk wilde realiseren, terwijl dat voor CD&V niet kan. Vlaanderen moet stap voor stap verder kunnen blijven evolueren, om dan op termijn tot realisatie over te gaan. De ruimte-inname in één beweging tot nul hectare terugbrengen, doet te veel stilvallen, meent het lid. Er moet ruimte zijn om te wonen, te werken en te leven. Intussen kan men werken aan instrumenten. Aan de geleidelijke afbouw begint men met wat voorligt te werken.

Met betrekking tot de paardenstallen geeft Lode Ceyssens nog mee dat de wetgeving inzake de schuilhokken ruim onvoldoende is voor de paardensector, die op veel grotere schaal werkt. Het gaat om de hobbysector. Of wil men die zien verdwijnen in Vlaanderen, vraagt het lid zich af. Er wordt dus een lans gebroken voor de kleinschalige paardenhouderij. Ingrid Pira moet de sector van dichtbij leren kennen vooraleer zich uit te spreken over de vermelde maximale oppervlakte van 200 m² als zou dat een semimanège betreffen. De kleinst mogelijke afmeting van een binnenrijpiste alleen is 800 m², zonder stalling, geeft Lode Ceyssens ter informatie. Er zijn bovendien strikte voorwaarden gekoppeld aan het houden van paarden. Zo moet men over voldoende grond beschikken. De reglementering is zeer strikt, en straffer nog dan de omzendbrief van weleer. Men komt er ook mee tegemoet aan de verzuchting van de Raad van State die de omzendbrief onvoldoende verankerd noemde.

Lydia Peeters hoort bij Ingrid Pira ook dat voor eigenaars van percelen in watergevoelige overstromingsgebieden in een vergoeding moet worden voorzien. Het Instrumentendecreet moet er komen, oppert het lid, maar er zijn volgens haar ook heel wat mensen die in gebieden met harde bestemming eigendommen hebben en daar geen omgevingsvergunning krijgen van bepaalde lokale besturen. Reden is dan de verwijzing naar de regelgeving inzake de watergevoelige overstromingsgebieden. Ook Open Vld is vragende partij om een snelle regeling. Iets bevroren, kan evenwel volgens Lydia Peeters pas als er ook een volwaardige schadevergoeding tegenover staat. Als men harde bestemmingen wil omzetten naar een andere bestemming, dan kan dat enkel zo. Daarvoor koestert men grote verwachtingen van het Instrumentendecreet.

Wilfried Vandaele licht kort toe dat N-VA voor wat woonuitbreidingsgebieden betreft, voorstelt om een positieve lijst op te stellen van de gebieden die goed gelegen zijn en ook sneller aan te snijden waar dat nuttig kan zijn. Daartegenover staat dan een negatieve lijst met slecht gelegen woonuitbreidingsgebieden. Die moeten dan geschrapt worden, met alle flankerende maatregelen van dien. Samen met Ingrid Pira stelde N-VA dat het graag het principiële akkoord laat voor wat het is als instrument, en met het oog op de uitrol van dergelijke lijsten een bevrozing wel ziet zitten als bewarende maatregel. Dat is de situatieschets van de eerdere discussie waar Ingrid Pira naar refereerde (*Vragen om uitleg*, Vl.Parl. 2017-18, nr. 293).

Tinne Rombouts beklemtoont nog dat met het ontwerp van decreet een belangrijke stap wordt gezet. Het Instrumentendecreet is nog een cruciaal element. Voor Tinne Rombouts is het glas alvast halfvol in plaats van halfleeg. Er komt meer rechtszekerheid, ruimtelijk rendement, een duidelijke vereenvoudiging en inspraak zo vroeg mogelijk in het proces. Dat laatste is niet eens nieuw en kwam al ter sprake in de discussie rond versnelling van complexe projecten. Het gaat erom mensen tijdig te informeren en te betrekken.

3. Stemming

3.1. Artikelsgewijze stemming

De in eerste lezing aangenomen artikelen 1 tot en met 60/1 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 87 ter vervanging van artikel 60/2 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

De in eerste lezing aangenomen artikelen 60/3 tot en met 68/1 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 88 ter vervanging van artikel 68/2 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

De in eerste lezing aangenomen artikelen 69 tot en met 83 worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 89 ter vervanging van artikel 84 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

De in eerste lezing aangenomen artikelen 85 tot en met 88 worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 90 ter vervanging van artikel 88/1 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

De in eerste lezing aangenomen artikelen 88/2 tot en met 100 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 91 ter vervanging van artikel 100/1 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

De in eerste lezing aangenomen artikelen 101 tot en met 168/1 worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

De in eerste lezing aangenomen artikelen 168/2 tot en met 222 en de amendementen nr. 92 tot en met 97 worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

3.2. Stemming over het geheel

Ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving, zoals geamendeerd tijdens de tweede lezing, aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Lode CEYSSENS
Ingrid PIRA,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

APA	algemeen plan van aanleg
BPA	bijzonder plan van aanleg
BRV	Beleidsplan Ruimte Vlaanderen
BWHI	bijzondere wet tot hervorming der instellingen
DABM	decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
GRUP	gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
KB	koninklijk besluit
MER	milieueffectrapport
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
RO	ruimtelijke ordening
RSV	Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen
RUP	ruimtelijk uitvoeringsplan
SARO	Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed
UNIZO	Unie van Zelfstandige Ondernemers
VCRO	Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
VLAREM	Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning
VN	Verenigde Naties
Voka	Vlaams netwerk van ondernemingen
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 2. In artikel 5.1.1, 12°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt a) worden de woorden "inrichting of activiteit" vervangen door de woorden "ingedeelde inrichting of activiteit";

2° een punt d) wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"d) het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit in meerdere ingedeelde inrichtingen of activiteiten voor zover geen afbreuk wordt gedaan aan de definitie van een ingedeelde inrichting of activiteit, vermeld in punt 8°."

Art. 3. In artikel 5.6.5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden "het resultaat" en de woorden "het verval" de woorden "de schorsing of" ingevoegd;

2° in het tweede lid worden tussen de woorden "de nadere regels voor" en de woorden "het verval" de woorden "de schorsing of" ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 4. Aan artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt een punt 72° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"72° omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie: de omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie of het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan."

Art. 5. In artikel 9bis, §7, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de woorden "een vergunning voor het wijzigen van de vegetatie" vervangen door de woorden "een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie".

Art. 6. In artikel 13 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "van het verkrijgen van een vergunning" vervangen door de woorden "van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie";

2° in paragraaf 5 worden de woorden "van het verkrijgen van een vergunning" vervangen door de woorden "van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie";

3° er wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§8. Het zonder voorafgaandelijke omgevingsvergunning of in strijd met deze omgevingsvergunning uitvoeren van vergunningsplichtige handelingen inzake wijziging van de vegetatie of van kleine landschapselementen of van de vegetatie ervan of van handelingen die verboden zijn op basis van of in uitvoering van artikel 13, §3, is verboden.”.

Art. 7. In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2002, wordt tussen de zinsnede “de toestemming,” en het woord “alsook” de zinsnede “vermeld in artikel 9 en artikel 13, §1, 2 en 3,” ingevoegd.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 27 juni 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003

Art. 8. In artikel 29, 1°, van het decreet van 27 juni 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003 wordt de zinsnede “artikel 88, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “artikel 2.6.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Art. 9. Aan artikel 30 van hetzelfde decreet wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de vergoedingen als gevolg van de aanduiding als watergevoelig openruimtegebied, zoals bedoeld in artikel 5.6.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Art. 10. In artikel 2, 6°, van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen worden de woorden “het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen” vervangen door de woorden “het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid

Art. 11. In artikel 7, §3, 1°, van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid worden de woorden “ruimtelijke structuurplannen” vervangen door de woorden “ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke beleidsplannen”.

Art. 12. In artikel 10, §1, 3°, van hetzelfde decreet worden de woorden “het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen” vervangen door de woorden “het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Art. 13. In artikel 17, §1, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 februari 2012, worden de woorden “provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen” vervangen door de woorden “provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen of provinciale en gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 14. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt punt 13° vervangen door wat volgt:

“13° stedenbouwkundig voorschrift: een reglementaire bepaling, opgenomen in:

- a) een ruimtelijk uitvoeringsplan;
- b) een plan van aanleg;
- c) een stedenbouwkundige verordening, of een bouwverordening vastgelegd op grond van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;
- d) het herkenbare onderdeel van een projectbesluit dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan;”.

Art. 15. In artikel 1.1.3 van dezelfde codex worden de woorden “ruimtelijke structuurplannen” vervangen door de woorden “ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke beleidsplannen”.

Art. 16. In titel I van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden in het opschrift van hoofdstuk II de woorden “ruimtelijk structuurplan Vlaanderen” vervangen door de woorden “ruimtelijk structuurplan Vlaanderen of Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Art. 17. In hoofdstuk I van titel I van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt een artikel 1.1.4/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 1.1.4/1. §1. Ruimtelijke impulsprojecten zijn ruimtelijke projecten die passen binnen de doelstellingen, vermeld in artikel 1.1.4, en die het ruimtelijk rendement op een kwalitatieve manier verhogen zodat het maatschappelijk gebruik toeneemt, zoals door een efficiënter of hernieuwd ruimtegebruik van reeds ingenomen ruimte of doordat het project daar impact op heeft.

Zij hebben expliciet aandacht voor functieverweving, hergebruik of tijdelijk ruimtegebruik. Ze geven een impuls aan nieuwe ruimtelijke realisaties in een projectgebied met een ruimtelijke kwaliteitsgarantie die ook een verbetering van landschappelijke kwaliteit inhoudt.

De Vlaamse Regering bepaalt de aard, de omvang en de organisatorische voorwaarden van ruimtelijke impulsprojecten.

§2. De Vlaamse Regering kan, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan publieke, publiek-private of private initiatiefnemers voor ruimtelijke impulsprojecten als vermeld in paragraaf 1.”.

Art. 18. In artikel 1.2.1, 3°, van dezelfde codex worden de woorden “ruimtelijk structuurplan Vlaanderen” vervangen door de woorden “ruimtelijk structuurplan Vlaanderen of Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Art. 19. In artikel 1.3.2, §3, derde lid, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 7° wordt het getal “drie” vervangen door het getal “vier”;

2° in punt 8° wordt het getal “acht” vervangen door het getal “zeven” en de zinsnede “, onroerend erfgoed, en cultuur” door de woorden “en onroerend erfgoed”.

Art. 20. In artikel 1.3.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. Twee of meer gemeenten kunnen, via een intergemeentelijk samenwerkingsverband, een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening oprichten.

De bepalingen van de andere paragrafen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening, uitgezonderd wat volgt.

De betrokken gemeenteraden beslissen elk afzonderlijk welke maatschappelijke geledingen moeten worden opgeroepen om een of meer vertegenwoordigers voor te dragen als lid van de intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Al die verschillende geledingen worden vertegenwoordigd in de intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.

Het vereiste aantal leden is afhankelijk van de som van de inwoneraantallen van de deelnemende gemeenten. Het maximumaantal kan alleen overschreden worden als dat vereist is om alle verschillende geledingen te laten vertegenwoordigen.

Het intergemeentelijk samenwerkingsverband doet de oproep van vertegenwoordigers en formuleert een gemotiveerd voorstel van samenstelling.

De benoeming van de voorzitter, de leden, de plaatsvervangers en de vaste secretaris is definitief zodra elk van de betrokken gemeenteraden eenzelfde voorstel van samenstelling goedgekeurd heeft.

Het huishoudelijk reglement is definitief zodra elk van de betrokken gemeenteraden dat reglement of de wijzigingen ervan goedgekeurd heeft.

Als een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening is opgericht conform de bepalingen van dit artikel, oefent die intergemeentelijke commissie de taken uit die zijn toegewezen aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.”;

2° in paragraaf 9 worden tussen het woord “gemeenteraad” en de woorden “stelt de gemeentelijke commissie” de woorden “of het intergemeentelijk samenwerkingsverband” ingevoegd;

3° paragraaf 11 wordt opgeheven.

Art. 21. Aan titel I van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt een hoofdstuk V toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk V. Het register van ruimtelijke planners”.

Art. 22. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt aan hoofdstuk V, ingevoegd bij artikel 21, een artikel 1.5.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 1.5.1. De Vlaamse Regering legt een register aan waarin vermeld wordt welke personen voor de toepassing van deze codex als ruimtelijk planner worden beschouwd. Alleen natuurlijke personen kunnen conform deze codex als ruimtelijke

planner worden beschouwd. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor opname in het register en de modaliteiten ervan.”.

Art. 23. In titel II van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt hoofdstuk I, dat bestaat uit artikel 2.1.1 tot en met 2.1.19, vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk I. Ruimtelijke beleidsplannen

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 2.1.1. §1. Een ruimtelijk beleidsplan bestaat uit een strategische visie en een of meer beleidskaders die samen het kader aangeven voor de gewenste ruimtelijke ontwikkeling. Het ruimtelijk beleidsplan is erop gericht samenhang te brengen in de voorbereiding, de vaststelling en de uitvoering van beslissingen in de ruimtelijke ordening. Het is realisatiegericht.

De strategische visie omvat een langetermijnvisie voor de ruimtelijke ontwikkeling.

Een beleidskader bevat operationele beleidskeuzes voor de middellange termijn en actieprogramma's voor een thema of voor een gebiedsdeel. Beleidskaders beschrijven onder meer hoe en met wie de gewenste ruimtelijke ontwikkeling wordt gerealiseerd. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de inhoud van een beleidskader.

Het ruimtelijk beleidsplan maakt deel uit van een cyclisch planningsproces. Dat betekent dat:

- 1° het door onderzoek onderbouwd wordt;
- 2° het opgemaakt of herzien wordt met inspraak van de bevolking en via overleg tussen onder meer bestuursniveaus, beleidsdomeinen of diensten en middenveldorganisaties;
- 3° de uitvoering ervan gemonitord wordt;
- 4° het in de eerste helft van elke regeer- of bestuursperiode geëvalueerd wordt;
- 5° het te allen tijde geheel of gedeeltelijk herzien kan worden.

De vaststelling van een strategische visie en een of meer beleidskaders kan worden gevolgd door de vaststelling van aanvullende beleidskaders die vervolgens integraal deel uitmaken van het ruimtelijk beleidsplan.

De strategische visie kan niet worden opgeheven, ze kan alleen geheel of gedeeltelijk worden herzien. Een beleidskader kan worden opgeheven, met inachtneming van de vereisten en de procedure die gelden voor de opmaak of herziening.

§2. Er worden ruimtelijke beleidsplannen opgemaakt op de volgende niveaus:

- 1° door het Vlaamse Gewest voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest: het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen;
- 2° door een provincie voor het grondgebied van de provincie: het provinciaal beleidsplan ruimte;
- 3° door een of meer gemeenten voor het grondgebied van de gemeente of de betrokken gemeenten: het gemeentelijk of intergemeentelijk beleidsplan ruimte.

Op gemeentelijk niveau kunnen zowel de strategische visie als de beleidskaders afzonderlijk, intergemeentelijk zijn. Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt een intergemeentelijk beleidsplan ruimte, een intergemeentelijke strategische visie en een intergemeentelijk beleidskader gelijkgesteld met respectievelijk een gemeentelijk beleidsplan ruimte, een gemeentelijke strategische visie en een gemeentelijk beleidskader, telkens voor de beleidskeuzes die op het eigen

gemeentelijk grondgebied betrekking hebben of de engagementen van de eigen gemeente ten aanzien van de andere gemeenten. De beslissingen van de respectieve gemeenteraden geven uitdrukkelijk aan op welk onderdeel of welke onderdelen van het intergemeentelijk beleidsplan de beslissing betrekking heeft.

§3. In elk ruimtelijk beleidsplan wordt aangegeven hoe het zich verhoudt tot de ruimtelijke beleidsplannen van de andere niveaus.

Bij het formuleren van keuzes, doelstellingen, eigen engagementen en verwachtingen ten aanzien van andere actoren die in het ruimtelijk beleidsplan worden opgenomen, wordt rekening gehouden met de bevoegdheidsbepalende regels uit het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en andere regelgeving die relevant is voor het thema in kwestie.

Art. 2.1.2. §1. Geen van de onderdelen van een beleidsplan heeft verordenende kracht.

§2. Een beleidskader schikt zich naar de strategische visie van het niveau in kwestie.

§3. Bij het vaststellen of herzien van ruimtelijke uitvoeringsplannen en stedenbouwkundige verordeningen, bij het nemen van een voorkeursbesluit of projectbesluit als vermeld in het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, en bij het aanvragen van vergunningen voor eigen projecten mogen de Vlaamse Regering, de provincieraad, de deputatie, de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen en de instellingen die ressorteren onder elk van die organen, niet afwijken van de beleidskaders van het niveau in kwestie, behalve in geval van:

- 1° onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten;
- 2° dringende sociale, economische of budgettaire redenen.

Als er met toepassing van de redenen, vermeld in het eerste lid, wordt afgeweken van een beleidskader, wordt dat uitdrukkelijk gemotiveerd. Daarbij wordt aangetoond dat het plan, de verordening, het besluit of de vergunningsaanvraag het nastreven van de strategische visie van het niveau in kwestie niet hypothekeert.

Art. 2.1.3. Het ontwerp van ruimtelijk beleidsplan wordt opgemaakt onder de verantwoordelijkheid van een of meer ruimtelijke planners.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat een ruimtelijk beleidsplan door verschillende personen in een samenwerkingsverband moet worden opgemaakt, waaronder minstens één ruimtelijke planner. Ze kan daarbij de vereiste deskundigheden specificeren.

Art. 2.1.4. Binnen de perken van de begroting kan de Vlaamse Regering subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project ter uitvoering van de doelstellingen, geformuleerd in de strategische visie of in een beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvoor.

Afdeling 2. Het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen

Art. 2.1.5. §1. De Vlaamse Regering beslist tot de opmaak van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen en neemt de nodige maatregelen voor de opmaak en de vaststelling ervan.

§2. De opmaak en de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen omvatten minstens de volgende stappen:

- 1° de raadpleging in verschillende fasen van het opmaakproces van:
 - a) de strategische adviesraad;
 - b) de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;
 - c) de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen;
 - d) de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij;
 - e) de Mobiliteitsraad van Vlaanderen;
- 2° overleg tussen de verschillende bestuursniveaus in verschillende fasen van het opmaakproces;
- 3° de raadpleging van het publiek in verschillende fasen van het opmaakproces, met inbegrip van een openbaar onderzoek over een voorlopig vastgestelde visie en een voorlopig vastgesteld beleidskader;
- 4° wat de strategische visie betreft:
 - a) een voorlopige vaststelling van de visie door de Vlaamse Regering;
 - b) een standpunt van het Vlaams Parlement over de voorlopig vastgestelde visie, vermeld in punt a);
 - c) een definitieve vaststelling van de visie door de Vlaamse Regering;
 - d) de bekrachtiging door het Vlaams Parlement van de definitief vastgestelde visie, vermeld in punt c);
- 5° wat de beleidskaders betreft:
 - a) een voorlopige vaststelling door de Vlaamse Regering;
 - b) een definitieve vaststelling door de Vlaamse Regering.

Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders kan de Vlaamse Regering onderdelen van provinciale of gemeentelijke beleidskaders omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn. De Vlaamse Regering wint hiervoor het advies in van de betrokken provincieraad of de gemeenteraad, al naargelang.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Art. 2.1.6. Bekrachtigde besluiten houdende definitieve vaststelling van een Vlaamse strategische visie of besluiten houdende definitieve vaststelling van een Vlaams beleidskader worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treden in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan.

De Vlaamse Regering stuurt een afschrift van de strategische visie of het beleidskader naar elke gemeente, waar die documenten kunnen worden ingezien.

Het geldende Beleidsplan Ruimte Vlaanderen is raadpleegbaar op de website van het departement. Op dezelfde website wordt documentatie bijgehouden over aspecten van het cyclische planningsproces, vermeld in artikel 2.1.1, §1, vierde lid, wat betreft het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Art. 2.1.7. De regels voor de opmaak en de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen zijn van toepassing op de herziening ervan. De herziening kan gedeeltelijk zijn.

Afdeling 3. Het provinciaal beleidsplan ruimte

Art. 2.1.8. §1. De provincieraad besluit tot de opmaak van een provinciaal beleidsplan ruimte. De deputatie neemt de nodige maatregelen voor de opmaak en de vaststelling ervan.

§2. De opmaak van een provinciaal beleidsplan ruimte omvat minstens de volgende stappen:

- 1° de raadpleging in verschillende fasen van het opmaakproces van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening;
- 2° overleg tussen de verschillende bestuursniveaus in verschillende fasen van het opmaakproces;
- 3° de raadpleging van het publiek in verschillende fasen van het opmaakproces, met inbegrip van een openbaar onderzoek over een voorlopig vastgestelde visie en een voorlopig vastgesteld beleidskader;
- 4° een voorlopige vaststelling en een definitieve vaststelling door de provincieraad.

Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders kan de provincieraad onderdelen van gemeentelijke beleidskaders omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn. De provincieraad wint hiervoor het advies in van de betrokken gemeenteraad.

De Vlaamse Regering kan, naar aanleiding van de definitieve vaststelling van het provinciaal beleidsplan ruimte, een voorbehoud maken bij bepaalde opties uit het plan. Dat voorbehoud is voldoende precies.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en de vaststelling van een provinciaal beleidsplan ruimte, en voor de toepassing van het derde lid.

Art. 2.1.9. Besluiten houdende definitieve vaststelling van een provinciale strategische visie of een provinciaal beleidskader worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treden in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan.

De deputatie stuurt een afschrift van de strategische visie of het beleidskader naar elke gemeente, waar die documenten kunnen worden ingezien.

Het geldende provinciaal beleidsplan ruimte is raadpleegbaar op de website van de provincie. Op dezelfde website wordt documentatie bijgehouden over aspecten van het cyclische planningsproces, vermeld in artikel 2.1.1, §1, vierde lid, wat betreft het provinciaal beleidsplan ruimte.

Art. 2.1.10. De regels voor de opmaak en de vaststelling van het provinciaal beleidsplan ruimte zijn van toepassing op de herziening ervan. De herziening kan gedeeltelijk zijn.

Afdeling 4. Het gemeentelijk beleidsplan ruimte

Art. 2.1.11. §1. De gemeenteraad besluit tot de opmaak van een gemeentelijk beleidsplan ruimte. Het college van burgemeester en schepenen neemt de nodige maatregelen voor de opmaak en de vaststelling ervan.

§2. De opmaak van een gemeentelijk beleidsplan ruimte omvat minstens de volgende stappen:

- 1° de raadpleging in verschillende fasen van het opmaakproces van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening;
- 2° overleg tussen de verschillende bestuursniveaus in verschillende fasen van het opmaakproces;

- 3° de raadpleging van het publiek in verschillende fasen van het opmaakproces, met inbegrip van een openbaar onderzoek over een voorlopig vastgestelde visie en een voorlopig vastgesteld beleidskader;
- 4° een voorlopige vaststelling en een definitieve vaststelling door de gemeenteraad.

De Vlaamse Regering en de deputatie kunnen, naar aanleiding van de definitieve vaststelling van het gemeentelijk beleidsplan ruimte, een voorbehoud maken bij bepaalde opties uit het plan. Dat voorbehoud is voldoende precies.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en de vaststelling van een gemeentelijk beleidsplan ruimte, en voor de toepassing van het tweede lid.

Art. 2.1.12. Besluiten houdende definitieve vaststelling van een gemeentelijke strategische visie of een gemeentelijk beleidskader worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treden in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan.

De strategische visie of het beleidskader kunnen worden ingezien op de gemeente.

Het geldende gemeentelijk beleidsplan ruimte is raadpleegbaar op de website van de gemeente. Op dezelfde website wordt documentatie bijgehouden over aspecten van het cyclische planningsproces, vermeld in artikel 2.1.1, §1, vierde lid, wat betreft het gemeentelijk beleidsplan ruimte.

Art. 2.1.13. De regels voor de opmaak en de vaststelling van het gemeentelijk beleidsplan ruimte zijn van toepassing op de herziening ervan. De herziening kan gedeeltelijk zijn.”.

Art. 24. In artikel 2.2.3 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 25. In artikel 2.2.4, §2, 5°, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “ruimtelijk structuurplan” vervangen door de woorden “ruimtelijk structuurplan of ruimtelijk beleidsplan”.

Art. 26. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 6°, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “ruimtelijk structuurplan of de ruimtelijke structuurplannen” vervangen door de woorden “ruimtelijk structuurplan of ruimtelijk beleidsplan of de ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke beleidsplannen”.

Art. 27. In artikel 2.2.5, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

“, zonder dat deze voorschriften milieuvorwaarden kunnen bepalen die rechtstreeks gelden voor individuele ingedeelde inrichtingen en activiteiten, zoals bedoeld in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning of in titel V van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid”;

2° in het vijfde lid wordt de zinsnede “en 13°” opgeheven.

Art. 28. In artikel 2.2.6, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De gebieden die conform artikel 5.6.8, §1, worden aangeduid als ‘watergevoelig open ruimtegebied’ worden voor de toepassing van deze codex beschouwd als te ressorteren onder de subcategorie van gebiedsaanduiding ‘gemengd openruimtegebied’”.

Art. 29. In artikel 2.2.7, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen” vervangen door de woorden “Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Art. 30. In artikel 2.2.9, derde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “schriftelijk advies” vervangen door het woord “advies” en worden de woorden “schriftelijke opmerkingen” vervangen door het woord “opmerkingen”.

Art. 31. In artikel 2.2.10, §6, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, met een maximum van dertig dagen” opgeheven.

Art. 32. Aan artikel 2.2.11, derde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering stuurt een afschrift van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en van het vaststellingsbesluit naar het agentschap van het beleidsdomein Omgeving dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor zover in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een erfgoedland-schap afgebakend of gewijzigd wordt.”.

Art. 33. In artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “het provinciaal ruimtelijk structuurplan” vervangen door de woorden “het provinciaal beleidsplan ruimte of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Art. 34. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Uiterlijk tijdens de plenaire vergadering brengt het departement advies uit over de verenigbaarheid met:

1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;

2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.”;

2° in het vierde lid worden de woorden “schriftelijk advies” vervangen door het woord “advies” en worden de woorden “schriftelijke opmerkingen” vervangen door het woord “opmerkingen”.

Art. 35. In artikel 2.2.15, §4, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

“Het departement bezorgt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, een advies over de verenigbaarheid met: 1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden; 2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.”.

Art. 36. In artikel 2.2.16 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “de Vlaamse Regering” vervangen door de woorden “het departement”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat op de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1 of in paragraaf 4, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen of te vernietigen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. Een afschrift van de beslissing tot schorsing of vernietiging wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie.”;

3° in paragraaf 3, inleidende zin, wordt het woord “geschorst” vervangen door de woorden “geschorst of vernietigd”;

4° in paragraaf 3 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een optie uit het provinciaal beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering voorbehoud heeft gemaakt conform artikel 2.1.8, §2, derde lid;”;

5° in paragraaf 3 worden een punt 1°/1 en 1°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“1°/1 als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een beleidskader van het provinciaal beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard conform artikel 2.1.5, §2, tweede lid;

1°/2 als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen;”;

6° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het eerste lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 4.”;

7° in paragraaf 4 worden de woorden “zestig dagen” telkens vervangen door de woorden “negentig dagen” en de woorden “de Vlaamse Regering” door de woorden “het departement”.

Art. 37. In artikel 2.2.17 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “geschorst” vervangen door de woorden “geschorst of vernietigd”;

2° aan het derde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“De deputatie stuurt een afschrift van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan en van het vaststellingsbesluit naar het agentschap van het beleidsdomein Omgeving dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor zover in het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan een erfgoedland-schap afgebakend of gewijzigd wordt.”.

Art. 38. In artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan” vervangen door de woorden “het gemeentelijk beleidsplan ruimte, het provinciaal beleidsplan ruimte of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen”.

Art. 39. In artikel 2.2.20 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Uiterlijk tijdens de plenaire vergadering brengt het departement advies uit over de verenigbaarheid met:

1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;

2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.”;

2° in het vierde lid worden de woorden “schriftelijk advies” vervangen door het woord “advies” en worden de woorden “al dan niet schriftelijke opmerkingen” vervangen door het woord “opmerkingen”.

Art. 40. In artikel 2.2.21, §4, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde en vierde lid worden vervangen door wat volgt:

“De deputatie van de provincie waarin de gemeente ligt, bezorgt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, een advies over de verenigbaarheid met:

1° het provinciaal ruimtelijk structuurplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan, dan wel het provinciaal beleidsplan ruimte of een ontwerp van beleidskader, als het provinciaal beleidsplan ruimte in werking is getreden;

2° de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

Als er geen advies is verleend binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.”;

2° tussen het vierde en het vijfde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Het departement bezorgt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening en het planteam binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, een advies over de verenigbaarheid met:

1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;

2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.”

Art. 41. In artikel 2.2.22 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden “de Vlaamse Regering” vervangen door de woorden “het departement”.

Art. 42. In artikel 2.2.23 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat op de dag na de betekening, vermeld in artikel 2.2.22 of in paragraaf 3, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. De Vlaamse Regering kan binnen de voormelde termijn een definitief vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ook geheel of gedeeltelijk vernietigen. Een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen.”;

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Binnen de ordetermijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit aan de deputatie. Als de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt ze daarvan binnen de voormelde ordetermijn een afschrift aan het departement.”;

3° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

4° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt het woord “geschorst” vervangen door de woorden “geschorst of vernietigd”;

5° in paragraaf 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een optie uit het gemeentelijk beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering of de deputatie voorbehoud heeft gemaakt conform artikel 2.1.11, §2, tweede lid;”;

6° in paragraaf 2 worden een punt 1°/1 en 1°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“1°/1 als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een beleidskader van het gemeentelijk beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard conform artikel 2.1.5, §2, tweede lid, of dat de provincieraad niet meer geldig heeft verklaard conform artikel 2.1.8, §2, tweede lid;

- 1°/2 als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of het provinciaal beleidsplan ruimte;”;

7° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het eerste lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 3.”;

8° in paragraaf 3 worden de woorden “zestig dagen” telkens vervangen door de woorden “negentig dagen” en de woorden “de Vlaamse Regering” door de woorden “het departement”.

Art. 43. In artikel 2.2.24 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het woord “geschorst” vervangen door de woorden “geschorst of vernietigd”.

Art. 44. In artikel 2.2.25 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Het college van burgemeester en schepenen stuurt een afschrift van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en van het vaststellingsbesluit naar het agentschap van het beleidsdomein Omgeving dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor zover in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een erfgoedlandschap afgebakend of gewijzigd wordt.”.

Art. 45. In artikel 2.3.1 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt tussen de woorden “bevatten de nodige” en het woord “voorschriften” het woord “stedenbouwkundige” ingevoegd;
- 2° in het eerste lid wordt punt 13° opgeheven;
- 3° in het tweede lid wordt de zinsnede “en aspecten waarvoor maatregelen vereist zijn met toepassing van artikel 2.2.5, §2” opgeheven;
- 4° in het derde lid, 3°, worden de woorden “gebouwen en constructies” vervangen door de zinsnede “gebouwen, constructies of publiciteitsinrichtingen”;
- 5° in het vierde lid worden de woorden “bevatten voorschriften die verband houden met de ruimtelijke ordening en” opgeheven.

Art. 46. In artikel 2.3.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 4 april 2014, 25 april 2014 en 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) in het vierde lid wordt de zin “Het departement geeft bindend advies over de verenigbaarheid met gewestelijke verordeningen.” vervangen door de zin “Het departement geeft advies over de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in paragraaf 1/1, tweede lid.”;

b) het zesde tot en met het elfde lid worden vervangen door wat volgt:

“De provinciale stedenbouwkundige verordening wordt samen met het besluit van de provincieraad en het volledige advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening binnen tien dagen na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan het departement.”;

2° er worden een paragraaf 1/1 en een paragraaf 1/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“§1/1. De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat op de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1, zesde lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening te schorsen of te vernietigen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. Een afschrift van de beslissing tot schorsing of vernietiging wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie.

Het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening kan alleen worden geschorst of vernietigd:

- 1° als de provinciale stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een optie uit het provinciaal beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig artikel 2.1.8, §2, derde lid;
- 2° als de provinciale stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een beleidskader van het provinciaal beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard overeenkomstig artikel 2.1.5, §2, tweede lid;
- 3° als de provinciale stedenbouwkundige verordening kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen;
- 4° als de provinciale stedenbouwkundige verordening strijdig is met een gewestelijke stedenbouwkundige verordening of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijke stedenbouwkundige verordening;
- 5° als de provinciale stedenbouwkundige verordening strijdig is met artikel 2.3.1 of 4.2.5;
- 6° als de provinciale stedenbouwkundige verordening strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
- 7° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het tweede lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 1/2.

§1/2. In geval van schorsing beschikt de provincieraad over een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de deputatie, om de provinciale stedenbouwkundige verordening opnieuw definitief vast te stellen. Bij de definitieve vaststelling van de verordening kunnen ten opzichte van de geschorste verordening alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

De provinciale stedenbouwkundige verordening wordt samen met het nieuwe besluit van de provincieraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan het departement.

Als de provincieraad binnen de voormelde termijn van negentig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige

verordening neemt, vervallen het geschorste provincieraadsbesluit en de provinciale stedenbouwkundige verordening.

Als het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.”;

3° in paragraaf 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het college van burgemeester en schepenen legt het ontwerp van stedenbouwkundige verordening voor advies voor aan het departement, de deputatie en aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Het departement en de deputatie geven advies over de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in paragraaf 2/1, derde lid.”;

b) het achtste tot en met het dertiende lid worden vervangen door wat volgt:

“De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening wordt samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening binnen tien dagen na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie en het departement.”.

4° er worden een paragraaf 2/1 en een paragraaf 2/2 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§2/1. De deputatie en de Vlaamse Regering beschikken over een termijn van vijfenveertig dagen, die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 2, achtste lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening te schorsen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. De Vlaamse Regering kan binnen de voormelde termijn een definitief vastgestelde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening ook geheel of gedeeltelijk vernietigen. Een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen.

Binnen de ordetermijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit aan de deputatie. Als de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt ze daarvan binnen de voormelde ordetermijn een afschrift aan het departement.

Het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kan alleen worden geschorst:

- 1° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een optie uit het gemeentelijk beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering of de deputatie voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig artikel 2.1.11, §2, tweede lid;
- 2° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een beleidskader van het gemeentelijk beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard overeenkomstig artikel 2.1.5, §2, tweede lid, of dat de provincieraad niet meer geldig heeft verklaard overeenkomstig artikel 2.1.8, §2, tweede lid;

- 3° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of het provinciaal beleidsplan ruimte;
- 4° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening strijdig is met een gewestelijke of provinciale stedenbouwkundige verordening of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijke of provinciale stedenbouwkundige verordening;
- 5° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening strijdig is met artikel 2.3.1 of 4.2.5;
- 6° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
- 7° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het derde lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 2/2.

§2/2. In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van negentig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen, om de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening opnieuw definitief vast te stellen. Bij de definitieve vaststelling van de verordening kunnen ten opzichte van de geschorste verordening alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening wordt samen met het nieuwe besluit van de gemeenteraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie en het departement.

Als de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van negentig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening neemt, vervallen het geschorste gemeenteraadsbesluit en het ontwerp van gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

Als het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.”

Art. 47. In artikel 2.4.10, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden “de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of” opgeheven.

Art. 48. In artikel 2.6.1, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

- “4° in gebieden die ressorteren onder de gebiedsbestemming ‘woongebied’, vermeld in artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, of die ressorteren onder de categorie van gebiedsaanduiding ‘wonen’, vermeld in artikel 2.2.6, §2, tweede lid, 1°, komt enkel de eerste 50 meter vanaf de rooilijn in aanmerking voor planschade.”

Art. 49. In artikel 2.6.6 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt proportioneel voor de oppervlakte waarop de onteigening of de overdracht in der minne ten algemenen nutte betrekking heeft.”;

2° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, worden tussen de woorden “betaalde bedragen” en het woord “terugbetaald” de woorden “naar rato van de toegekende vrijstelling” ingevoegd.

Art. 50. In artikel 2.6.10, §2, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De vermoede meerwaarde van een perceel wordt berekend conform de volgende tabel:

aard van de bestemmingswijziging	bedrag van de vermoede meerwaarde per m ²
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 1°	117,64 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 2°	116,65 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 3°	113,24 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 4°	116,07 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 5°	63,08 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 6°	84,80 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 7°	83,81 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 8°	80,40 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 9°	83,23 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 10°	2,83 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 11°	4,40 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 12°	3,41 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 13°	0,99 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 14°	5,49 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 15°	4,50 euro

”.

Art. 51. In artikel 2.6.17, §3, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2013, 4 april 2014 en 1 juli 2016, wordt de zinsnede “artikel 2.6.6, tweede lid” vervangen door de zinsnede “artikel 2.6.6, derde lid”.

Art. 52. In artikel 4.1.1 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°, e), wordt de zinsnede “artikel 2.2.2, §1, eerste lid, 2°” vervangen door de zinsnede “artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 3°”;

2° in punt 3° wordt de zinsnede “, een publiciteitsinrichting of uithangbord” opgeheven;

3° aan punt 12° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het aanbrengen van gevelisolatie aan de buitenzijde van een woning tot een maximum van 26 centimeter wordt beschouwd als aanpassingswerken binnen het bestaande bouwvolume.”;

4° in punt 14° wordt tussen de woorden “twee of meer” en het woord “kavels” het woord “onbebouwde” ingevoegd;

5° in punt 18°, d), worden punt 1) en 2) vervangen door wat volgt:

- “1) hetzij ten hoogste twee personen, waarvan ten minste één persoon 65 jaar of ouder is;
- 2) hetzij ten hoogste twee personen, waarvan ten minste één persoon die hulpbehoevend is. Een hulpbehoevende persoon is een persoon met een handicap, een persoon die in aanmerking komt voor een zorgverzekerings tegemoetkoming, een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden of een basisondersteuningsbudget als vermeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet van 24 juni 2016 houdende de Vlaamse sociale bescherming, of een persoon die een behoefte heeft aan ondersteuning om zich in zijn thuismilieu te kunnen handhaven. De kinderen ten laste van de hulpbehoevende persoon worden niet meegerekend bij het bepalen van het maximum van twee personen;”.

Art. 53. Aan artikel 4.2.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 5 februari 2016, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° een publiciteitsinrichting plaatsen of aanbrengen.”.

Art. 54. In artikel 4.2.2 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het woord “melding” telkens vervangen door het woord “meldingsakte”;

2° een paragraaf 3 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Regulariserende meldingen kunnen worden verricht onverminderd de strafbaarstelling van inbreuken op de meldingsplicht.”.

Art. 55. In artikel 4.2.4, §1, van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De verwezenlijking van een ondergeschikte wooneenheid met het oog op de creatie van een vorm van zorgwonen is meldingsplichtig op voorwaarde dat de ondergeschikte wooneenheid verwezenlijkt wordt binnen het bestaande bouwvolume van de woning.”.

Art. 56. In titel IV, hoofdstuk II, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° sectie 4, die bestaat uit artikel 4.2.7 tot en met 4.2.13, wordt vervangen door wat volgt:

“Sectie 4. As-built

Art. 4.2.7. De uitvoering van vergunde stedenbouwkundige handelingen betreffende een constructie mag worden gecombineerd met de uitvoering van de volgende stedenbouwkundige handelingen:

- 1° handelingen die niet zijn onderworpen aan de vergunningsplicht, opgenomen in artikel 4.2.1;
- 2° handelingen die zijn vrijgesteld van de vergunningsplicht in toepassing van artikel 4.2.3;
- 3° handelingen die zijn onderworpen aan de meldingsplicht in toepassing van artikel 4.2.2, voor zover deze handelingen beperkt blijven tot handelingen binnen in gebouwen.

Het eerste lid is slechts van toepassing voor zover de handelingen, opgesomd in het eerste lid, niet uitdrukkelijk verboden of beperkt zijn in de vergunning.

In afwijking van het eerste lid kunnen handelingen die het voorwerp uitmaken van provinciale of gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen, opgesteld met toepassing van artikel 4.2.5 of 4.2.6, niet gecombineerd worden met de uitvoering van vergunde stedenbouwkundige handelingen betreffende een constructie.

De handelingen, vermeld in het eerste lid, worden niet beschouwd als strijdig met de verleende stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen.

Art. 4.2.8. De uitvoering van stedenbouwkundige handelingen wordt beschouwd als beantwoordend aan de verleende vergunning als er geen grotere afwijkingen in maatvoering zijn dan deze die inherent verbonden zijn aan het bouwproces. Deze technische tolerantie wordt het metsershaar genoemd. De toepassing van het metsershaar kan geen afbreuk doen aan burgerlijke rechten.

Art. 4.2.9. Als voor de handelingen de medewerking van een architect is vereist, kan de architect, belast met het toezicht op de uitvoering van de vergunde stedenbouwkundige handelingen, op verzoek van de opdrachtgever, een as-builtattest opstellen waarin hij:

- 1° in voorkomend geval beschrijft op welke wijze gebruik werd gemaakt van de mogelijkheden, vermeld in artikel 4.2.7;
- 2° verklaart dat de bepalingen rond het metsershaar, vermeld in artikel 4.2.8, zijn nageleefd.

De architect bezorgt een afschrift van het as-builtattest aan het college van burgemeester en schepenen.

De Vlaamse Regering kan een model van as-builtattest vaststellen.”;

2° artikel 4.2.10 tot en met 4.2.13 worden opgeheven.

Art. 57. In artikel 4.2.17 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt het tweede lid vervangen door de volgende twee leden:

“Een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden geldt tevens als omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie, vermeld in artikel 9bis, §7, en artikel 13, §4 en §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu, wat betreft alle handelingen die zijn opgenomen in de vergunning en die de verkaveling bouwrijp maken.

Het eerste en het tweede lid gelden als de vergunningsaanvraag voor het verkavelen van gronden voldoet aan de vereisten inzake ontvankelijkheid en volledigheid die gelden voor de aanvraag voor stedenbouwkundige handelingen of voor het wijzigen van de vegetatie.”.

Art. 58. In artikel 4.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 4 april 2014 en 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

- “1° als het aangevraagde onverenigbaar is met:
- a) stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken;
 - b) verkavelingsvoorschriften inzake wegenis en openbaar groen;
 - c) andere verkavelingsvoorschriften dan deze die vermeld zijn onder b), voor zover de verkaveling niet ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de vergunningsaanvraag, en voor zover van die verkavelingsvoorschriften niet op geldige wijze is afgeweken;
 - d) een goede ruimtelijke ordening;”;

2° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De termijn van vijftien jaar, vermeld in het eerste lid, 1°, b) en c), wordt berekend vanaf de datum van afgifte van de oorspronkelijke vergunning in laatste administratieve aanleg. Als de vergunning uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het verkavelingsproject, wordt de termijn gerekend per fase. Voor de tweede fase en volgende fasen wordt de termijn dientengevolge gerekend vanaf de aanvangsdatum van de fase in kwestie.”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

- “2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook de volgende aspecten in rekening brengen:
- a) beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in punt 1°;
 - b) de bijdrage van het aangevraagde aan de verhoging van het ruimtelijk rendement voor zover:
 - 1) de rendementsverhoging gebeurt met respect voor de kwaliteit van de woon- en leefomgeving;
 - 2) de rendementsverhoging in de betrokken omgeving verantwoord is.”.

Art. 59. In artikel 4.3.5, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zinsnede “dagrecreatie, handel, horeca, kantoorfunctie, diensten, industrie, ambacht” vervangen door de zinsnede “dagrecreatie, met inbegrip van sport, detailhandel, dancing, restaurant en café, kantoorfunctie, dienstverlening, vrije beroepen, industrie, bedrijvigheid”.

Art. 60. Aan artikel 4.3.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Een vergunning wordt geweigerd als de aanvraag betrekking heeft op het oprichten van een tweede of een bijkomende, vrijstaande bedrijfswoning bij eenzelfde bedrijf.”.

Art. 61. In artikel 4.3.8 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Een stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen kan niet worden verleend voor het bouwen, verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een constructie op een stuk grond dat door een rooilijn of een achteruitbouwstrook is getroffen, behoudens onder de voorwaarden die worden bepaald bij of krachtens het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen.”;

2° in de inleidende zin van paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “het bouwen van een constructie” vervangen door de zinsnede “handelingen, vermeld in artikel 4.2.1, 1°,”;

3° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Als de onteigening alsnog plaatsvindt vóór het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt bij het bepalen van de vergoeding volledig rekening gehouden met de eventuele waardevermeerdering die voortvloeit uit de vergunde, gemelde of vrijgestelde handelingen.”;

4° aan paragraaf 2 worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt of en in welke mate bij onteigening na het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid, 2°, bij het bepalen van de vergoeding rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering die voortvloeit uit vergunde, gemelde of vrijgestelde handelingen.

Er wordt rekening gehouden met de eventuele waardevermeerdering die voortvloeit uit de volgende handelingen aan bestaande, hoofdzakelijk vergunde constructies:

1° onderhoudswerken;

2° vergunde stabiliteitswerken;

3° van vergunning vrijgestelde handelingen binnen het bestaande bouwvolume;

4° vergunde verbouwingen binnen het bestaande bouwvolume;

5° vergunde herstelwerken na vernietiging of beschadiging door vreemde oorzaak;

6° handelingen als vermeld in artikel 4.4.19, §1.”.

Art. 62. In artikel 4.4.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 11 mei 2012, 25 april 2014 en 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De volgende handelingen worden niet beschouwd als afwijkend van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften, tenzij die voorschriften deze handelingen uitdrukkelijk verbieden:

1° de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen of zonneboilers geïntegreerd in het dakvlak;

2° de creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°;

3° het aanbrengen van gevelisolatie aan de buitenzijde van een woning met een dikte van ten hoogste 26 centimeter.”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, inleidende zin, worden de woorden “provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen” vervangen door de woorden “provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en meer dan vijftien jaar oude verkavelingen”;

3° in paragraaf 3, tweede lid, inleidende zin, wordt het woord “verkavelingen” vervangen door de woorden “minder dan vijftien jaar oude verkavelingen”;

4° in paragraaf 3, derde lid, wordt het woord “verkavelingsvergunningen” vervangen door het woord “verkavelingen” en wordt de zinsnede “, tenzij deze voorschriften deze handelingen uitdrukkelijk en specifiek beperken of verbieden” toegevoegd;

5° aan paragraaf 3 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De termijn van vijftien jaar, vermeld in het eerste lid en tweede lid, wordt berekend vanaf de datum van afgifte van de oorspronkelijke vergunning in laatste administratieve aanleg. Als de vergunning uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het verkavelingsproject, wordt de termijn gerekend per fase. Voor de tweede fase en volgende fasen wordt de termijn dientengevolge gerekend vanaf de aanvangsdatum van de fase in kwestie.”.

Art. 63. In artikel 4.4.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “of landschap” vervangen door de woorden “cultuurhistorisch landschap of archeologische site”;

2° in het eerste lid wordt het woord “gunstig” opgeheven;

3° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Hetzelfde geldt voor handelingen aan of in de omgeving van een beschermd monument of binnen een beschermd stads- of dorpsgezicht, cultuurhistorisch landschap of archeologische site die aan al de volgende voorwaarden voldoen:

1° ze betreffen ontsluitingen, parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen, ondergrondse constructies, technische constructies of onthaalinfrastructuur met een maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter;

2° ze bevorderen het functioneren van de aanwezige of te vergunnen activiteiten binnen de beschermde goederen, vermeld in het eerste lid, of ze zorgen voor de valorisatie ervan.”.

Art. 64. In artikel 4.4.7, §1, inleidende zin, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, worden de woorden “de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “het vergunningverlenende bestuursorgaan”.

Art. 65. Artikel 4.4.8/1 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 4 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4.4.8/1. Ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen kunnen worden toegelaten in gebieden die niet groter zijn dan drie hectare en die op de gewestplannen als een van de volgende gebieden zijn aangewezen:

- 1° gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën;
- 2° regionaal bedrijventerrein, regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter of regionaal bedrijventerrein, ingericht door de overheid.

Als de in het eerste lid vermelde gebieden groter zijn dan drie hectare en niet groter zijn dan tien hectare, kan de afwijkingsregeling, vermeld in het eerste lid, worden toegepast op voorwaarde dat op minstens de helft van het gebied in kwestie al bedrijven gevestigd zijn.

Niet-milieubelastende regionale bedrijven kunnen worden toegelaten in gebieden die groter zijn dan tien hectare en die op de gewestplannen zijn aangewezen als lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter, als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° het bedrijf is geen inrichting of activiteit met een GPBV-installatie;
- 2° het bedrijf ligt op minstens dertig meter van woongebied in de ruime zin.”.

Art. 66. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/2 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 7/2. Stallen voor weidedieren”.

Art. 67. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 7/2, ingevoegd bij artikel 66, een artikel 4.4.8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.8/2. §1. In gebieden met een gebiedsaanduiding die tot de categorie ‘landbouw’ behoren, kan, voor zover er geen bestaande stallingsmogelijkheden zijn, een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen worden afgegeven voor het oprichten van één stal voor weidedieren die geen betrekking heeft op een effectief beroepslandbouwbedrijf, als voldaan is aan alle hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de stal wordt volledig opgericht binnen een straal van vijftig meter van een hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte residentiële woning of bedrijfswoning;
- 2° de stal heeft een maximale kroonlijsthoogte van 3,5 meter;
- 3° de stal heeft een maximale vloeroppervlakte van 120 vierkante meter per hectare grasland, met een absoluut maximum van 200 vierkante meter.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de landschappelijke inpasbaarheid in het gebied.

Gebieden met bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg die overeenkomstig artikel 7.4.13 werden geconcordeerd naar de categorie met de gebiedsaanduiding ‘landbouw’ worden voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld met gebieden met een gebiedsaanduiding die behoren tot de categorie ‘landbouw’.

De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt niet in de volgende gebieden:

- 1° ruimtelijk kwetsbaar gebied;
- 2° gebieden aangewezen op de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen als:
 - a) bouwvrij agrarisch gebied;
 - b) agrarisch gebied met overdruk natuurverweving.

§2. De omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen voor het oprichten van een stal voor weidedieren, verleend met toepassing van paragraaf 1, vervalt van rechtswege naast de gevallen, vermeld in artikel 99 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, als gedurende een periode van vijf opeenvolgende jaren geen weidedieren worden gehouden op het perceel of de percelen waarop de vergunning betrekking heeft.

Na het verval van de vergunning, vermeld in het eerste lid, moet de stal voor weidedieren binnen zes maanden worden afgebroken.

§3. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel, onder meer inzake de berekening en de vaststelling van de termijn van vijf opeenvolgende jaren opgenomen in paragraaf twee, eerste lid.”

Art. 68. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 7/3. Handelingen in ontginningsgebieden”.

Art. 69. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 7/3, ingevoegd bij artikel 68, een artikel 4.4.8/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.8/3. In de op de gewestplannen aangewezen ontginningsgebieden en de gebieden die vallen onder de subcategorie van gebiedsaanduiding ‘gebied voor de winning van oppervlaktedelfstoffen’ zijn naast de ontginning van primaire grondstoffen ook volgende handelingen toegelaten, met inbegrip van de daartoe benodigde wegneembare constructies, voor zover de eventuele nabestemming van het gebied niet in het gedrang gebracht wordt:

- 1° de mechanische bewerking van de ontgonnen delfstoffen;
- 2° de verrijking van de ontgonnen delfstoffen door menging met afbraakstoffen in het kader van een duurzame materialenkringloop in de zin van artikel 3, 22°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.”

Art. 70. Aan titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 9. Handelingen sorterend onder voorschriften van een bijzonder plan van aanleg dat ouder is dan vijftien jaar”.

Art. 71. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 9, toegevoegd bij artikel 70, een artikel 4.4.9/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.9/1. Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een omgevingsvergunning afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van een bijzonder plan van aanleg, voor zover dit plan ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

Afwijkingen kunnen niet toegestaan worden voor wat betreft wegenis, openbaar groen en erfgoedwaarden.

De afwijkingsmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan slechts worden toegepast voor stedenbouwkundige voorschriften van bijzondere plannen van aanleg die een aanvulling vormen op:

1° de volgende gebiedsaanduidingen, vermeld in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen:

- a) woongebieden, met uitzondering van woonparken;
- b) industriegebieden in de ruime zin;
- c) dienstverleningsgebieden;
- d) gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen;

2° de volgende aanvullende voorschriften van het gewestplan:

- a) gebieden voor service-residentie;
- b) kantoor- en dienstenzones;
- c) gebieden voor handelsbeursactiviteiten en grootschalige activiteiten;
- d) lokale en regionale bedrijventerreinen;
- e) luchthavengebonden bedrijventerreinen;
- f) gebieden voor luchthavengerelateerde kantoren en diensten;
- g) businessparken;
- h) teleport;
- i) gebieden voor hoofdkwartierfunctie;
- j) gebieden hoofdzakelijk bestemd voor de vestiging van grootwinkelbedrijven;
- k) zones voor kleinhandel en kleine en middelgrote ondernemingen;
- l) kleinhandelszones;
- m) zones van handelsvestigingen;
- n) gebieden voor zeehaven- en watergebonden bedrijven;
- o) zeehavengebieden;
- p) gebieden voor watergebonden bedrijven;
- q) transportzones;
- r) regionale gemengde zones voor diensten en handel;
- s) research-, universiteits- en wetenschapsparken;
- t) bedrijfsgebied met stedelijk karakter;
- u) gemengde woon- en industriegebieden;
- v) gemengde gemeenschapsvoorzienings- en dienstverleningsgebied;
- w) stedelijke ontwikkelingsgebieden;
- x) gebieden voor duurzame stedelijke ontwikkeling;
- y) gebieden voor kernontwikkeling.

De afwijkingsmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan niet worden toegepast voor bijzondere plannen van aanleg die voorzien in stedenbouwkundige voorschriften voor agrarisch gebied, ruimtelijk kwetsbaar gebied of recreatiegebied in afwijking van het gewestplan of voor gebieden die in uitvoering van artikel 5.6.8 van deze codex aangeduid zijn als watergevoelig openruimtegebied.

Elke aanvraag tot afwijking overeenkomstig het eerste lid, wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek.”.

Art. 72. Aan artikel 4.4.12 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, is wel toegelaten.”.

Art. 73. Aan artikel 4.4.13, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, is wel toegelaten.”.

Art. 74. Aan artikel 4.4.14, §1, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, is wel toegelaten.”.

Art. 75. Aan artikel 4.4.15, eerste lid, van dezelfde codex wordt de volgende zin toegevoegd:

“De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, is wel toegelaten.”.

Art. 76. Aan artikel 4.4.21, 4°, van dezelfde codex wordt de volgende zin toegevoegd:

“De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, is wel toegelaten.”.

Art. 77. In artikel 4.4.24 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Dit artikel kan ook toegepast worden op een tuincentrum waarvan de functie niet vergund of vergund geacht is, als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

1° het tuincentrum ligt in agrarisch gebied in de ruime zin;

2° de constructies die noodzakelijk zijn voor een normale bedrijfsvoering zijn vergund of vergund geacht;

3° de wijziging van de hoofdfunctie land- en tuinbouw in detailhandel heeft uiterlijk op 1 mei 2000 plaatsgevonden;

4° minstens vijftig procent van het terrein bestaat uit serres of gronden die actief gebruikt worden voor het kweken of conditioneren van bloemen, planten of bomen en de serres of gronden sluiten aan bij de grond waarop het tuincentrum gevestigd is. Onder conditioneren wordt verstaan: het in de ruime zin klaarmaken van bloemen, planten en bomen voor de verkoop ervan;

5° minstens vijftig procent van de nettohandelsoppervlakte bestaat uit de verkoop van planten, bloemen of bomen, en maximaal vijftig procent van de nettohandelsoppervlakte bestaat uit de verkoop van aanverwante producten.”;

2° aan het bestaande vierde lid, dat het vijfde lid wordt, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° het bedrijf is een tuincentrum.”.

Art. 78. In artikel 4.4.25, §6, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, worden de woorden “een ruimtelijk structuurplan” vervangen door de woorden “een ruimtelijk structuurplan of een ruimtelijk beleidsplan”.

Art. 79. Aan artikel 4.4.29 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan de begrippen, vermeld in artikel 4.4.24, tweede lid, verfijnen en kan verdere voorwaarden verbinden aan de afgifte van een planologisch attest aan een tuincentrum.”.

Art. 80. In artikel 4.8.2 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt punt 2° opgeheven.

Art. 81. In artikel 4.8.11 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de inleidende zin van paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “validerings- of” opgeheven;
- 2° in paragraaf 1, eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “de aanvrager van het as-buitattest, respectievelijk” opgeheven;
- 3° in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3°, wordt de zinsnede “validerings- of” opgeheven;
- 4° in de inleidende zin van paragraaf 2 wordt de zinsnede “validerings- of” opgeheven;
- 5° in paragraaf 2 wordt punt 1° opgeheven.

Art. 82. Aan artikel 5.1.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden een punt 6° en 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “6° de aanduiding van de gronden die conform artikel 5.6.8, §1, van deze codex beschouwd worden als ‘watergevoelig openruimtegebied’;
- 7° de aanduiding van de gronden waarvoor de reservatiestrook is opgeheven conform artikel 7.4.2/3 van deze codex.”.

Art. 83. In artikel 5.1.2, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 7° wordt het woord “gevalideerde” opgeheven;
- 2° een punt 13° tot en met 15° worden ingevoegd, die luiden als volgt:
 - “13° elk projectbesluit als daarin uitspraak wordt gedaan over vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen of het verkavelen van gronden;
 - 14° elke administratieve beslissing en rechterlijke uitspraak met betrekking tot de projectbesluiten, vermeld in punt 13°, en de identiteit van de personen die beroep aantekenen;
 - 15° het verval van de projectbesluiten, vermeld in punt 13°.”.

Art. 84. In artikel 5.1.6, derde lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, wordt de zinsnede “vermeld in artikel 1.4.3 en 1.4.4,” vervangen door de zinsnede “vermeld in de artikelen 1.4.3 en 1.4.9 van deze codex en de artikelen 9/1 en 10 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning”.

Art. 85. Aan artikel 5.2.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° punt 6° wordt opgeheven;

2° een punt 8° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.”.

Art. 86. In artikel 5.2.3, §2, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, wordt tussen de zinsnede “op zijn verzoek,” en de woorden “voor een instrumenterende ambtenaar” de zinsnede “en in zoverre de bijstelling van de omgevingsvergunning een wijziging van de perceelsconfiguratie, opgelegde lasten of de zakelijke rechten tot gevolg heeft,” ingevoegd.

Art. 87. Aan artikel 5.2.5, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “en of het krachtens artikel 4.2.12, §2, 2°, voor de overdracht verplichte as-buittattest is uitgereikt en gevalideerd,” wordt opgeheven;

2° de volgende zin wordt toegevoegd:

“In voorkomend geval wordt ook vermeld of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.”.

Art. 88. In artikel 5.2.6, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° een punt 7° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.”.

Art. 89. In artikel 5.6.2, §2, eerste lid, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de zinsnede “van de in §1, 2°, vermelde belasting:” opgeheven;

2° in punt 2° wordt de zinsnede “van de in §1 vermelde belastingen:” opgeheven.

Art. 90. In titel V, hoofdstuk VI, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2016, wordt een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3. Bijzondere bepalingen over het aanduiden van gebieden als watergevoelig openruimtegebied met het oog op de bescherming van de belangen van het watersysteem”.

Art. 91. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 90, een artikel 5.6.8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.6.8. §1. De Vlaamse Regering kan gebieden waar een conflict bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem, aanduiden als watergevoelig openruimtegebied.

Bij de aanduiding, vermeld in het eerste lid, houdt de Vlaamse Regering rekening met:

- 1° de juridische toestand van het gebied, onder meer de bestemmingsvoorschriften volgens de geldende plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen of niet-vervallen verkavelingen;
- 2° het waterbergend vermogen van het gebied en de overstromingsgevoeligheid, onder meer op basis van de watertoetskaart en de overstromingsgevaarkaarten;
- 3° de feitelijke toestand van het gebied, onder meer wat betreft bebouwing;
- 4° in voorkomend geval, de acties of maatregelen die gepland zijn voor het gebied of die impact hebben op het gebied in de stroomgebiedbeheerplannen, wateruitvoeringsprogramma's, tussentijdse afbakeningen van de Vlaamse Regering en andere waterbeheerplannen;
- 5° de bezwaren en opmerkingen die geformuleerd zijn tijdens het openbaar onderzoek;
- 6° de tijdig verleende en ontvangen adviezen;
- 7° de eerder genomen beslissingen van de Vlaamse Regering over gebieden waar een conflict bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor het aanduiden van de gebieden, vermeld in het eerste lid. De aanduiding gebeurt cartografisch.

§2. De Vlaamse Regering onderwerpt de voorgenomen aanduiding aan een openbaar onderzoek dat zestig dagen duurt, en wint advies in bij de bevoegde waterbeheerders, bij de deputatie, bij de gemeenteraden en de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening van de gemeenten waar de voor aanduiding gebieden in kwestie liggen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor dat openbaar onderzoek en die consultatie.

De aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Ze heeft uitwerking veertien dagen na de publicatie.

§3. Binnen de aangeduide watergevoelige openruimtegebieden zijn waterbeheer, natuurbewoud, bosbouw, landschapszorg, landbouw en recreatie nevensgeschikte functies.

Voor zover de ruimtelijk-ecologische draagkracht en de waterbeheersfunctie van het gebied niet worden overschreden, zijn alleen de volgende handelingen die nodig of nuttig zijn voor de functies, vermeld in het eerste lid, toegelaten:

- 1° het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op de sociale, educatieve of recreatieve functie van het gebied, waaronder sanitaire gebouwen of schuilplaatsen van één bouwlaag met een oppervlakte van ten hoogste 100 m², met uitsluiting van elke verblijfsaccommodatie;
- 2° het aanleggen, herstellen, heraanleggen of verplaatsen van openbare wegen en nutsleidingen. Openbare wegen en nutsleidingen kunnen aangelegd of verplaatst worden voor zover dat noodzakelijk is voor de kwaliteit van het leefmilieu, het beheer van het landschap, het herstel en de ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu, de openbare veiligheid of de volksgezondheid;
- 3° het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op het gebruik van het gebied voor landbouw of hobbylandbouw;
- 4° handelingen die nodig of nuttig zijn om overstromingen te beheersen of om wateroverlast buiten de natuurlijke overstromingsgebieden te voorkomen.

De mogelijkheden om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften of om rekening te houden met ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, ver-

meld in titel IV, hoofdstuk 4, zijn van overeenkomstige toepassing in de aldus aangeduide gebieden.

§4. De aanduiding als watergevoelig openruimtegebied heeft van rechtswege het verval tot gevolg van:

- 1° het onbebouwde deel of de onbebouwde delen van een niet-vervallen verkavelingsvergunning of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden die binnen de perimeter van dat gebied liggen;
- 2° een principieel akkoord als vermeld in artikel 5.6.6, §2 of §3, tweede lid, dat afgegeven werd voor gronden die binnen de perimeter van dat gebied liggen.

§5. Voor de gebieden die als watergevoelig openruimtegebied zijn aangeduid, kan een ruimtelijk uitvoeringsplan vastgesteld worden met een andersluidende regeling dan de regeling, vermeld in paragraaf 3, in zoverre bij de opmaak van dat ruimtelijk uitvoeringsplan rekening wordt gehouden met het conflict dat bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem. Er kan geen ruimtelijk uitvoeringsplan worden opgemaakt waarvan de voorschriften andere of ruimere bebouwing toelaten dan deze vermeld in paragraaf 3, tweede lid.

De vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan in toepassing van deze paragraaf geeft geen aanleiding tot planschadevergoeding, vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 1, noch tot een planbatenheffing, vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 2, noch tot kapitaalschade in de zin van boek 6 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid.

§6. Eigenaars van gronden die in watergevoelig openruimtegebied liggen, aangeduid conform dit artikel, kunnen een vergoeding verkrijgen met toepassing van dezelfde voorwaarden en modaliteiten als deze die gelden voor de planschadevergoeding, vermeld in artikel 2.6.1 tot en met 2.6.3, waarbij:

- 1° het recht op vergoeding ontstaat op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse Regering tot aanduiding van het watergevoelig openruimtegebied;
- 2° het vorderingsrecht vervalt twee jaar nadat het recht op vergoeding is ontstaan;
- 3° de vergoedingsgerechtigde diegene is die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering tot aanduiding van het watergevoelig openruimtegebied het eigendomsrecht of het bloot eigendomsrecht op het perceel kan laten gelden.

De vergoeding wordt gevorderd ten aanzien van het Vlaamse Gewest en aangerekend op het Rubiconfonds.

§7. De Vlaamse Regering kan, hangende de procedure of uiterlijk binnen het jaar na een veroordeling tot vergoeding die kracht van gewijsde heeft verkregen, beslissen om de aanduiding als watergevoelig openruimtegebied zoals vermeld in paragraaf 1, geheel of gedeeltelijk op te heffen voor de gronden waarvoor de vergoeding werd gevorderd. De Vlaamse Regering wint hierover het advies in van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de gronden gelegen zijn, en van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, bedoeld in artikel 25 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

De Vlaamse Regering kan aan de opheffing voorwaarden verbinden in verband met de realisatie van de bestemming, zonder die realisatie uit te sluiten.

De opheffing geldt als voldoening aan de verplichting tot vergoeding, ongeacht de voorwaarden die de realisatie van de bestemming aan voorwaarden verbinden zonder ze uit te sluiten.

Als de opheffing slechts gedeeltelijk is, dan wordt de te betalen vergoeding pro rata berekend.”.

Art. 92. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 5.6.9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.6.9. De Vlaamse Regering kan voor ruimtelijke uitvoeringsplannen die definitief zijn vastgesteld vóór de aanduiding van de gebieden als watergevoelig openruimtegebied en die al rekening houden met het conflict dat bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem, beslissen om de daaruit resulterende planschadevergoeding volledig aan te rekenen op het Rubiconfonds.”.

Art. 93. Aan titel V van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt een hoofdstuk VII toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk VII. Gewestplanvoorschriften”.

Art. 94. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt in hoofdstuk VII, toegevoegd bij artikel 93, een artikel 5.7.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.7.1. §1. Het voorschrift, vermeld in artikel 15, 4.6.1, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, wordt toegepast als volgt. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, evenals handelingen en werken die de landschapsontwikkeling of -opbouw tot doel hebben.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de actueel in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw. In deze gebieden mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde landschappelijk inpasbaar is in het gebied. Deze afweging kan een beschrijving van maatregelen bevatten ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinkleding en kan eveneens rekening houden met de landschapskenmerken uit de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en de mate waarin het landschap gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van clusters van bedrijfscomplexen of verspreide bebouwing of de aanwezigheid van lijninfrastructuur.

§2. Als de gebieden, vermeld in paragraaf 1, deel uitmaken van een erfgoedlandschap of een beschermd cultuurhistorisch landschap, vermeld in artikel 2.1, 14°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw niet in gevaar brengt. Deze afweging bevat een actuele analyse van de landschaps- en erfgoedelementen van het gebied en een beschrijving van maatregelen ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinkleding.

§3. Als er in de aanvraag in de gebieden, vermeld in paragrafen 1 of 2, maatregelen voorzien worden of als in de vergunning voorwaarden voor landschapsintegratie opgelegd worden, impliceert dat niet dat het aangevraagde niet kan worden

ingepast in het gebied noch dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw in gevaar brengt.”.

Art. 95. In artikel 6.1.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017 en te vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° als de eigenaar toestaat of aanvaardt dat één van de strafbare feiten, vermeld in punt 1°, 2° en 8°, wordt gepleegd, wordt voortgezet of in stand wordt gehouden;”;

2° aan het eerste lid wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° handelingen uitvoert, voortzet of in stand houdt in een conform artikel 5.6.8 aangeduid watergevoelig openruimtegebied die:

- a) of niet zijn toegelaten in artikel 5.6.8, §3, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn en, voor zover het gebied niet opgeheven wordt met toepassing van artikel 5.6.8, §7;
- b) of die de voorwaarden die door de Vlaamse Regering worden verbonden aan de schrapping, vermeld in artikel 5.6.8, §7, derde lid, schenden, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn.”;

3° in het derde lid wordt de zinsnede “en 7°” vervangen door de zinsnede “, 7° en 8°”.

Art. 96. In artikel 6.1.6, §2, van dezelfde codex, op te heffen bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zinsnede “, evenals de beslissingen, vermeld in artikel 6.1.21,” opgeheven.

Art. 97. In titel VI, hoofdstuk I, afdeling 4, onderafdeling 2, van dezelfde codex, op te heffen bij het decreet van 25 april 2014, wordt sectie 4 opgeheven.

Art. 98. In artikel 6.1.49 van dezelfde codex, op te heffen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in artikel 6.1.47, vijfde lid” vervangen door de zinsnede “met een bevel tot staking vanaf het geven van het bevel, behalve als het bevel niet wordt bekrachtigd of als het wordt ingetrokken”;

2° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Als de termijn, vermeld in paragraaf 4, wordt overschreden, blijven de uitvoeringskosten die worden gemaakt na het verstrijken van deze termijn tot aan de ontvangst van de aangetekende brief, vermeld in het eerste lid, verschuldigd door de betrokkene.”;

3° in paragraaf 4 wordt het woord “vijftien” vervangen door de woorden “een orde-termijn van dertig”.

Art. 99. In artikel 7.4.2 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt de zinsnede “en “kleinhandelszone”” vervangen door de zinsnede “, “kleinhandelszone”, “gebied voor kernontwikkeling” en “gebied voor stedelijke ontwikkeling””.

Art. 100. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.4.2/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.4.2/3. §1. De Vlaamse Regering bepaalt uiterlijk op 31 december 2018 welke reservatiestroken die in overdruk zijn afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg, opgeheven worden.

De beslissing kan betrekking hebben op de volledige reservatiestrook of een deel ervan. Ze omvat een cartografische aanduiding.

De beslissing heeft in voorkomend geval tot gevolg dat de rooilijn, vastgesteld voor de opgeheven reservatiestrook, van rechtswege als opgeheven beschouwd wordt, met inbegrip van de eventueel geldende achteruitbouwstrook. Het rooilijnplan blijft desgevallend van kracht voor de delen ervan die niet zijn vastgelegd ter realisatie van de geheel of gedeeltelijk opgeheven reservatiestrook.

De beslissing wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

§2. Paragraaf 1, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op de rooilijnen, vastgelegd voor reservatiestroken die geheel of gedeeltelijk worden opgeheven door een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan."

Art. 101. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.4.4/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.4.4/1. §1. Op initiatief van het college van burgemeester en schepenen en na advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsambtenaar kunnen de stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg worden herzien of opgeheven wat betreft:

- 1° de perceelsafmetingen;
- 2° de afmetingen en de inplanting van constructies;
- 3° de dakvorm en de gebruikte materialen;
- 4° de maximaal mogelijke vloerterreinindex;
- 5° het aantal bouwlagen;
- 6° de voortuinstroken, de tuinzones met inbegrip van tuinconstructies, de binnenplaatsen, de afsluitingen, de buitenaanleg rond gebouwen met inbegrip van verhardingen, de bouwvrije stroken en de bufferstroken;
- 7° het aantal toegelaten woongelegenheden of bedrijfseenheden per kavel;
- 8° de toegelaten functies in bebouwbare zones of van bebouwde onroerende goederen;
- 9° de parkeergelegenheden.

De herziening of opheffing kan, voor het gebied waarop ze betrekking heeft, niet tot gevolg hebben dat de oppervlakte aan openbare groen- of recreatievoorzieningen kleiner wordt.

De herziening of opheffing kan geen afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan voor het gebied in kwestie tot gevolg hebben.

De herziening of opheffing kan niet worden toegepast voor stedenbouwkundige voorschriften die afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan voor het gebied in kwestie.

De herziening of opheffing strookt met de opties van, al naargelang het geval, het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of het gemeentelijk beleidsplan ruimte.

Het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsambtenaar geeft aan welke projecten, soorten projecten, functies of activiteiten in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening voor het plangebied, maar verhinderd worden door de bestaande stedenbouwkundige voorschriften van het plan. Het advies staft de conformiteit van de voorgenomen herziening of opheffing met de opties van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of het gemeentelijk beleidsplan ruimte, en toont aan hoe de voorgenomen herziening of opheffing van stedenbouwkundige voorschriften bijdraagt aan een kwalitatieve verhoging van het ruimtelijk rendement op plaatsen waar die rendementsverhoging verantwoord is, of aan ingrepen gericht op energiebesparing.

De herziening of opheffing neemt de vorm aan van tekstuele wijzigingen en, zo nodig, een grafisch plan.

§2. De procedure, vermeld in dit artikel, is ook van toepassing voor de herziening of opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met uitsluiting van voorschriften over de toegelaten functies.

De inhoudelijke beperkingen, vermeld in paragraaf 1, eerste en tweede lid, zijn voor het overige van overeenkomstige toepassing.

§3. De herziening of de opheffing, vermeld in paragraaf 1 en 2, is onderworpen aan een openbaar onderzoek, met inachtneming van de volgende regelingen:

- 1° het openbaar onderzoek duurt dertig dagen;
- 2° iedere belanghebbende kan gedurende die termijn schriftelijk of digitaal opmerkingen en bezwaren indienen.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale organisatorische en procedurele vereisten bij de organisatie van een openbaar onderzoek, vermeld in het eerste lid.

§4. De gemeente wint het voorafgaande advies in van de deputatie, het departement en de instanties die aangewezen zijn door de Vlaamse Regering.

De adviezen worden uitgebracht binnen een vervalt termijn van dertig dagen die ingaat op de dag na deze van de ontvangst van de adviesvraag. Als er geen advies is verleend binnen die termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§5. Het openbaar onderzoek, vermeld in paragraaf 3, en de adviesverlening, vermeld in paragraaf 4, kunnen geheel of gedeeltelijk samenvallen.

§6. De gemeenteraad beslist tot herziening of opheffing van de voorschriften binnen een vervalt termijn van 180 dagen na het einde van het openbaar onderzoek, vermeld in paragraaf 3, dan wel het einde van de adviesperiode, vermeld in paragraaf 4, waarbij gerekend wordt vanaf de meest recente datum.

§7. Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften wordt onmiddellijk met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente ligt en aan het departement.

§8. De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van vijftienveertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 7 of 10, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing te schorsen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. De Vlaamse Regering kan binnen de voormelde termijn het besluit van de gemeenteraad ook geheel of gedeeltelijk vernietigen. Een afschrift van het schorsing- of vernietigingsbesluit wordt binnen een ordetermin van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen.

Binnen de ordetermin, vermeld in het eerste lid, bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit aan de deputatie. Als de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt ze daarvan binnen de voormelde ordetermin een afschrift aan het departement.

§9. Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften van het algemeen of bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, conform dit artikel, kan alleen worden geschorst of vernietigd omwille van de redenen, vermeld in artikel 2.2.23, §2.

§10. In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van negentig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen, om een nieuw besluit tot herziening of opheffing te nemen. In dat nieuwe besluit kunnen ten opzichte van het geschorste besluit alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het nieuwe besluit tot herziening of opheffing wordt onmiddellijk met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente ligt, en aan het departement.

Als de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van negentig dagen geen nieuw besluit tot herziening of opheffing neemt, vervalt het geschorste gemeenteraadsbesluit.

Als het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de gemeenteraadsbeslissing tot herziening of opheffing bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking van dit besluit bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.

Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften wordt op dezelfde manier als een gewone planwijziging opgenomen in het plannenregister, vermeld in artikel 5.1.1.

§11. De regeling in verband met planschade, vermeld in artikel 2.6.1 tot en met 2.6.3, is van overeenkomstige toepassing op gemeenteraadsbesluiten tot herziening of opheffing van voorschriften.

§12. De Vlaamse Regering kan nadere procedurele regels bepalen voor de toepassing van dit artikel.”

Art. 102. In artikel 7.6.2, §1, derde lid, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, wordt punt 2° opgeheven.

Art. 103. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.7 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.7. De bepalingen over bestuursdwang en last onder dwangsom, vermeld in titel VI, hoofdstuk IV, afdeling 3 en 4, zijn niet van toepassing als het recht om een herstellvordering in te stellen is ontstaan vóór de inwerkingtreding van titel VI, hoofdstuk IV.”

Art. 104. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.8 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.8. De rechtsgevolgen die verbonden zijn aan een bevel tot staking, dat is gegeven buiten de termijnen, vermeld in artikel 6.4.4, §1, tweede lid, vervallen van rechtswege vanaf de inwerkingtreding van artikel 6.4.4, tenzij dat wordt tegengesproken door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing.”

Art. 105. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.9 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.9. De aanwijzing door de Vlaamse Regering van de ambtenaren van de entiteit, bevoegd voor de uitvoering van de handhavingstaken met betrekking tot de ruimtelijke ordening, op grond van artikel 6.1.5, zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 1°, tot aan een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering.

De aanwijzing door de Vlaamse Regering van de ambtenaren van andere entiteiten middels een protocol, op grond van artikel 6.1.5, zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 2°, tot aan een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering.

De aanwijzing door de gouverneur van personeelsleden van een gemeente of van een intergemeentelijk samenwerkingsverband op grond van artikel 6.1.5 zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°, tot aan een andersluidende beslissing van het college van burgemeester en schepenen.”

Art. 106. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.10 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.10. De aanstelling als gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op grond van artikel 1.4.3, eerste lid, 1°, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 4 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt voor de lopende duurtijd van deze aanstelling gelijkgesteld met de aanwijzing als verbalisant ruimtelijke ordening, bedoeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 1°, behoudens een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering tot beëindiging van de aanstelling. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur behoudt gedurende de gelijkstelling de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, die hij eerder verkreeg op grond van artikel 6.1.5, vierde lid, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 4 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

De aanstelling als gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op grond van artikel 1.4.3, eerste lid, 1°, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 4 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt voor de lopende duurtijd van deze aanstelling gelijkgesteld met de aanstelling als gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, bedoeld in ar-

tikel 1.4.9, tweede lid, behoudens een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering tot beëindiging van deze aanstelling.”.

Art. 107. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.11 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.11. De zetelende leden van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, worden op de dag van de inwerkingtreding van artikel 61 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, van rechtswege bekleed met een mandaat in de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, behoudens indien zij daar uitdrukkelijk van afzien. In dat geval wordt voor het openstaande mandaat een specifieke oproep tot de kandidaten georganiseerd.

In afwijking van artikel 6.3.9, §1, hebben de mandaten vermeld in het eerste lid, een duurtijd tot en met 24 juli 2020. Enkel de leden die worden aangeduid op grond van een specifieke oproep tot kandidaten worden aangeduid voor een volle en hernieuwbare termijn van vijf jaar.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges

Art. 108. In artikel 2, 1°, b), van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, gewijzigd door het decreet van 25 april 2014, worden de woorden “en artikel 43 van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017” toegevoegd.

Art. 109. In artikel 34, §8 en §9, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de woorden “het decreet” vervangen door de woorden “de decreten”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid

Art. 110. In het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid worden de volgende bepalingen opgeheven:

- 1° artikel 11, 1°;
- 2° artikel 13, 1°;
- 3° artikel 14, 1°;
- 4° artikel 17, 1°;
- 5° artikel 20, 1°;
- 6° artikel 24, 1°.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 111. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt aan punt 4° de zinsnede “en die, wat betreft het recht tot voortzetting van de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit als vermeld in artikel 70, §1, tweede lid, en artikel 390, §6, niet voor een eerste maal geheel of gedeeltelijk vernietigd is door de Raad van Vergunningsbetwistingen en voor zover de beslissingen in eerste en tweede administratieve aanleg de verdere uitbating toelieten. Het recht op verdere exploitatie stopt definitief wan-

neer de Raad van Vergunningsbetwistingen de schorsing van de vergunning uitspreekt of na een termijn van maximum vijf maand na de eerste uitspraak van de Raad van Vergunningsbetwistingen" toegevoegd;

2° in het eerste lid, 8°, wordt een punt d) ingevoegd, dat luidt als volgt:

"d) het wijzigen van de vegetatie;"

3° aan het tweede lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de definities, vermeld in artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu."

Art. 112. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° artikel 6 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;"

2° aan het tweede lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu."

Art. 113. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"e) vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie, vermeld in artikel 9bis, §7, en artikel 13, §4 en §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;"

2° in punt 2° wordt tussen de zinsnede "vermeld in artikel 4.2.2" en de zinsnede "van de VCRO" de zinsnede "en artikel 4.2.4" ingevoegd.

Art. 114. In hoofdstuk 1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt het opschrift van afdeling 4 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 4. Aanwijzing gemeentelijke, provinciale en gewestelijke omgevingsambtenaar".

Art. 115. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 9/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 9/1. Iedere provincie wijst bij provincieraadsbeslissing minimaal één provinciale omgevingsambtenaar aan.

De provincie zorgt ervoor dat de aangestelde personeelsleden gezamenlijk voldoende kennis van zowel de ruimtelijke ordening als het milieu in zich verenigen. De Vlaamse Regering kan de kwaliteitseisen vastleggen waaruit deze kennis blijkt.

De provinciale omgevingsambtenaar oefent de taken, vermeld in dit decreet, onafhankelijk en neutraal uit. Hij mag geen nadeel ondervinden van de uitoefening hiervan."

Art. 116. In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, eerste lid, wordt vervangen door de volgende twee leden:

“Van een vergunningsaanvraag voor de verandering van een ingedeelde inrichting of activiteit, met uitzondering van de splitsing van een ingedeelde inrichting of activiteit, wordt kennisgenomen en wordt er een beslissing genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project waartoe de ingedeelde inrichting of activiteit behoort na verandering.

Van een vergunningsaanvraag voor de splitsing van een ingedeelde inrichting of activiteit wordt kennisgenomen en wordt er een beslissing genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project waartoe de ingedeelde inrichting of activiteit behoort voor de splitsing.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2 wordt als project beschouwd het geheel dat een bouwtechnisch en functioneel geheel vormt en waarbij in voorkomend geval de exploitatie een samenhangend technisch geheel vormt.

Een bedrijfswoning vormt samen met de bijhorende bedrijfsgebouwen één project.”;

3° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zinsnede “, vermeld in paragraaf 3 en artikel 79, vierde lid,” opgeheven.

Art. 117. In artikel 18 van hetzelfde decreet wordt tussen het tweede lid en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De verplichting tot gezamenlijke indiening, vermeld in het tweede lid, geldt niet voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor een project enerzijds, en voor het aanvragen van een omgevingsvergunning die alleen nodig is tijdens de uitvoeringsfase van het project anderzijds. Als voor het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld en het milieueffectrapport relevante uitspraken doet over de uitvoeringswijze, wordt gestreefd naar een gezamenlijke indiening voor wat betreft de aspecten die in het milieueffectrapport worden behandeld.”.

Art. 118. In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de zinsnede “of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de zinsnede “de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde”.

Art. 119. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” worden vervangen door de zinsnede “of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”;

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als de aanvraag door de bevoegde overheid zelf wordt ingediend, dan verricht de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar de in het eerste lid vermelde taken.”.

Art. 120. In artikel 25, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” telkens vervangen door de zinsnede “de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde.”.

Art. 121. In artikel 29 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt paragraaf 1;

2° in paragraaf 1 worden tussen de zinsnede “de bevoegde overheid is,” en de woorden “maakt de” de woorden “en geen advies van een omgevingsvergunningscommissie vereist is” ingevoegd;

3° in paragraaf 1 wordt tussen de woorden “het integraal handelsvestigingsbeleid” en de zinsnede “. Het verslag omvat” een punt 4° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;”;

4° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De gemeentelijke omgevingsambtenaar stelt dit verslag ter beschikking van het college van burgemeester en schepenen uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn. Het college van burgemeester en schepenen geeft in haar motivering van de beslissing aan op welke wijze rekening wordt gehouden met het verslag. Als geen verslag wordt uitgebracht binnen de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde termijn, kan het college van burgemeester en schepenen aan de vereiste van een verslag voorbijgaan.”;

5° er wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Paragraaf 1 is van overeenkomstige toepassing op de deputatie en de provinciale omgevingsambtenaar.”.

Art. 122. Artikel 30 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 30. Na het openbaar onderzoek, vermeld in artikel 23, kan de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, op verzoek van de vergunningsaanvrager, toestaan dat er wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht.

Het verzoek van de vergunningsaanvrager stelt de bevoegde overheid in staat om te oordelen of de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening.

Als de bevoegde overheid toestaat dat er wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht, dan wordt een openbaar onderzoek over de gewijzigde vergunningsaanvraag georganiseerd als voldaan is aan een van volgende voorwaarden:

- 1° de wijzigingen komen niet tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;
- 2° de wijzigingen brengen kennelijk een schending van de rechten van derden met zich mee.

Als een openbaar onderzoek wordt georganiseerd over de gewijzigde vergunningsaanvraag, wint de bevoegde overheid, in voorkomend geval, het advies van de bevoegde omgevingsvergunningscommissie, vermeld in artikel 16, §1, of de adviezen, vermeld in artikel 24, alsnog, dan wel een tweede keer in.”

Art. 123. Aan artikel 32, §3, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten” toegevoegd.

Art. 124. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt tussen het tweede lid en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De verplichting tot gezamenlijke indiening, vermeld in het tweede lid, geldt niet voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor een project enerzijds, en voor het aanvragen van een omgevingsvergunning die enkel nodig is tijdens de uitvoeringsfase van het project anderzijds.”.

Art. 125. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de zinsnede “of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”;
- 2° in het tweede lid worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de zinsnede “de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde”.

Art. 126. In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” worden vervangen door de zinsnede “of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”;
- 2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als de aanvraag door de bevoegde overheid zelf wordt ingediend, dan verricht de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar de in het eerste lid vermelde taken.”.

Art. 127. In artikel 40 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden in het vijfde lid de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” telkens vervangen door de zinsnede “of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”.

Art. 128. In artikel 42, derde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de zinsnede “de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde”.

Art. 129. In artikel 44 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt paragraaf 1;

2° aan paragraaf 1 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.”;

3° aan paragraaf 1 wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De gemeentelijke omgevingsambtenaar stelt dit verslag ter beschikking van het college van burgemeester en schepenen uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn. Het college van burgemeester en schepenen geeft in haar motivering van de beslissing aan op welke wijze rekening wordt gehouden met het verslag. Als geen verslag wordt uitgebracht binnen de vastgestelde termijn, kan het college van burgemeester en schepenen aan de vereiste van een verslag voorbijgaan.”;

4° er wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Paragraaf 1 is van overeenkomstige toepassing op de deputatie en de provinciale omgevingsambtenaar.”.

Art. 130. Artikel 45 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 45. De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, kan, op verzoek van de vergunningsaanvrager, toestaan dat er wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht.

Wijzigingen aan de vergunningsaanvraag kunnen worden toegestaan als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen hebben niet tot gevolg dat een openbaar onderzoek over de gewijzigde aanvraag zou dienen te worden georganiseerd.”.

Art. 131. Aan artikel 46, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten” toegevoegd.

Art. 132. In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “De Vlaamse Regering is bevoegd” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar zijn bevoegd”;

2° tussen het eerste en het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt in welke gevallen de gewestelijke omgevingsambtenaar over het beroep kan beslissen.”.

Art. 133. In artikel 53 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° de leidend ambtenaar van het agentschap, bevoegd voor natuur en bos, of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde als het project vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie omvat.”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als de aanvraag in eerste administratieve aanleg overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure behandeld is, kan het betrokken publiek alleen een beroep instellen als hij tijdens het openbaar onderzoek een gemotiveerd standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend, tenzij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° het beroep is ingegeven door een wijziging aan de vergunningsaanvraag, aangebracht na het openbaar onderzoek;

2° het beroep is ingegeven door:

a) een bijzondere milieuvoorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit;

b) een andere voorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, die geen betrekking heeft op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit;

3° het betrokken publiek toont aan dat hij door specifieke omstandigheden in de onmogelijkheid was om een standpunt, opmerking of bezwaar in te dienen tijdens het openbaar onderzoek.”.

Art. 134. In artikel 56, derde lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “bepaalt” en de woorden “de bewijsstukken” de zinsnede “, eventueel met inbegrip van een onontvankelijkheidssanctie, nadere regels met betrekking tot de opbouw en de inhoud van het beroepsschrift en” ingevoegd.

Art. 135. In artikel 57 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar” vervangen door de woorden “de provinciale respectievelijk gewestelijke omgevingsambtenaar”;

2° in het tweede lid worden de woorden “of de door haar gemachtigde ambtenaar” vervangen door de woorden “of de provinciale respectievelijk gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde”.

Art. 136. In artikel 60 van hetzelfde decreet worden de woorden “of de door haar gemachtigde ambtenaar” telkens vervangen door de woorden “de provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde”.

Art. 137. In artikel 62, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, de door haar gemachtigde ambtenaar of de gewestelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de woorden “of de provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”.

Art. 138. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 mei 2014 en 18 december 2015, wordt een artikel 63/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 63/1. Als de deputatie de bevoegde overheid is en er geen advies van een omgevingsvergunningscommissie vereist is, maakt de provinciale omgevingsamb-

tenaar voor elke beslissing over een beroep een verslag op, dat deel uitmaakt van het vergunningendossier. Het verslag toetst de aanvraag, in voorkomend geval, aan de beoordelingsgronden, bepaald bij of krachtens:

1° titel IV van de VCRO;

2° titel V van het DABM;

3° het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid;

4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Het verslag omvat, in voorkomend geval, een voorstel van antwoord op de standpunten, opmerkingen en bezwaren die zijn ingediend tijdens het eventuele openbaar onderzoek.

De provinciale omgevingsambtenaar stelt dit verslag ter beschikking van de deputatie uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn. De deputatie geeft in haar motivering van de beslissing aan op welke wijze rekening wordt gehouden met het verslag. Als geen verslag wordt uitgebracht binnen de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde termijn, kan de deputatie aan de vereiste van een verslag voorbijgaan.”

Art. 139. Aan artikel 66, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten, waarbij de meest recente datum geldt” toegevoegd.

Art. 140. In artikel 68, tweede lid, 7°, a), van hetzelfde decreet worden de woorden “ruimtelijk structuurplan” vervangen door de woorden “ruimtelijk structuurplan of ruimtelijk beleidsplan.”

Art. 141. Aan artikel 70, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“De exploitatie gebeurt onder naleving van de algemene en sectorale milieuvorwaarden en de tot dan toe geldende bijzondere milieuvorwaarden uit de vergunning.”

Art. 142. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 73/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 73/2. De bevoegde overheid kan voorwaarden verbinden aan de uitvoering van het wijzigen van de vegetatie ervan.”

Art. 143. In artikel 75, tweede lid, 1°, van hetzelfde decreet worden de woorden “de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de woorden “de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde”.

Art. 144. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede “overeenkomstig artikel 15” vervangen door de woorden “voor de overdracht”;

2° in het derde lid worden de woorden “of opgesplitst in verschillende vergunningsbesluiten” opgeheven;

3° het vierde lid wordt opgeheven.

Art. 145. In artikel 85 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het tweede en derde lid vervangen door wat volgt:

“Het bijstellen van de omgevingsvergunning, vermeld in dit artikel, verloopt overeenkomstig de bepalingen van de gewone vergunningsprocedure, met dien verstande dat de vergunningsaanvraag of de aanvraag gelezen moet worden als de aanvraag of het verzoek tot bijstelling en de aanvrager als aanvrager of verzoeker van de bijstelling.

De gemeente brengt voor de start van het openbaar onderzoek alle eigenaars van een kavel met een gewone brief of beveiligde zending op de hoogte van het openbaar onderzoek en van de bepalingen van paragraaf 2.

De gemeente brengt eveneens alle eigenaars van buiten de verkaveling gelegen percelen die palen aan de kavels die het voorwerp uitmaken van de bijstelling, voor de start van het openbaar onderzoek met een gewone brief of beveiligde zending op de hoogte van het openbaar onderzoek.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 146. In artikel 86 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De aanvraag doorloopt dezelfde procedure als een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, met dien verstande dat de vergunningsaanvraag of de aanvraag gelezen moet worden als de aanvraag of het verzoek tot bijstelling en de aanvrager als aanvrager of verzoeker van de bijstelling.

De gemeente brengt alle eigenaars van een kavel die geen aanvrager zijn op de hoogte van de bepalingen van paragraaf 2, en, in voorkomend geval, van het openbaar onderzoek:

1° als een openbaar onderzoek vereist is, voor de start ervan;

2° als er geen openbaar onderzoek vereist is, binnen tien dagen na de dag waarop de gemeente het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek aan de aanvrager heeft verstuurd.

In het geval een openbaar onderzoek vereist is, brengt de gemeente de eigenaars van percelen die buiten de verkaveling liggen maar die palen aan de kavels die het voorwerp uitmaken van de bijstelling, op de hoogte van het openbaar onderzoek voor de start ervan.

De mededeling, vermeld in het derde en vierde lid, wordt op volgende wijze gedaan:

1° met een beveiligde zending voor de eigenaars van aanpalende percelen;

2° met een gewone brief of beveiligde zending in de andere gevallen.”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zinsnede „, tijdens het openbaar onderzoek” opgeheven en wordt de volgende zin toegevoegd:

„Dat bezwaar moet worden ingediend:

1° als een openbaar onderzoek vereist is, tijdens het openbaar onderzoek;

2° als er geen openbaar onderzoek vereist is, binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat de dag na de datum van de verzending van de mededeling, vermeld in paragraaf 1, derde lid.”;

3° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 147. In artikel 87, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden „de door haar gemachtigde ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsambtenaar” vervangen door de zinsnede „of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar”.

Art. 148. In hoofdstuk 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt het opschrift van afdeling 1 vervangen door wat volgt:

„Afdeling 1. Verval van de omgevingsvergunning voor de uitvoering van stedenbouwkundige handelingen, de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, kleinhandelsactiviteiten of het wijzigen van de vegetatie”.

Art. 149. In artikel 99 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 3°, worden de woorden „binnen drie jaar na de aanvang van de vergunde stedenbouwkundige handelingen” vervangen door de woorden „binnen vijf jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning”;

2° in paragraaf 1 worden tussen het eerste en het tweede lid de volgende leden ingevoegd, die luiden als volgt:

„De termijn, vermeld in het eerste lid, 1°, kan evenwel, op verzoek van de vergunninghouder, voor een periode van twee jaar verlengd worden als hij aantoonst dat de niet-verwezenlijking het gevolg is van een vreemde oorzaak die hem niet kan worden toegerekend. De vergunninghouder dient de aanvraag van de verlenging, op straffe van verval, met een beveiligde zending en minstens drie maanden vóór het verstrijken van de oorspronkelijke vervaltermijn van twee jaar in bij de overheid die de vergunning heeft verleend. Die overheid weigert de aanvraag van de verlenging alleen als:

1° er geen sprake is van een vreemde oorzaak die niet aan de vergunninghouder kan worden toegerekend;

2° de aangevraagde en vergunde handelingen strijdig zijn met inmiddels gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

De overheid bezorgt haar beslissing uiterlijk de dag van het verstrijken van de oorspronkelijke vervaltermijn van twee jaar. Bij ontstentenis van een beslissing wordt de verlenging geacht te zijn goedgekeurd. Als de verlenging wordt goedgekeurd, worden de termijnen, vermeld in het eerste lid, 3° en 4°, ook met twee jaar verlengd.”;

3° in het tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden „twee of drie jaar” vervangen door de zinsnede „twee, drie of vijf jaar”;

4° er wordt een paragraaf 2/2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/2. De omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie vervalt van rechtswege als het wijzigen van de vegetatie niet binnen twee jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning aanvangt."

Art. 150. In artikel 101 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de zinsnede ", vermeld in artikel 99," en de woorden "worden geschorst" de zinsnede "in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1" ingevoegd;

2° in het tweede, derde en vierde lid wordt de zinsnede "De termijnen van twee of drie jaar, vermeld in artikel 99," vervangen door de zinsnede "De termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in artikel 99, in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1,";

3° in het vierde lid worden tussen de zinsnede "vermeld in titel VI" en de zinsnede ", niet wordt ingetrokken" de woorden "van de VCRO" ingevoegd.

Art. 151. In artikel 105 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 15 juli 2016 en 9 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden tussen de woorden "de aktenaam" en de woorden "van een melding" de woorden "of de niet-aktenaam" ingevoegd;

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° de leidend ambtenaar van het agentschap, bevoegd voor natuur en bos, of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde als het project vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie omvat.";

3° in paragraaf 2 wordt tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de aanvraag overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure behandeld is, kan het betrokken publiek alleen een beroep instellen als hij tijdens het openbaar onderzoek een gemotiveerd standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend, tenzij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

1° het beroep is ingegeven door een wijziging aan de vergunningsaanvraag, aangebracht na het openbaar onderzoek;

2° het beroep is ingegeven door:

a) een bijzondere milieuvoorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, in het geval van een omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit;

b) een voorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, in het geval van een andere omgevingsvergunning, dan de vergunning vermeld in punt a);

3° het betrokken publiek toont aan dat hij door specifieke omstandigheden in de onmogelijkheid was om een standpunt, opmerking of bezwaar in te dienen tijdens het openbaar onderzoek."

Art. 152. Aan artikel 106 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als een project elementen bevat die onderworpen zijn zowel aan een meldingsplicht als aan een vergunningsplicht, bij of krachtens de decreten, vermeld in ar-

tikel 5, en die aspecten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, dan omvat de vergunningsaanvraag de melding. Als bepaalde aspecten van een meldingsplichtig project, vermeld in de melding, onderworpen zijn aan de vergunningsplicht is de melding onontvankelijk en moet een vergunningsaanvraag worden ingediend.”.

Art. 153. Artikel 107 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 107. Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing op de melding.

Onverminderd artikel 5.2.1 van het DABM geldt de omgevingsvergunning als aktenaam voor dat deel van het project dat meldingsplichtig is als tegelijkertijd uitspraak wordt gedaan over de vergunningsaanvraag en de melding. In het geval de vergunning wordt geweigerd, wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.”.

Art. 154. In artikel 111, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° artikel 4.2.2, §1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.”.

Art. 155. Aan artikel 112 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De vervalregeling, vermeld in artikel 99 tot en met 101, is van overeenkomstige toepassing op de meldingsakte.”.

Art. 156. In artikel 388, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015, wordt de zinsnede “De milieuvergunning en de melding in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning die toelaat een ingedeelde inrichting te exploiteren” vervangen door de zinsnede “De vergunning en de milieuvergunning, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en de melding, vermeld in paragraaf 1, tweede lid”.

Art. 157. In artikel 390 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “vanaf 10 september 2002 is aangevraagd en” vervangen door het woord “is”;

2° in paragraaf 1 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° het betrokken publiek dient geen kennelijk gegrond bezwaar in tegen de omzetting tijdens het openbaar onderzoek. De omgevingsvergunningscommissie onderzoekt de kennelijke gegrondheid van de bezwaren binnen een termijn van vijftig dagen die aanvangt de dag na de datum waarop de mededeling, vermeld in punt 1°, door de bevoegde overheid naar de commissie is gestuurd;

2°/1 de leidende ambtenaren van de adviesinstanties aangewezen krachtens artikel 24 of artikel 42, verlenen geen negatief advies over de mededeling van de vraag tot omzetting binnen een termijn van 30 dagen die aanvangt de dag na de datum waarop de mededeling, vermeld in punt 1°, door de bevoegde overheid naar de adviesinstantie is gestuurd.”;

3° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. De exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit waarvoor de vraag tot omzetting van de milieuvergunning van bepaalde duur in een vergunning van onbepaalde duur overeenkomstig artikel 390, §4 of §5, wordt behandeld,

kan na de einddatum van de milieuvergunning in afwachting van een definitieve beslissing over de vraag tot omzetting worden voortgezet.

De exploitatie gebeurt onder naleving van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en de tot dan toe geldende bijzondere milieuvoorwaarden uit de vergunning.”.

Art. 158. In artikel 390/1, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de zinsnede “uiterlijk 31 december 2018” vervangen door de zinsnede “uiterlijk 31 december 2019”.

Art. 159. In hetzelfde decreet wordt een artikel 390/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 390/2. §1. De vergunningstermijn van een milieuvergunning, verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie die minstens 50 procent bijdraagt aan de kritische depositiewaarde van een habitat, en die overeenkomstig artikel 388, §1, of artikel 390/1 vergund is, wordt verlengd met maximaal zeven jaar als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- 1° op het moment van het verstrijken van de verlengde vergunningstermijn is de exploitant ofwel een natuurlijke persoon die 65 jaar of ouder is, ofwel een personenvennootschap waarvan alle aandelen op naam zijn en waarbij minstens één van de zaakvoerders of bestuurders die sinds minstens vijf jaar voor de aanvang van de verlengde vergunningstermijn van maximaal zeven jaar meerderheidsaandeelhouder is, 65 jaar of ouder is;
- 2° de exploitant van de inrichting deelt de gevraagde duur van de verlenging mee en geeft uitdrukkelijk aan dat hij de exploitatie uiterlijk zeven jaar na het verstrijken van de lopende vergunning zal stopzetten;
- 3° de exploitatie stoot gedurende de termijn van de verlenging geen bijkomende stikstofemissies uit;
- 4° tijdens de verlenging van de vergunning en op het einde van de verlengde vergunning kan de exploitant van de inrichting alleen nog beroep doen op de maatregelen bedrijfsbeëindiging, koopplicht of erfdienstbaarheid.

§2. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 1, moet de vergunninghouder uiterlijk vier maanden vóór het verstrijken van de lopende vergunning een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

Het ingediende verzoek bevat het resultaat van de impactscoreberekening uitgevoerd met de onlinetoepassing ‘impactscore NH3’, zoals beschikbaar op de website Natura 2000 die maximaal één maand vóór het indienen van het verzoek is uitgevoerd op basis van de gegevens uit de lopende milieuvergunning.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

§3. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 99, §2 en §3, onverkort bestaan.”.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Art. 160. In artikel 5 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning worden in het opschrift van de toe te voegen afdeling 4 van titel I, hoofdstuk IV, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de woorden "gewestelijke beboetingsambtenaren en de" opgeheven.

Art. 161. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 1.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de zinsnede "respectievelijk gewestelijke beboetingsambtenaar," en de zinsnede ", 2°" opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden "gewestelijke beboetingsambtenaar of" opgeheven en wordt het woord "ambtenaren" vervangen door het woord "personeelsleden".

Art. 162. In artikel 15 van hetzelfde decreet worden in het te vervangen artikel 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur: het personeelslid dat belast is met de uitvoering van de handhaving van de ruimtelijke ordening, vermeld in deze titel, bevoegd voor het grondgebied van een of meer gemeenten die het college of de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeente of de gemeenten in kwestie daarvoor als zodanig hebben aangesteld zoals vermeld in artikel 1.4.9, tweede lid;"

2° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

"2° gewestelijke entiteit: de subentiteit, die de Vlaamse Regering aanwijst om de alternatieve en bestuurlijke geldboete of de exclusieve geldboete op te leggen zoals bedoeld in artikel 16.1.2, 4°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;"

3° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur: het gewestelijke personeelslid dat belast is met de uitvoering van de handhaving van de ruimtelijke ordening, vermeld in deze titel, bevoegd voor het geheel of voor onderdelen van het grondgebied van het Vlaamse Gewest, die de Vlaamse Regering als zodanig heeft aangesteld als gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zoals vermeld in artikel 1.4.9, tweede lid;"

4° er wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° verbalisant ruimtelijke ordening: het personeelslid, bedoeld in artikel 6.2.5/1, dat belast is met de uitvoering van de handhaving van de ruimtelijke ordening vermeld in deze titel."

Art. 163. Aan artikel 30 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;”;

2° in punt 2°, 4° en 5° worden de woorden “of voortzetten” opgeheven;

3° in punt 3° wordt het woord “voortzetten” vervangen door de woorden “verder uitvoeren”;

4° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° het uitvoeren van handelingen in een conform artikel 5.6.8 aangeduid watergevoelig openruimtegebied die:

- a) of niet zijn toegelaten in artikel 5.6.8, §3, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn en, voor zover het gebied niet opgeheven wordt met toepassing van artikel 5.6.8, §7;
- b) of die de voorwaarden die door de Vlaamse Regering worden verbonden aan de schrapping vermeld in artikel 5.6.8, §7, derde lid schenden, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn;”;

5° in punt 7° worden de woorden “of voortgezet” opgeheven.

Art. 164. Aan artikel 31 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° worden de woorden “of voortzetten” opgeheven en wordt de zinsnede “112” vervangen door de zinsnede “6, tweede lid”;

2° in punt 5° worden de woorden “of voortzetten” opgeheven;

3° in punt 6° worden de woorden “of voortzetten” opgeheven en wordt het woord “verkavelingsvergunningen” vervangen door de woorden “verkavelingsvergunningen of omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden”;

4° in punt 7° worden de woorden “of voortgezet” opgeheven.

Art. 165. In artikel 34 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “bevoegde personen” vervangen door de woorden “verbalisanten ruimtelijke ordening”;

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven;

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zinsnede "bevoegde personen, vermeld in artikel 6.2.3," vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening".

Art. 166. In artikel 36 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren van het Vlaamse Gewest en de door het college van burgemeester en schepenen aangewezen personeelsleden van de gemeente of van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden" vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening";

2° in het eerste lid worden na de zinsnede ", op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal" de woorden "dat ze onmiddellijk bezorgen aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waar het misdrijf is gepleegd" toegevoegd;

3° aan het eerste lid worden de zinnen "Als de vermoedelijke overtreder bekend is, wordt een kopie van het proces-verbaal met een beveiligde zending betekend aan de vermoedelijke overtreder. Die betekening gebeurt binnen een termijn van veertien dagen na de datum van de afsluiting van het proces-verbaal." toegevoegd;

4° het tweede lid wordt opgeheven;

5° het derde lid wordt opgeheven;

6° in het vierde lid, dat het tweede lid wordt, wordt de zinsnede ", ambtenaren en personeelsleden, vermeld in het eerste lid," vervangen door de woorden "en de verbalisanten ruimtelijke ordening";

7° het zesde lid, dat het vierde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

"Een afschrift van een proces-verbaal waarin een misdrijf wordt vastgesteld of van een navolgend proces-verbaal waarin het vrijwillig herstel of de regularisatie wordt vastgesteld, wordt altijd gericht aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gewestelijke entiteit en de gemeente van het grondgebied waarop de handelingen hebben plaatsgevonden.";

8° het zevende lid wordt opgeheven.

Art. 167. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 6.2.4," vervangen door de woorden "ruimtelijke ordening";

2° in het eerste lid wordt het woord "beboetingsambtenaar" vervangen door het woord "entiteit";

3° in het eerste lid wordt de zinsnede "6.2.4, vierde en vijfde lid" vervangen door de zinsnede "6.2.4, tweede en derde lid".

Art. 168. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 38/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 38/1. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015 wordt aan afdeling 2, ingevoegd bij artikel 32, een onderafdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 4. Verbalisanten ruimtelijke ordening".

Art. 169. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 38/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 38/2. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015 wordt aan onderafdeling 4, toegevoegd bij artikel 38/1, een artikel 6.2.5/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.2.5/1. §1. De volgende personen kunnen verbalisant ruimtelijke ordening zijn:

- 1° de personeelsleden van de entiteit, bevoegd voor de uitvoering van de handhavingstaken met betrekking tot de ruimtelijke ordening, die daarvoor worden aangewezen door de Vlaamse Regering;
- 2° de personeelsleden van het Vlaamse Gewest van andere entiteiten, die daarvoor worden aangewezen door de Vlaamse Regering;
- 3° de personeelsleden van de gemeente, die daarvoor worden aangewezen door het college van burgemeester en schepenen;
- 4° de personeelsleden van een intergemeentelijk samenwerkingsverband, die daarvoor worden aangewezen door de colleges van burgemeester en schepenen.

De Vlaamse Regering kan voorwaarden, die onder meer betrekking kunnen hebben op de scholingsvereisten, bepalen waaraan de verbalisanten ruimtelijke ordening moeten voldoen.

§2. De Vlaamse Regering wijst onder de gewestelijke personeelsleden die als verbalisant ruimtelijke ordening zijn aangewezen, degenen aan die de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verkrijgen om misdrijven als vermeld in dit hoofdstuk, op te sporen en vast te stellen in een proces-verbaal.

§3. Contractuele personeelsleden kunnen alleen verbalisant ruimtelijke ordening zijn als ze zijn beëdigd. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de eedaflegging bepalen.

Een beëdiging op grond van artikel 106 van het Gemeentedecreet geldt tevens als eedaflegging in de zin van het eerste lid.

§4. De Vlaamse Regering kan de aanwijzingsbevoegdheid, vermeld in paragraaf 1 en 2, delegeren."

Art. 170. In artikel 42, 50 en 52 van hetzelfde decreet wordt in de toe te voegen artikelen 6.2.7, 6.2.13 en 6.2.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het woord "beboetingsambtenaar" telkens vervangen door het woord "entiteit".

Art. 171. Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 172. In artikel 46 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.2.11 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in paragraaf 4 de zinsnede “en, in voorkomend geval, de bijbehorende expertisekosten en de opgelegde voordeelontnemingen” opgeheven.

Art. 173. In artikel 48 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.12 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “, samen met een afschrift van het verslag waarop dat gegrond wordt,” opgeheven;

2° in paragraaf 1, eerste en tweede lid, wordt het woord “beboetingsambtenaar” vervangen door het woord “entiteit”;

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De gewestelijk entiteit kan een verbalisant ruimtelijke ordening verzoeken om aanvullende inlichtingen te verstrekken.”;

4° in paragraaf 2 wordt het woord “beboetingsambtenaar” vervangen door het woord “entiteit”;

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de datum waarop de vermoedelijke overtreder op de hoogte wordt gebracht van de beslissing van de gewestelijke entiteit tot het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete, kan degene aan wie de boete is opgelegd, beroep indienen bij het Handhavingscollege, vermeld in artikel 16.4.19 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, volgens de procedure, vermeld in hoofdstuk 3, afdelingen 1 en 2, en hoofdstuk 4, afdelingen 1, 2 en 4, van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het beroep schorst de bestreden beslissing.”.

Art. 174. In artikel 50 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.2.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening paragraaf 4, derde lid, vervangen door wat volgt:

“Binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de datum waarop de vermoedelijke overtreder op de hoogte wordt gebracht van de beslissing van de gewestelijke entiteit tot het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete, kan degene aan wie de boete is opgelegd, beroep indienen bij het Handhavingscollege, vermeld in artikel 16.4.19 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, volgens de procedure, vermeld in hoofdstuk 3, afdelingen 1 en 2, en hoofdstuk 4, afdelingen 1, 2 en 4, van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het beroep schorst de bestreden beslissing.”.

Art. 175. In artikel 53 van hetzelfde decreet wordt in het opschrift van hoofdstuk III het woord “Rechterlijk” vervangen door het woord “Rechterlijke”.

Art. 176. In artikel 54 en 61 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “hoofdstuk IIII,” vervangen door de zinsnede “hoofdstuk III,”.

Art. 177. In artikel 55 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Onder bevoegde overheid als vermeld in deze afdeling, wordt verstaan: het Openbaar Ministerie, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in naam van het Vlaamse Gewest, alsook de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente.”;

2° paragraaf 5, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De rechtbank bepaalt het bedrag van de meerwaarde. De rechtbank hanteert daarvoor de forfaitaire bedragen, bepaald door de Vlaamse Regering, maar kan het aldus bekomen bedrag ambtshalve of op verzoek verminderen als dat bedrag kennelijk de vergoeding te boven gaat om de schade aan de goede ruimtelijke ordening te herstellen.”.

Art. 178. In artikel 57 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan nadere formele voorwaarden vastleggen waaraan de herstellvordering op straffe van onontvankelijkheid moet voldoen.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het vorderingsrecht van de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester verjaart als volgt:

1° in ruimtelijk kwetsbaar gebied: na verloop van tien jaar;

2° in open ruimtegebied: na verloop van tien jaar;

3° in de andere gebieden: na verloop van vijf jaar.

Bij herstellvorderingen voor stedenbouwkundige misdrijven nemen de termijnen, vermeld in het eerste lid, een aanvang de dag waarop het misdrijf is voltooid. In afwijking van het eerste lid kunnen herstellvorderingen voor de burgerlijke rechtbank, gebaseerd op stedenbouwkundige misdrijven, nooit verjaren voor het verval van de mogelijkheid tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete. Artikel 26 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering en de gemeenrechtelijke schorsings- en stuitingsgronden betreffende burgerlijke rechtsvorderingen die volgen uit een misdrijf, blijven van toepassing.

Bij herstellvorderingen voor stedenbouwkundige inbreuken voor de burgerlijke rechtbank neemt de verjaringstermijn een aanvang de dag die volgt op de dag waarop de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, is gesteld. De gemeenrechtelijke schorsings- en stuitingsgronden, vermeld in de artikelen 2242 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, blijven van toepassing.”.

Art. 179. In artikel 58 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel, kan, respectievelijk in naam van het Vlaamse Gewest of de gemeente, ambtshalve of op eenvoudig verzoek beslissen dat een opeisbare dwangssomschuld niet of maar gedeeltelijk wordt ingevorderd, zonder dat die beslissing betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. Er wordt in de beslissing rekening gehouden met de gestelde handelingen en genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling, alsook met de gehele of gedeeltelijke realisatie van het herstel.”;

2° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. Onverminderd paragraaf 4 kan het Vlaamse Gewest of de gemeente, respectievelijk vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering of het college van burgemeester en schepenen, op gemotiveerd verzoek tijdelijk of definitief afzien van verdere inning van een opeisbaar geworden dwangssomschuld. Dat kan voor het geheel of voor een gedeelte van de opeisbare schuldvordering zonder dat het betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. De Vlaamse Regering respectievelijk het college van burgemeester en schepenen kunnen hun beslissingsbevoegdheid delegeren.

Het gemotiveerde verzoek, met inbegrip van eventuele bijlagen, wordt ingediend met een beveiligde zending respectievelijk bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde of bij het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde. De verzoeker bezorgt een afschrift van het verzoek aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel.

Binnen een ordetermin van negentig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de beveiligde zending wordt er uitspraak gedaan, in voorkomend geval, na het schriftelijke advies, vermeld in artikel 6.3.12, van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De termijn van negentig dagen is geschorst vanaf de adviesaanvraag tot de dag dat het advies wordt verleend of tot de termijn voor het verlenen van advies is verstreken. Het advies is niet bindend.

De verzoeker wordt met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van de beslissing. De beslissing wordt ook bezorgd aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de uitvoering van deze paragraaf.”.

Art. 180. In artikel 59 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.3.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aan paragraaf 2, 4°, na de zinsnede “§4” de zinsnede “en §5” toegevoegd.

Art. 181. In artikel 60 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,";

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,";

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Bij gebrek aan een betekening met bevel tot uitvoeren is alleen de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bevoegd om een proces-verbaal van vaststelling op te stellen.";

4° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren," en wordt de zinsnede "overheden, vermeld in het derde lid," vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester, die niet in de akte van betekening vermeld zijn als opdrachtgever".

Art. 182. In artikel 69 van hetzelfde decreet wordt het opschrift van de toe te voegen onderafdeling 3 vervangen door wat volgt:

"Onderafdeling 3. Bevoegdheid inzake advisering bij opeisbare dwangsomschulden en bij beroepen tegen bestuurlijke besluiten".

Art. 183. In artikel 70 van hetzelfde decreet wordt het toe te voegen artikel 6.3.12 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

"Art. 6.3.12. §1. In de procedure, vermeld in artikel 6.3.4, §5, wint respectievelijk de Vlaamse Regering of het college van burgemeester en schepenen een schriftelijk advies in bij de hoge raad over het verzoek om tijdelijk of definitief af te zien van verdere inning van een opeisbaar geworden dwangsomschuld. De hoge raad behandelt die adviesaanvragen bij voorrang.

In zijn advies houdt de hoge raad in het bijzonder rekening met de gestelde handelingen en de genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling, alsook met de gehele of gedeeltelijke realisatie van het herstel. De hoge raad toetst zijn advies aan de beleidslijnen die in voorkomend geval opgenomen zijn in het handavingsprogramma Ruimtelijke Ordening, vermeld in artikel 6.1.3, §1, vierde lid, 6°.

§2. Het advies wordt uitgebracht binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de adviesaanvraag door de hoge raad. Als die termijn wordt overschreden, kan aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§3. De werkingsregels, vermeld in artikel 6.3.13, §1, en artikel 6.3.14 tot en met 6.3.17, zijn van overeenkomstige toepassing. Het procedure- en werkingsreglement, vermeld in artikel 6.3.14, regelt de nadere procedurele regels."

Art. 184. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/1. In dezelfde codex wordt aan onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 69, een artikel 6.3.12/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/1. §1. In de beroepsprocedure, vermeld in artikel 6.4.8 en 6.4.15, wint de Vlaamse Regering schriftelijk advies in bij de hoge raad over de herstelmaatregelen als het dossier ontvankelijk wordt bevonden. De hoge raad behandelt die adviesaanvragen bij voorrang.

§2. Het advies wordt uitgebracht binnen een vervalt termijn van vijfenveertig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de adviesaanvraag door de hoge raad. Als die termijn wordt overschreden, kan aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§3. De werkingsregels, vermeld in artikel 6.3.13, §1, en artikel 6.3.14 tot en met 6.3.17, zijn van overeenkomstige toepassing. Het procedure- en werkingsreglement, vermeld in artikel 6.3.14, regelt de nadere procedurele regels."."

Art. 185. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/2. In titel VI, hoofdstuk III, van dezelfde codex, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 61, een onderafdeling 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 3/1. Bemiddeling"."

Art. 186. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/3. In titel VI, hoofdstuk III, afdeling 2, van dezelfde codex, wordt in onderafdeling 3/1, ingevoegd bij artikel 70/2, een artikel 6.3.12/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/2. De hoge raad is belast met vrijwillige en gerechtelijke bemiddeling zoals vermeld in artikel 6.3.12/3 en 6.3.12/4.

De hoge raad kan een bemiddelaar aanwijzen onder zijn leden of onder de leden van het permanent secretariaat.

Het procedure- en werkingsreglement, vermeld in artikel 6.3.14, regelt de nadere procedurele regels."."

Art. 187. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/4. In titel VI, hoofdstuk III, afdeling 2, van dezelfde codex, wordt in onderafdeling 3/1, ingevoegd bij artikel 70/2, een artikel 6.3.12/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/3. §1. Van bij de aanvang van een bestuurlijke procedure tot minnelijke schikking zoals vermeld in artikel 6.4.19 of een procedure tot het sluiten van een dading zoals vermeld in artikel 6.3.5, kan elke belanghebbende vragen aan de hoge raad om een vrijwillige bemiddeling op te starten.

Dit geldt ook in geval van weigering van een minnelijke schikking of een dading door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester.

§2. De aanvraag om een vrijwillige bemiddeling op te starten wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending betekend aan de hoge raad.

De aanvrager doet in de bemiddelingsaanvraag een opgave van de personen aan wie de zakelijke rechten op het onroerend goed waarop de minnelijke schikking of de dading betrekking heeft, toebehoren.

In geval van niet-inaanmerkingneming van de bemiddelingsaanvraag stelt de hoge raad de aanvrager, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester van de bevoegde gemeente hiervan per beveiligde zending in kennis.

In geval van inaanmerkingneming van de bemiddelingsaanvraag stelt de hoge raad de personen, vermeld in het tweede en derde lid, hiervan per beveiligde zending in kennis.

De personen, vermeld in het tweede en derde lid, worden voor de toepassing van dit artikel samen aangeduid als de betrokken partijen.

De door de hoge raad aangewezen bemiddelaar kan ook derden bij de bemiddeling betrekken.

§3. Een bemiddeling eindigt wanneer de betrokken partijen een bemiddelingsakkoord bereiken.

Onverminderd het eerste lid kan de hoge raad een bemiddeling te allen tijde beëindigen eens hij vaststelt dat de randvoorwaarden voor een geslaagde bemiddeling niet of niet langer zijn vervuld. Dit kan onder meer wanneer de betrokken partijen de raad in kennis stellen van hun wil om een einde te maken aan de bemiddeling. De hoge raad stelt de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2, daarvan per beveiligde zending in kennis.

§4. Vanaf de betekening van de bemiddelingsaanvraag in de procedure tot minnelijke schikking bedoeld in artikel 6.4.19, is de verjaring van de herstellvordering zoals bedoeld in artikel 6.3.3, §3, en van het recht een bestuurlijke maatregel op te leggen zoals bedoeld in artikel 6.4.3, §2, geschorst voor de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2.

Vanaf de verzending van de bemiddelingsaanvraag in de procedure tot dading bedoeld in artikel 6.3.5, is de verjaring van het recht op uitvoeren van de definitieve rechterlijke herstelmaatregel geschorst voor de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2.

De schorsing bedoeld in het eerste en tweede lid, neemt een einde vanaf de datum waarop:

- 1° de hoge raad de beslissing tot niet-inaanmerkingneming van de bemiddelingsaanvraag aan de aanvrager betekent;
- 2° een bemiddelingsakkoord bereikt wordt;
- 3° de hoge raad de beëindiging van de bemiddeling omwille van de vaststelling dat de randvoorwaarden voor een geslaagde bemiddeling niet of niet langer zijn vervuld, betekent aan de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2.”.

Art. 188. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/5. In titel VI, hoofdstuk III, afdeling 2, van dezelfde codex, wordt in onderafdeling 3/1, ingevoegd bij artikel 70/2, een artikel 6.3.12/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/4. §1. Zolang de zaak niet in beraad is genomen, kan de reeds geadieerde rechter in elke stand van de procedure zoals bedoeld in artikel 6.3.1 en 6.3.3, op verzoek van een van de partijen in het geding, op verzoek van de overheid die de herstelmaatregel vordert of op eigen initiatief een gerechtelijke bemiddeling bij de hoge raad bevelen.

De rechterlijke beslissing die een bemiddeling beveelt, legt de duur van de opdracht van de hoge raad vast, zonder dat deze drie maanden kan overschrijden. Zij vermeldt tevens de datum waarop de zaak is verdaagd.

§2. De griffier zendt onmiddellijk een afschrift van de rechterlijke beslissing aan de partijen in het geding, de overheid die de herstelmaatregel vordert en de hoge raad.

De door de hoge raad aangewezen bemiddelaar kan derden bij de bemiddeling betrekken. Dit geldt ook ten opzichte van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester indien geen van hen een rechterlijke herstelmaatregel heeft gevorderd.

§3. Als een bemiddelingsakkoord is bereikt, maakt de hoge raad dit over aan de rechtbank.

Minstens meldt de hoge raad bij afloop van de bemiddelingsopdracht schriftelijk aan de rechter of er al dan niet een bemiddelingsakkoord is bekomen.

De rechter behoudt niettemin de mogelijkheid om, zo hij dat opportuun acht en zowel de overheid die de herstelmaatregel vordert als de partijen in het geding ermee instemmen, de bemiddelingsopdracht van de hoge raad voor een door hem bepaalde termijn te verlengen.

§4. Gedurende de bemiddeling blijft de rechter geadieerd en kan hij op elk ogenblik de noodzakelijk geachte maatregel treffen. Op verzoek van de hoge raad kan hij ook vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn een einde maken aan de bemiddeling.

§5. Er is geen rechtsmiddel mogelijk tegen de beslissing waarbij de bemiddeling wordt bevolen, verlengd of beëindigd."

Art. 189. In artikel 81 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 van het toe te voegen artikel 6.4.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

"§2. Het recht om een bestuurlijke maatregel op te leggen verjaart als volgt:

1° in ruimtelijk kwetsbaar gebied: na verloop van tien jaar;

2° in open ruimtegebied: na verloop van tien jaar;

3° in de andere gebieden: na verloop van vijf jaar.

Bij bestuurlijke maatregelen voor stedenbouwkundige misdrijven neemt de termijn een aanvang hetzij de dag die volgt op de dag dat de procureur des Konings zijn beslissing, vermeld in artikel 6.2.13, §3, houdende geen strafrechtelijke behandeling heeft meegedeeld, hetzij, bij gebrek aan een tijdige beslissing van de

procureur des Konings, vanaf de dag nadat de termijn, vermeld in artikel 6.2.13, §2, waarover de procureur des Konings beschikt, is verlopen.

Bij bestuurlijke maatregelen voor stedenbouwkundige inbreuken neemt de verjaringstermijn een aanvang de dag die volgt op de dag dat de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, is gesteld.”.

Art. 190. In artikel 83 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De verbalisanten ruimtelijke ordening en de agenten of officieren van de gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van handelingen bevelen als ze vaststellen dat de handeling voldoet aan de materiële omschrijving van een misdrijf of inbreuk als vermeld in artikel 6.2.1 of 6.2.2. Het stakingsbevel is een preventieve en voorlopige maatregel en is gericht op het voorkomen van schendingen die betrekking hebben op het uitvoeren of voortzetten van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 of 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning, hetzij zonder omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, en die wat het gebruik en de instandhouding betreft bijkomend:

- a) hetzij een verzwarende van de schade aan de goede ruimtelijke ordening toe-brengen;
- b) hetzij door hun impact de ruimtelijke bestemming van het gebied in het ge-drang brengen.”;

2° in paragraaf 1 wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij schendingen inzake gebruik en instandhouding in ruimtelijk kwetsbare ge-bieden die onder het eerste lid vallen, kan uiterlijk tot twee jaar vanaf de eer-ste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, een bevel tot staking worden gegeven. Buiten ruimtelijk kwetsbare gebieden is dat beperkt tot uiterlijk een jaar vanaf de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden.”;

3° in paragraaf 1 wordt in het tweede lid, dat het derde lid wordt, de zinsnede “ambtenaren, personeelsleden,” vervangen door de woorden “verbalisanten ruimtelijke ordening en de”.

Art. 191. In artikel 84 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen arti-kel 6.4.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de zinsnede “ambtenaren, personeelsleden,” vervangen door de woorden “verbalisanten ruimtelijke ordening en de”.

Art. 192. In artikel 88 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen arti-kel 6.4.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Tegen de beslissing tot toepassing van bestuursdwang kan de vermoede-lijke overtreder beroep instellen bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde.

Bij de beoordeling van de herstelmaatregelen is artikel 6.4.7, §2, van overeenkomstige toepassing, met inbegrip van de mogelijkheid tot vermindering van de meerwaarde, op verzoek en ambtshalve. Het beroep heeft schorsende werking.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Binnen een termijn van negentig dagen na de betekening van het beroepschrift wordt er over het beroep uitspraak gedaan, in voorkomend geval, na schriftelijk advies over de herstelmaatregel van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering als vermeld in artikel 6.3.12/1. De termijn van negentig dagen is geschorst vanaf de adviesaanvraag tot de dag dat het advies wordt verleend of tot de termijn voor het verlenen van advies is verstreken.

De termijn van negentig dagen kan op voorwaarde van kennisgeving binnen die termijn aan de vermoedelijke overtreder en de stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester die de beslissing heeft genomen, eenmalig worden verlengd met negentig dagen. Bij gebrek aan een tijdige beslissing over het beroep vervalt de bestuurlijke maatregel. De vermoedelijke overtreder en de stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester die de beslissing heeft genomen, wordt van het verval schriftelijk op de hoogte gebracht. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de kennisgeving van de beslissing over het beroep en de uitvoering van dit artikel.”.

Art. 193. In artikel 89 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de zinsnede “stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de zinsnede “stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,”;

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

“Bij gebrek aan een betekening met bevel tot uitvoeren is alleen de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bevoegd om een proces-verbaal van vaststelling op te stellen.”;

4° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “bevoegde overheid” vervangen door de zinsnede “stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,” en wordt de zinsnede “andere bevoegde overheden, vermeld in het derde lid,” vervangen door de zinsnede “stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester, die niet in de akte van betekening vermeld zijn als opdrachtgever”.

Art. 194. In artikel 96 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.4.15 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in paragraaf 1 het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Tegen de beslissing tot het opleggen van een last onder dwangsom kan de vermoedelijke overtreder beroep instellen bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde. Bij de beoordeling van de herstelmaatregelen is artikel 6.4.7, §2, van overeenkomstige toepassing, met inbegrip van de mogelijkheid tot vermindering van de meerwaarde, op verzoek en ambtshalve. Het beroep heeft schorsende werking.”.

Art. 195. In artikel 97 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.16 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel, kan, respectievelijk in naam van het Vlaamse Gewest of de gemeente, ambtshalve of op eenvoudig verzoek beslissen dat een opeisbare dwangsomschuld niet of maar gedeeltelijk wordt ingevorderd, zonder dat die beslissing betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. Er wordt in de beslissing rekening gehouden met de gestelde handelingen en de genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling, alsook met de gehele of gedeeltelijke realisatie van het herstel. De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden vastleggen en procedurele regelen bepalen voor de toepassing van dit lid.”;

2° er worden een vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het derde lid kan het Vlaamse Gewest of de gemeente, respectievelijk vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering of het college van burgemeester en schepenen, op gemotiveerd verzoek tijdelijk of definitief afzien van verdere inning van een opeisbaar geworden dwangsomschuld. Dat kan voor het geheel of voor een gedeelte van de opeisbare schuldvordering zonder dat het betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. De Vlaamse Regering respectievelijk het college van burgemeester en schepenen kunnen hun beslissingsbevoegdheid delegeren.

Het tweede tot en met het vijfde lid van artikel 6.3.4, §5, zijn van overeenkomstige toepassing.”.

Art. 196. In artikel 98 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.17 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de woorden “stedenbouwkundige inspecteur die de dwangsomtitel heeft doen betekenen” vervangen door de zinsnede “gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van het uitvoerbare besluit, die respectievelijk optreedt namens het Vlaamse Gewest of de gemeente”.

Art. 197. In artikel 101 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.19 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in paragraaf 1 de woorden “stedenbouwkundige inspecteur” vervangen door de zinsnede “gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur”.

Art. 198. In artikel 112 van hetzelfde decreet worden in het vervangen artikel 7.7.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden “beginnen de termijnen” en de zinsnede “, vermeld in artikel 6.3.3, §3,” de woorden “voor herstellvorderingen bij stedenbouwkundige misdrijven” ingevoegd;

2° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het recht om een herstellvordering in te stellen is ontstaan vóór de inwerkingtreding van artikel 31 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en op die datum niet of verjaard is of verjaard verklaard is bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing, be-

ginnen de verjaringstermijnen voor herstellvorderingen bij stedenbouwkundige inbreuken, vermeld in artikel 6.3.3, §3, te lopen vanaf de inwerkingtreding van artikel 31 van het voormelde decreet, ongeacht wanneer de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, is gesteld. De totale duur van de verjaringstermijn mag evenwel niet meer bedragen dan tien jaar in ruimtelijk kwetsbaar gebied en open ruimtegebied en vijf jaar in alle andere gebieden als het tot inbreuk verworpen misdrijf is beëindigd vóór de inwerkingtreding van dat artikel 31.”.

Art. 199. In artikel 114 van hetzelfde decreet wordt in het vervangende artikel 7.7.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het getal “56” vervangen door het getal “55”.

Art. 200. In artikel 116 van hetzelfde decreet wordt het toe te voegen artikel 7.7.6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

“Art. 7.7.6. In afwijking van artikel 6.2.6 wordt de voorzetting van handelingen, werken of wijzigingen die voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning zijn vastgesteld, en die in strijd zijn met een stakingsbevel, bestraft conform de bepalingen van artikel 6.1.49 en 6.1.50, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet. Titel VI, hoofdstuk I, afdeling 7, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet, blijft onverkort van toepassing op die feiten en op de administratieve geldboete die erop gegrond zijn of worden.

Als de voortzetting van de handelingen, werken of wijzigingen in strijd met een bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kort geding is uitgevoerd voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en wordt vastgesteld na de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet, wordt er een geldboete opgelegd conform de procedure van onderafdeling 3 van titel VI, hoofdstuk II, afdeling 3, met dien verstande dat de administratieve geldboete niet meer kan bedragen dan bepaald in artikel 6.1.49, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet.”.

Art. 201. In artikel 128 van hetzelfde decreet wordt in het in te voegen artikel 16.3.23bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in het eerste lid de zinsnede “ambtenaren, vermeld in artikel 6.2.4, eerste lid” vervangen door de zinsnede “personeelsleden, vermeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°”.

Art. 202. In artikel 129 van hetzelfde decreet wordt in het in te voegen artikel 16.3.24bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in het eerste lid de zinsnede “ambtenaren, vermeld in artikel 6.2.4, eerste lid” vervangen door de zinsnede “personeelsleden, vermeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°”.

Art. 203. In artikel 130 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen derde lid van artikel 16.3.25 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid het woord “ambtenaren” vervangen door het woord “personeelsleden”.

Art. 204. In artikel 134 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “16.4.21, 16.4.39, 16.4.44, 16.4.62, 16.4.63 en 16.4.65” vervangen door de zinsnede “16.4.39 en 16.4.44”.

Art. 205. Artikel 135 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 206. Artikel 136 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 136. Artikel 16.4.28 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij de decreten van 20 april 2012 en 25 april 2014, wordt opgeheven."

Art. 207. Artikel 137 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 208. In artikel 138 van hetzelfde decreet wordt in het te wijzigen artikel 16.5.1, §1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid de zinsnede "in artikel 16.4.19, §4" vervangen door de zinsnede "artikel 44 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges."

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 209. In artikel 14, 7°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten wordt punt a) vervangen door wat volgt:

"a) de ruimtelijke beleidsplannen of het richtinggevende en bindende gedeelte van de ruimtelijke structuurplannen;"

Art. 210. In artikel 23, derde lid, 6°, van hetzelfde decreet wordt punt a) vervangen door wat volgt:

"a) de ruimtelijke beleidsplannen of het richtinggevende en bindende gedeelte van de ruimtelijke structuurplannen;"

Hoofdstuk 13. Wijziging van het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie

Art. 211. Artikel 182 van het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 182. Artikel 115 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 34 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning."

Hoofdstuk 14. Wijzigingen van het decreet van 4 mei 2016 houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen

Art. 212. In artikel 7 van het decreet van 4 mei 2016 houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen wordt in het te wijzigen artikel 16.4.19 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid paragraaf 2, 2°, vervangen door wat volgt:

"2° de beroepen die worden ingesteld tegen beslissingen van de gewestelijke entiteit, vermeld in artikel 6.1.1, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, over de oplegging van een exclusieve of een alternatieve bestuurlijke geldboete als vermeld in artikel 6.2.2, 6.2.6 en 6.2.13, §4, van die codex;"

Hoofdstuk 15. Wijziging van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid

Art. 213. In artikel 59, 2°, van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid wordt de zinsnede "1 januari 2018" vervangen door de woorden "een door de Vlaamse Regering per artikel vast te stellen datum".

Hoofdstuk 16. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsmaatregelen

Onderafdeling 1. Beleidsplanning

Art. 214. §1. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen blijft van kracht tot het wordt vervangen door het eerste Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Artikel 2.1.2, §2, §3, §6 en §7, en artikel 2.2.7, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23, blijven van toepassing zolang het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van kracht is. De bepalingen in kwestie van voormelde codex gelden echter niet ten aanzien van de vaststelling van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen, noch ten aanzien van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste provinciaal of gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

Artikel 2.2.16, §3, 1°, en artikel 2.2.23, §2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in kwestie te vernietigen, zijn van toepassing zolang het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van kracht is. De bepalingen in kwestie van voormelde codex gelden echter niet ten aanzien van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste provinciaal of gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

§2. Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen kan de Vlaamse Regering onderdelen van provinciale of gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn. De Vlaamse Regering wint hiervoor het advies in van de betrokken provincieraad of de gemeenteraad, al naargelang.

De Vlaamse Regering kan, met toepassing van de modaliteiten van artikel 2.2.16 of artikel 2.2.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, een provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen of vernietigen dat uitvoering geeft aan een onderdeel van het provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat niet meer geldig is door toepassing van het eerste lid.

§3. Gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld op het ogenblik van de inwerkingtreding van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, kunnen definitief worden vastgesteld ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zoals het gold tot aan de inwerkingtreding van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, mits daarbij artikel 2.1.2, §2, §3 en §6, en artikel 2.2.7, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet of krachtens paragraaf 1, worden nageleefd.

Art. 215. §1. Een provinciaal ruimtelijk structuurplan blijft van kracht tot het wordt vervangen door een eerste provinciaal beleidsplan ruimte voor de provincie in kwestie.

Artikel 2.1.2, §2, §3, §6 en §7, en artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet, blijven van toepassing zolang het provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is. De bepalingen in kwestie van voormelde codex gelden echter niet ten aanzien van de vaststelling van gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen, noch ten aanzien van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

Artikel 2.2.16, §3, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het betrokken provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te vernietigen, is van toepassing zolang het provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is.

Artikel 2.2.23, §2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in kwestie te vernietigen, is van toepassing zolang het provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is. De bepaling in kwestie van voormelde codex geldt echter niet ten aanzien van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

§2. Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders van het provinciaal beleidsplan ruimte kan de provincieraad onderdelen van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn. De provincieraad wint hiervoor het advies in van de betrokken gemeenteraad.

De deputatie kan, met toepassing van de modaliteiten van artikel 2.2.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen dat uitvoering geeft aan een onderdeel van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat niet meer geldig is door toepassing van het eerste lid.

§3. Provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld op het ogenblik van de inwerkingtreding van het provinciaal beleidsplan ruimte, kunnen definitief worden vastgesteld ter uitvoering van het provinciaal ruimtelijk structuurplan zoals het gold tot aan de inwerkingtreding van het provinciaal beleidsplan ruimte, mits daarbij artikel 2.1.2, §2, §3 en §6, en artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet of krachtens paragraaf 1, worden nageleefd.

De Vlaamse Regering kan, met toepassing van artikel 2.2.16 van de voormelde codex, een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen of vernietigen dat vastgesteld wordt in strijd met de voorwaarden, vermeld in het eerste lid.

Art. 216. §1. Een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan blijft van kracht tot het wordt vervangen door een eerste gemeentelijk beleidsplan ruimte voor de gemeente in kwestie.

Artikel 2.1.2, §2, §3, §6 en §7, en artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtre-

ding van artikel 23 van dit decreet, blijven van toepassing zolang het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van kracht is.

Artikel 2.2.23, §2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in kwestie te vernietigen, is van toepassing zolang het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van kracht is.

§2. Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld op het ogenblik van de inwerkingtreding van het gemeentelijk beleidsplan ruimte, kunnen definitief worden vastgesteld ter uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zoals het gold tot aan de inwerkingtreding van het gemeentelijk beleidsplan ruimte, mits daarbij artikel 2.1.2, §2, §3 en §6, en artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet of krachtens paragraaf 1, worden nageleefd.

De Vlaamse Regering of de deputatie kan, met toepassing van artikel 2.2.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen of vernietigen dat vastgesteld wordt in strijd met de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, met dien verstande dat de deputatie alleen kan schorsen.

Art. 217. §1. Tot twee jaar na de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet kan een gemeenteraad respectievelijk een provincieraad nog een eerste gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of een volledige herziening van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, respectievelijk een volledige herziening van een provinciaal ruimtelijk structuurplan voorlopig vaststellen. De opmaak of herziening wordt dan afgewerkt met toepassing van de regels, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet.

Als ondertussen het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een provinciaal beleidsplan ruimte voor de provincie in kwestie is vastgesteld, moeten bij de vaststelling van het eerste gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of van de herziening van het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan de bepalingen van artikel 2.1.1, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening naar analogie worden toegepast.

§2. Na de periode, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kan een gemeenteraad of een provincieraad nog eenmalig een gedeeltelijke herziening van het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan doorvoeren, met toepassing van de regels, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet.

Als ondertussen het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een provinciaal beleidsplan ruimte voor de provincie in kwestie is vastgesteld, moeten bij de herziening van het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan de bepalingen van artikel 2.1.1, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening naar analogie worden toegepast.

Art. 218. Tot aan de eerste definitieve vaststelling van de strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, kan de Vlaamse Regering ter uitvoering van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project.

Subsidieaanvragen die zijn ingediend voor de datum van de eerste definitieve vaststelling van de strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen worden verder afgehandeld volgens de daarvoor geldende voorwaarden en procedure.

Onderafdeling 2. Toezicht op ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen en aankoopplicht

Art. 219. Artikel 36, 37, 1°, 42 en 43 zijn van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen die definitief worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Art. 220. Artikel 46, 2° en 4°, is van toepassing op stedenbouwkundige verordeningen die definitief worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 46, 2° en 4°.

Art. 221. Artikel 2.4.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 47 van dit decreet, blijft van toepassing op aanvragen tot verwerving die op ontvankelijke wijze zijn betekend voor de datum van inwerkingtreding van artikel 47 van dit decreet.

Onderafdeling 3. Als watergevoelig openruimtegebied aangeduide gebieden

Art. 222. Artikel 5.6.8, §5, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is van toepassing op delen van ruimtelijke uitvoeringsplannen die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° de plannen zijn voorlopig vastgesteld voor de aanduiding van de gebieden als 'watergevoelig open ruimtegebied', overeenkomstig artikel 5.6.8, §1, van de voormelde codex;
- 2° de plannen houden al rekening met het conflict dat bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem.

Onderafdeling 4. Planbaten

Art. 223. Artikel 50 is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 50.

Onderafdeling 5. Verkavelingsplicht vanaf twee onbebouwde kavels

Art. 224. Artikel 52, 4°, is van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 52, 4°.

Onderafdeling 6. Meldingen

Art. 225. Handelingen, opgenomen in meldingsaktes voor stedenbouwkundige handelingen die zijn betekend voor de datum van inwerkingtreding van artikel 155, kunnen niet meer worden gestart twee jaar na de datum van inwerkingtreding van artikel 155.

Onderafdeling 7. Verkavelingen meer dan vijftien jaar oud

Art. 226. Artikel 62, 2°, 3° en 5°, is van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 62, 2°, 3° en 5°.

Onderafdeling 8. Tweede of bijkomende bedrijfswoning en afwijkingen in het kader van onroerend erfgoed

Art. 227. Artikel 60 en artikel 63 zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Onderafdeling 9. Tuincentrum

Art. 228. Artikel 77 is van toepassing op aanvragen tot planologisch attest die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 77.

Onderafdeling 10. Herziening, opheffing of wijziging van verkavelingsvergunningen

Art. 229. Artikel 145 is van toepassing op aanvragen die worden opgestart vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Art. 230. Artikel 146 is van toepassing op aanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Onderafdeling 11. Vegetatiewijzigingen

Art. 231. Alle vergunningen voor wijzigingen van de vegetatie die zijn verleend met toepassing van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, blijven van kracht na de inwerkingtreding van artikel 113 van dit decreet en worden beschouwd als omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De aanvragen van een vergunning voor wijzigingen van de vegetatie, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu die vóór de datum van inwerkingtreding van artikel 113 van dit decreet zijn ingediend, worden behandeld volgens de procedureregels van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zoals die golden op het ogenblik van indiening van de aanvraag.

Onderafdeling 12. Gewijzigde beroepsmogelijkheid

Art. 232. Artikel 133, 2°, en artikel 151, 3°, zijn van toepassing op aanvragen voor een omgevingsvergunning die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 133, 2°.

Afdeling 2. Opheffingsbepaling

Art. 233. Artikelen 95 tot en met 98 van dit decreet worden opgeheven op de datum van inwerkingtreding van artikel 30 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Afdeling 3. Inwerkingtredingsbepalingen

Art. 234. Artikel 20, 3°, treedt in werking op 1 januari 2019. De met toepassing van artikel 1.3.3, §11, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verleende vrijstellingen van de verplichting om een gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening op te richten, vervallen op dezelfde datum.

Art. 235. Artikel 19 van dit decreet treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 2 van het decreet van 18 november 2016 houdende de vernieuwde taakstelling en gewijzigde financiering van de provincies.

De leden van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening die door de deputatie voorgedragen zijn uit de diensten op provinciaal niveau voor cultuur worden geacht van rechtswege ontslagnemend te zijn op de datum van inwerkingtreding van artikel 19 van dit decreet.

De leden die van rechtswege ontslagnemend zijn conform het tweede lid, worden vervangen door leden, gekozen uit een dubbeltal deskundigen inzake ruimtelijke ordening van het provinciebestuur, voorgedragen door de deputatie. Deze vervanging gebeurt bij de eerstvolgende aanpassing of hernieuwing van de samenstelling van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening na de inwerkingtreding van artikel 19 van dit decreet.

In afwachting van de toepassing van het derde lid, wordt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening geacht geldig te beraadslagen, ook zonder dat de ontslagnemende leden werden vervangen.

Art. 236. Artikel 84 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 15 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 237. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de volgende bepalingen:

1° artikel 23;

2° artikel 61;

3° artikelen 91 en 92;

4° artikel 101;

5° artikelen 4, 5, 6, 1°, 7, 111, 2° en 3°, 112, 113, 1°, 121, 3°, 129, 2°, 133, 1°, 142, 148, 149, 4°, en 151, 2°;

6° artikelen 114, 115, 118, 119, 120, 121, 5°, 125, 126, 127, 128, 129, 4°, 135, 136, 137, 138, 143 en 147.

De artikelen, vermeld in het eerste lid, 5°, treden ten vroegste in werking op 1 januari 2018.

Art. 238. De artikelen 85, 87, 2°, en 88, 2°, treden in werking veertien dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de eerste aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden met toepassing van artikel 5.6.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 239. Artikel 103 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 77 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 240. Artikel 104 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 241. Artikel 105 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 38/2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 242. De artikelen 106 en 107 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 12 van het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.